

6p--- 9961/62

234

Handwritten signature

235161 III

Handwritten mark or signature at the bottom left corner.

9. Antoj.

9961/
62

235161 III

Guziakiewicz J.
K-cie, al. Różyczkiego 7
10.9.62 50.-

AD ANTONIVM AELIVM,
POLAE EPISCOPVM,
Patriarcham Hierosolymitanum,

Laurentij Gambarae Brixiani Carmen.

*Raestantes virtute viri, quorum hic liber ora
Vina refert, propriosq; habitus è marmore & ære
Caelatos, multo quondam cum nomine vitam
Duxere in terris: sed, postquam luminis huius
Liquerunt vitalem auram, memoresq; merendo
Mortales fecere sui, per saecula longa
Cum magno splendore iterum vixere per orbem,
Ob positas illis à gratis ciuibus vrbe.
In media, medioq; foro, domibusq; paternis
Fulgentes ære effigies, & iaspide fulua,
Quas ipsi meruere suis virtutibus olim,
Quum multa rerum primas indagine causas
Noscere tentarint scriptis. hinc didita terris
Inclyta fama fuit, qua lucem fert oriens sol,
Quaque cadens summo tenebras inducit Olympo.
Sed, quum tempus edax illorum ex marmore formas
Fregisset, meritosq; una deleisset honores,
Totq; virum clara in tenebris monumenta iacerent;*

A ij

Quam

Quam famam merito debet, laudemq^{ue} referre
 Fulvius Vrsinus? qui tot simulacra virorum
 Hoc uno in libro, veros imitantia vultus,
 Collegit, lucisq^{ue} illos reuocauit ad oras
 E tenebris, vitamq^{ue} dedit, quae munere Fului
 Tertia nunc illis vita est. hi namque per ora,
 Ora virum volitare tuis felicibus audent,
 Auspiciis nunc, ò Aeli, nec fulgura saeua,
 Nec longam annorum seriem, venturaq^{ue} bella,
 Venturosq^{ue} timent casus, alacresq^{ue} vicissim
 Occurrunt tibi praecipue: nam tu quoque viuo
 Marmore caelari, vel gemmis, aut orichalco
 Inter & heroum coetus, numerumq^{ue} locari,
 Dignus es ob candorem animi, mentisq^{ue}, tuamq^{ue},
 Antoni, cum laude fidem, quam maximus in te
 Vidit Alexander positam Farnesius, vsuq^{ue}
 Expertus longo est magnis in rebus agendis.
 O felix Aeli ante alios, quem conditor alti
 Aetheris, & terrae tantis ac talibus ultro
 Muneribus vitae primis cumulauit ab annis.

IN LIBRVM IMAGINVM FVLVII VRSINI

PRAEFATIO.

• Pomponium Atticum, scribit Cornelius Nepos in eius vita librum composuisse de viris Illustribus, atque versibus non amplius quaternis, quinisque sub singulorum imaginibus facta, & magistratus eorum descripsisse. Plinius etiam libro 35. cap. 2. non modo Atticum, sed M. quoque Varronem huiusmodi quoddam volumen edidisse narrat, adiectis in eo septingentorum illustrium non nominibus tantum, sed & aliquo modo imaginibus, non passum, inquit, intercidere figuras, aut vetustatem aevi contra homines valere &c. Has autem imagines, quas coniectas in eos libros opinor, consuevisse antiquos cum ex ære, tum è marmore clarissimis viris ponere, ex iis, quae supersunt, earum reliquiis, & ueterum quoque scriptorum monumentis intelligere possumus. quinetiam nomismata nonnullas nobiles ciuitates suorum illustrium ciuium imagine honoris causa signasse, & ex ipsis æreis, argenteisue, & ex auro nomismatibus, quae reperiuntur, colligimus, & Aristoteles in Rhetoricis, ac Iulius Pollux in lib. 10. tradunt. Sed imagines cum in foris, aliisque vrbis locis, tum potissimum in Bibliothecis collocabantur. quarum quidem ponendarum Asinium Pollionem primum auctorem extitisse his verbis indicat Plinius in eodem libro. Siquidem non solum ex auro, argenteo, aut certe ex ære, in Bibliothecis dicantur illi, quorum immortales animae iisdem locis loquuntur, quinimo etiam quae non sunt, finguntur; pariuntque desideria non traditi vultus, sicut in Homero euenit. quo maius, ut equidem arbitror, nullum est felicitatis specimen, quam semper omnes scire cupere, qualis fuerit aliquis. Asinij Pollionis hoc Romae inuentum, qui primus, Bibliothecam dicendo,

cando, ingenia hominum rempublicam fecit &c. E quibus Plinij verbis illud quoque, quod ad institutum hoc nostrum maxime pertinet, colligimus, fictas fuisse quorundam imagines ab antiquis, nec in omnibus ueros vultus expressos esse. In Bibliothecae autem atrio scriptorum imagines collocasse Pollionem, Isidorus etiam in etymologiarum libro refert. & ad Atticum scribens Cicero, malo, inquit, in illa sedecula, quam habes sub imagine Aristotelis, sedere, quàm in istorum sella curuli. & in oratore, Demosthenis imaginem ex aere in Tusculana Bruti villa se uidisse ait. In foris igitur positas etiam fuisse clarorum virorum statuas, ex multorum veterum scriptorum auctoritate constat. itaque Lampridius, Augustum virorum illustrium imagines ex Capitolina arce in Martium campum transtulisse: Dion, Hadrianum multorum amicorum effigies in foro posuisse: Capitolinus, M. Aurelium signa plurimorum nobilium in foro Traiani statuuisse scribunt, in cuius quidem fori ruinis, patrum nostrorum temporibus, Claudiani quoque poëtae basis statuae reperta fuit, & in domum Pomponij Laeti, ubi nunc etiam est, translata. Ex iis autem, quos impressimus, Hermis (sic enim statuas illas quadratas sine manibus, & pedibus nominandas esse existimamus) multi sunt superioribus annis ex Hadriani villa Tiburtina eruti, & Romam inde translati: licet nonnullis literae tantum, deiectis uetustate capitibus, supersint; quae dum reponere aliqui suis truncis non satis diligenter curant, aliena capita non suis pectoribus, ut in Aristophane, Heraclito, Carneade, & Isocrate factum est, imposuerunt, quod tamen esset aliquo modo iis ignoscendum, quia antiquo trunco antiquum caput, & si non suum, restituerunt, nisi ueteribus quoque quibusdam imaginibus non sua ipsi nomina addidissent, ut in Thalete, & in utraque Diogenis imagine fecerunt; quae quia in antiquarum imaginum nuper impressum librum irreperunt, volui uos admonuisse, ne, ueritatis ignoratione, falsa illa, ac subdititia inscriptione deciperemini. Quadratas autem statuas sine manibus & pedibus, cuiusmodi Hermae, qui *τετραγώνοι* apud Graecos fingi solebant, cum quadratis etiam literis, illustribus viris dicatas ab antiquis fuisse, non aliam ob causam opinor, quàm quòd ea forma, quae sola perfecta, absolutaque sit, illorum virtutem, sapientiamque minime fluxam, minimeque mutabilem indicare uellent. itaque quadratum uirum, qui esset omnibus numeris absolutus, ut est apud Platonem, & Aristot-

& Aristotelem , appellare solitus est Simonides . Hac Hermathenam forma in antiquo aëreo nummo signatam animaduertimus, Mineruae scilicet caput galeatæ quadrato Hermae adhaerens ; & qui Athenis vna nocte circumcisi ab Alcibiade , praeter vnum Andocidis, Hermae dicuntur, non alios, quam nobilissimorum hominum cum inscriptione vultus referebant : huiusmodi enim Hermas Athenienses uirtutis ergo clarissimis viris posuerunt, ut antiqui Graeci scriptores tradunt, & ipsa indicant Hermarum fragmenta , quae virorum Illustrium nomina praeseferunt . Ea igitur, cum statuarum etiam, sepulcrorumque inscriptionibus, atque elogiis, de tot millibus tam pauca reliqua , in vrbs ruinis reperta, & è Graecia, ut ex historiis intelligimus, pleraque translata, cum multis ab hinc annis, antiquitatis studio, quo tunc mirificè delectabar, deditus, in vnum collegissem, non potui amicissimo meo petenti negare : sed, adiectis breuibus quibusdam annotationibus , breui quoque uiginti dierum spatio, qualescunque illae sint, inter uarias occupationes absolutis, in publicum proferenda dedi.

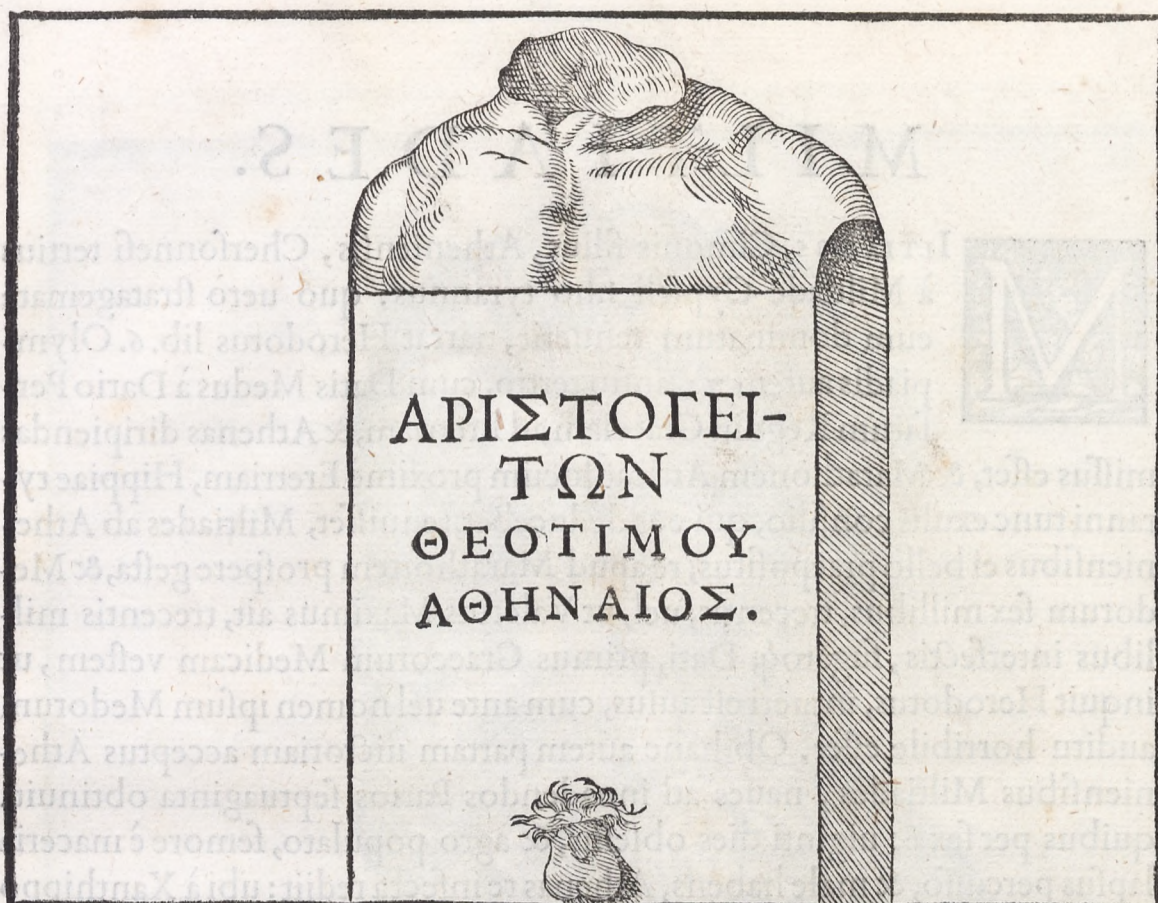

HOC LIBRO CONTINENTVR
I M A G I N E S,
ET ELOGIA

Virorum illustrium,
Poëtarum,
Philosophorum,
Historicorum,
Oratorum,
Grammaticorum,
Iurisconsultorum,
Medicorum,
Ab epistulis Graecis & Latinis,
A studiis,
A bibliothecis Graecis & Latinis.

RISTOGITON, Theotimi filius, Atheniensis, ex Eretria oriundus, ut scribit Herodotus, claruit olympiade 65, Tarquinio Superbo Romæ regnante: quo tempore Athenarum vrbs seuo Pisistratarum dominatu tenebatur. Aristogiton autem, Hipparcho, Hippia Tyranni fratre, in Panathenaica pompa interfecto, immortalem sui memoriam Atheniensibus reliquit: qui virtutis ergo æneas ei statuas, & Harmodio, tamquam patriæ liberatoribus, atque Tyrannidis extinctoribus, in illustri vrbs loco posuerunt. De quibus ita scribit Valerius Maxim. lib. 2. cap. 10. Harmodij, & Aristogitonis, qui Athenas tyrannide liberare conati sunt, effigies æneas Xerxes, ea vrbe devicta, in regnum suum transtulit. longo deinde interuallo temporis Seleucus in pristinam sedem reportandas curavit. Rhodij quoque eas, vrbi suæ appulsas, cum in hospitium publicè inuitassent, sacris etiam puluinibus collocaverunt. Nihil hac memoria felicius, quæ tantum venerationis in tam paruulo ære possedit. Res autem Aristogitonis gestæ, & hæc de Hipparchi cæde historia extat apud Herodotum lib. 5. Sed dissentit ab eo manifeste Thucydides lib. 8. in quo Herodotum ipsum non leuiter carpit, qui, veritatis ignoratione, inconstantes vulgi opiniones fuerit secutus. Aristogitonis sepulcrum in rebus Atticis celebrat Pausanias.

MILTIADES.

MILTIADES, Cimonis filius, Atheniensis, Chersonnesi tertius à Miltiade Cypseli filio tyrannus. quo uerò stratagemate eum dominatum tenuerit, narrat Herodotus lib. 6. Olympiadis autem 72 anno tertio, cum Datis Medus à Dario Persarum Rege in Graeciam ad Eretriam, & Athenas diripiendas missus esset, & Marathonem Atticae locum proximè Eretriam, Hippiae tyranni tunc exulis consilio, qui eos deducebat, tenuisset, Miltiades ab Atheniensibus ei bello praepositus, re apud Marathonem prospere gesta, & Medorum sex millibus, trecentis, uel, ut Valerius Maximus ait, trecentis millibus interfectis, fugatoq; Dati, primus Graecorum Medicam vestem, ut inquit Herodotus, intueri est ausus, cum ante uel nomen ipsum Medorum auditu horribile esset. Ob hanc autem partam uictoriam acceptus Atheniensibus Miltiades, naues ad inuadendos Parios septuaginta obtinuit. quibus per sex & uiginti dies obsessis, & agro populato, femore è maceria lapsus percussus, & male habens, Athenas re infecta rediit: ubi à Xanthippo Periclis patre accusatus, quòd Athenienses circumscripsisset, ipse quidem, quod putrescente femore iaceret in lecto, per se non respondit; sed pro eo amici eius, Marathonij belli imprimis mentione facta, populi interuentu, ne capitis damnetur, obtinuerunt: quinquaginta tamen talentis multatus in carcere decessit; quæ Cimon filius post patris mortem exsoluit. Sepultus autem est Athenis Miltiades in patrio monumento, quod Cimonium appellabatur, in loco, qui Diacoele ab Herodoto, à Marcellino autem Rhetoræ Coele nominatur, prope Meliridas portas. De Miltiadis autem morte ita Valerius Maximus lib. 5. cap. 3. Bene egissent Athenienses cum Miltiadæ, si eum, post trecenta millia Persarum Marathonæ deuicta, in exilium protinus misissent, ac non in uinculis & carcere mori coëgissent. Sed, ut puto, hæcenus facuire aduersus optime meritum abunde non duxerunt: imo ne corpus quidem eius, sic exspirare coacti, sepulturae prius mandari passi sunt, quam filius eius Cimon eisdem uinculis se constringendum traderet. Graecos autem uersus, qui sub Miltiadis imagine incisi sunt, ita in latinum uertit Laurentius Gambarà Brixianus.

*Miltiade, norunt omnes tua facta, sciuntq;
Virtutem Persae cum Marathone tuam.*

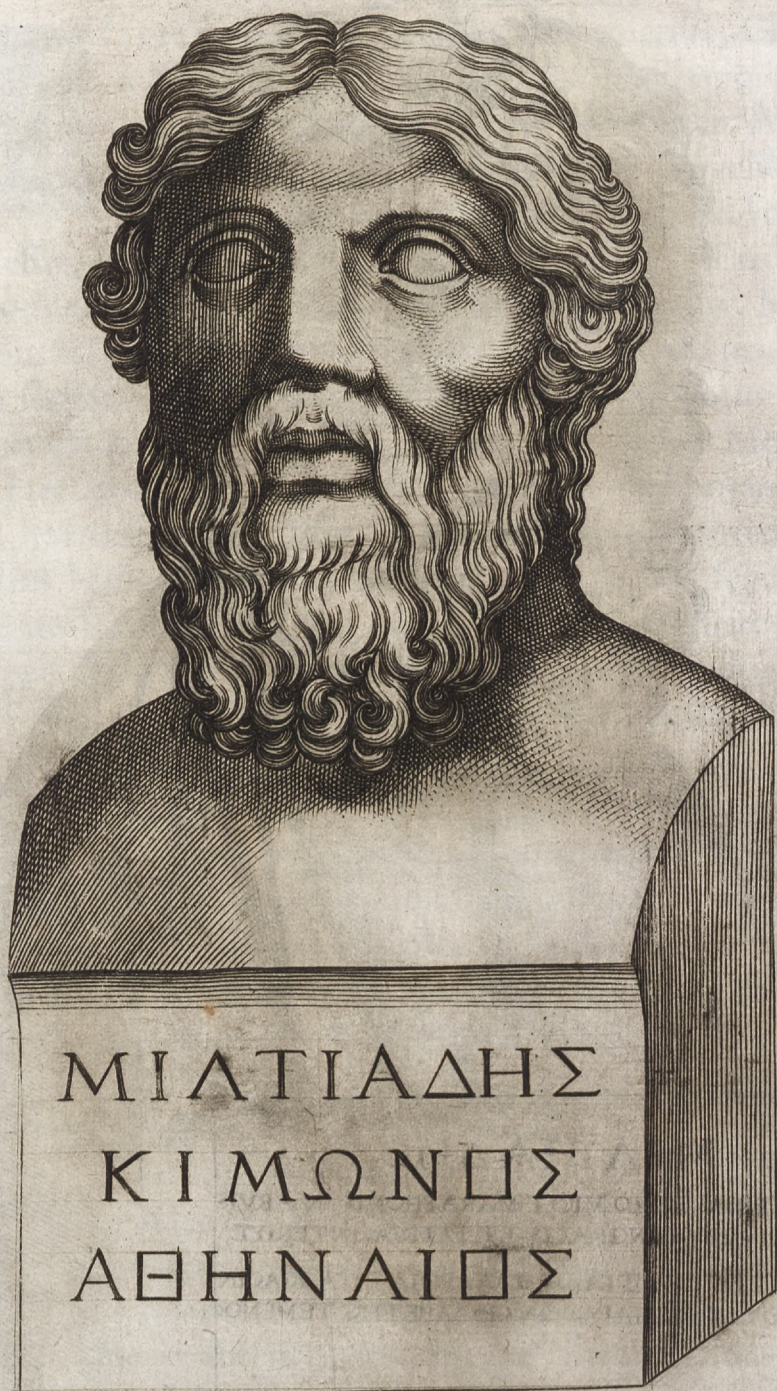

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ

QVI PERSAS BELLO VICIT MARATHONIS IN ARVIS
CIVIBVS INGRATIS ET PATRIA INTERIIT

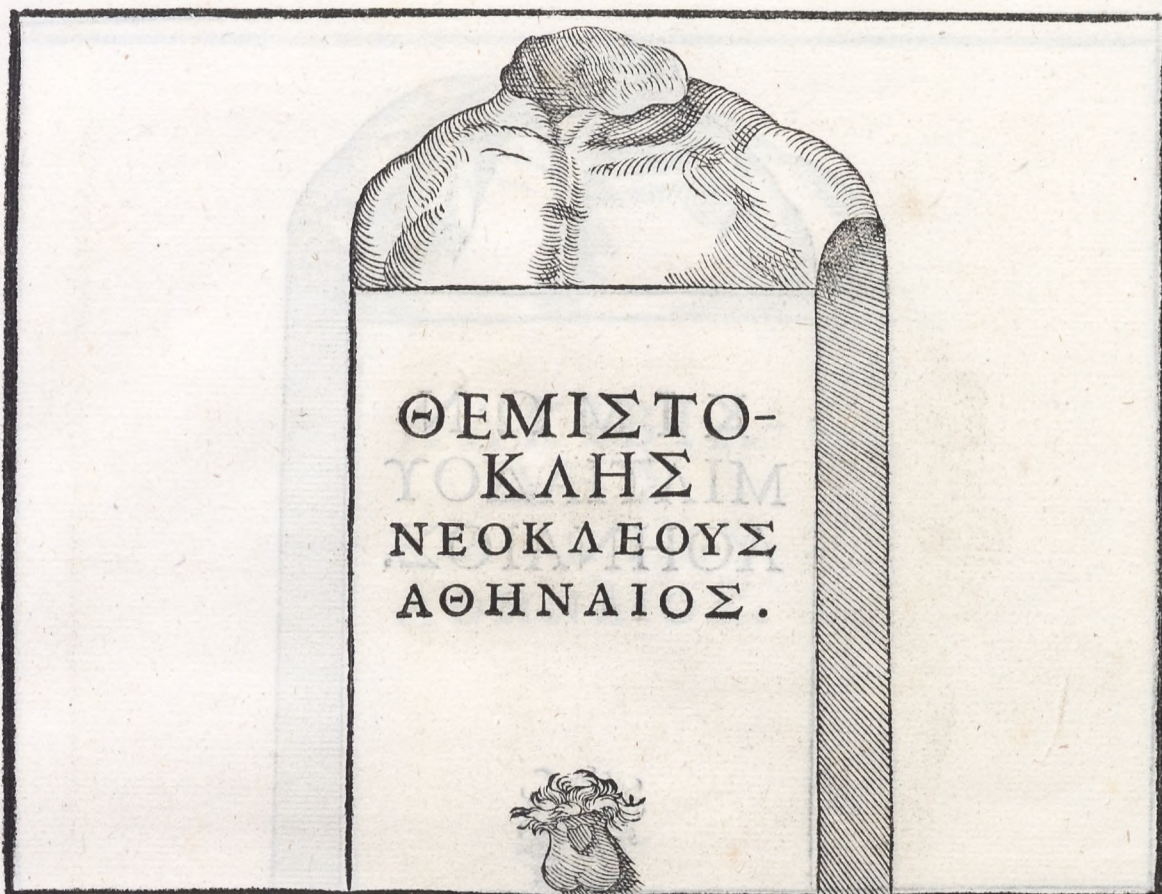
ΠΑΝΤΕΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΤΑΛΑΡΗΙΑ ΕΡΤΑ ΙΚΑΙΝ
ΠΕΡΣΑΙ ΚΑΙ ΜΑΡΑΘΩΝΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΕΜΕΝΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
ΚΙΜΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

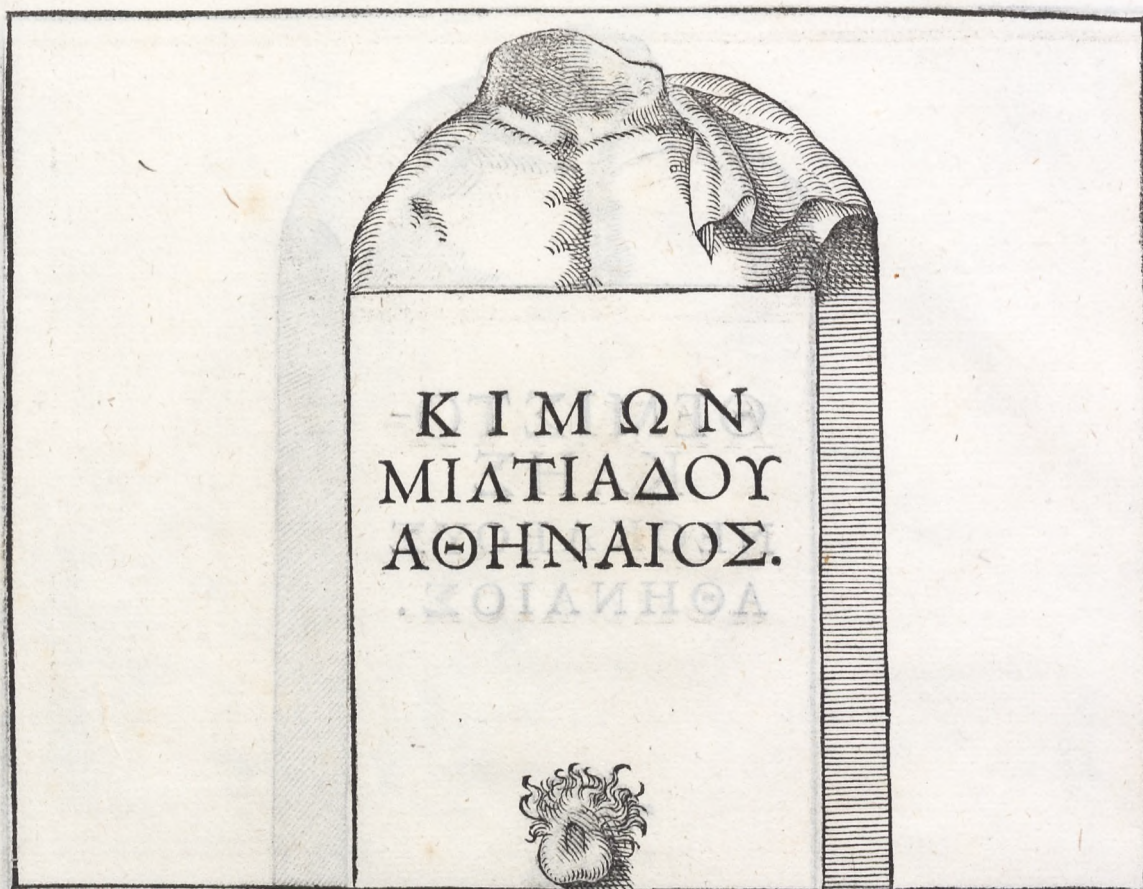

THEMISTOCLES Neoclis filius, Atheniensis ex vico Phreario, tribuq; Leontide, floruit non multos post exactos Romæ reges annos; vir incredibili quadam consilij, atque ingenij magnitudine, memoria autem tãta, vt ciuium omnium nomina teneret. Olympiadis 75 anno primo bello contra Persas Imperator ab Atheniensibus prepositus, nauali apud Salaminem commissa pugna, victor seruitute Græciam liberauit. atque ita de Atheniensium Repub. meritis, non tamen suorum ciuium odium effugere potuit; sed, ingrati populi pulsus iniuria, & in exilium missus, ad Artaxerxem se in Asiam contulit, magnisq; muneribus à Rege donatus Magnesiæ habitauit. Huius, inquit Probus in eius vita, ad nostram memoriam monumenta manserunt duo, Sepulcrum propè opidum, in quo est sepultus: statuæ in foro Magnesiæ: de cuius morte multis modis apud plerosque scriptum est, sed nos Thucydidem potissimum auctorem probamus, qui illū ait Magnesiæ morbo mortuum, neq; negat fuisse famam venenum sua sponte sumpsisse, cum se, quæ Regi de Græcia opprimenda pollicitus esset, præstare posse desperaret. Idem ossa eius clam in Attica ab amicis sepulta, quoniam legibus non concederetur, q; proditiōis esset damnatus, memoriæ prodidit. Themistoclis autem res gestæ apud Thucydidem, & Plutarchum sunt in promptu. De morte Valerius quoque Maximus scribit, instituto sacrificio exceptum patera tauri sanguinem hausisse. De sepultura illud addit etiam Plutarchus, Diodorum historicum in libro de monumentis narrare Themistocli sepulcrum apud Piræum portum, quem ipse edificauerat, constructum fuisse.

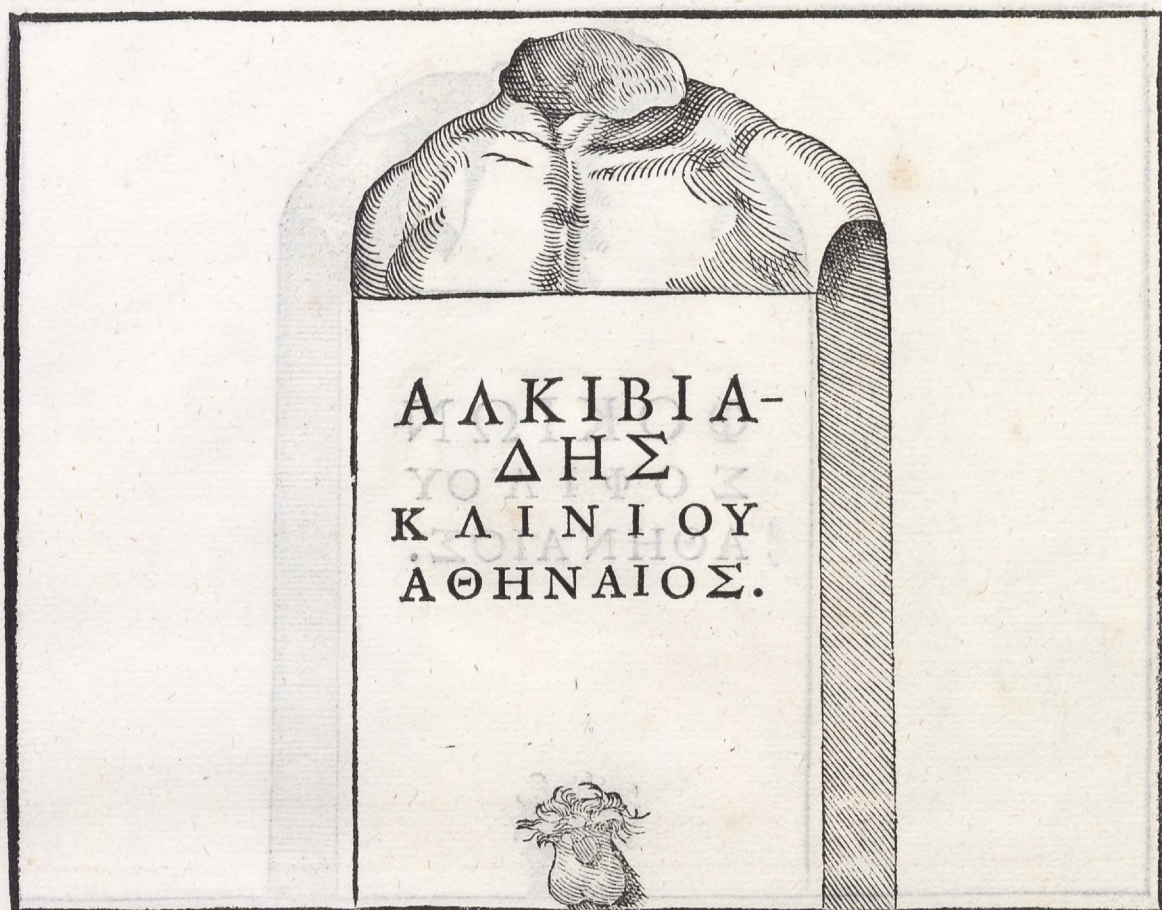
Cimon

CIMON Miltiadis filius, Atheniensis, ob præstitam parenti pietatem in primis clarus, floruit olympiade 77, cuius anno tertio, Demotione archonte, ab Atheniensibus ad liberandas Persico dominatu Græcas ciuitates cum imperio missus est: Quibus receptis, victor domum reuersus, iudicium, certamenq; Tragædorum instituit, & Athenarum arcem, quæ meridiem spectat, de hostium manubiis exornauit. Cum itaque maximis fortunæ bonis, honoribusq; amplissimis, & rerum gestarum gloria floreret, suspectus esse Atheniensibus cœpit, & in exilium pulsus, quinto anno reuocatus est. Moritur autem in oppido Citio, cum in morbum grauem incidisset. De Cimone videndus Æmilius Probus in eius vita.

ALCIBIADES Cliniae filius, Atheniensis, ex amplissima familia natus ad omnem laudem, claruit qua Socrates aetate, cuius etiam disputationibus eruditus, vir excellens consilio, & eloquentia habitus est; Athenisq; per annos multos & urbanis eodem tempore & bellicis rebus praefuit. Alcibiadis autem res gestas narrat Thucydides, & qui eius quoq; uitam scripsere Plutarchus, & Aemilius Probus, è quibus illustria huius uiri facta petenda sunt. Valerius etiam Max. lib. 6. cap. 9. ita de Alcibiade scribit. Iam Alcibiadem quasi duae „ partitae fortunae sunt: altera, quae ei nobilitatem eximiam, abundantes di- „ uitias, formam praestantissimam, fauorem ciuium propensum, summa im- „ peria, praecipuas potentiae uires, flagrantissimum ingenium assignaret; al- „ tera, quae damnationem, exilium, uenditionem bonorum, inopiã, odium „ patriae, uiolentam mortem infligeret &c. Et lib. 1. cap. 7. de Alcibiadis morte „ ita scribit. Alcibiades quoq; miserabilem exitum suũ haud fallaci nocturna „ imagine speculatus est: quo enim pallio amicae suae dormiens opertum se „ uiderat, eo interfectus, & insepultus iacens contactus est &c. Itaque Cicero „ lib. 2. de Diuinat. de hac ipsa re ita. Alcibiades cum esset proiectus inhumatus, ab omnibusq; desertus iaceret, amica corpus texit suo pallio. Annos aut „ circiter 40 natus diẽ obiit. Alcibiadem oris pulchritudine ceteris suae aetatis Atheniẽsibus praestitisse tradunt, atq; in omni aetatis gradu maximũ semper decorẽ, formosamq; hominis speciem praesetulisse. Pausanias in Atticis scribit Alcibiadem depictum fuisse Athenis à Polignoto cum monumentis equestris victoriae ad Nemeã; & statuæ in Comitio Romae meminit Plinius.

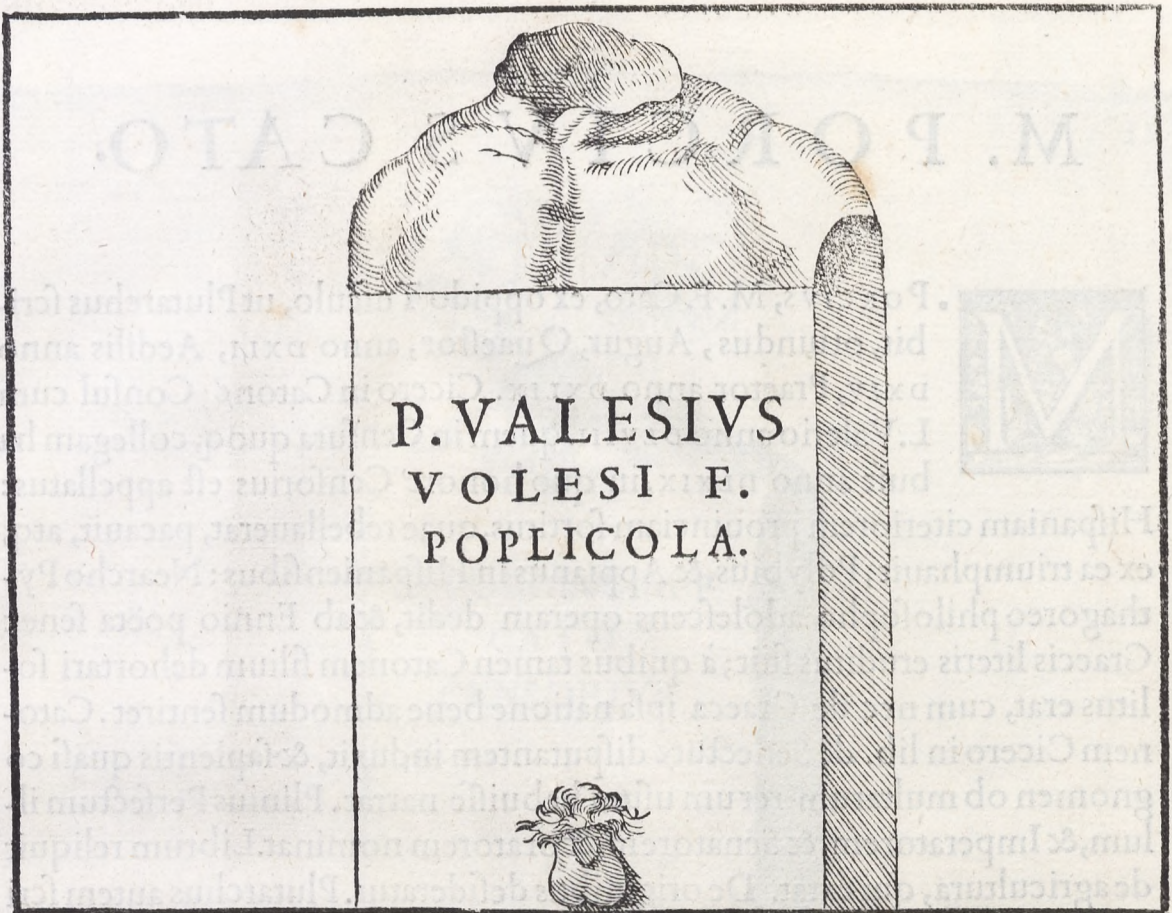
Phocion

PHOCION Atheniensis, quibus parentibus ortus fuerit, ignorare se scribit Plutarchus in eius vita. nos tamen Sophilo patre natum intelligimus ex antiqua inscriptione. Claruit autem qua Magnus Alexander ætate: quem tantū honoris Phocioni tribuisse tradit historicus Duris, ut nulli mortalium, præterquam ipsi, & Antipatro, salutem in epistolis diceret. Eius gesta cum ab aliis multis, tum à Plutarcho in eius vita referuntur. Fuit autem cognomēto Bonus appellatus, ut Probus scribit, & Valer. Max. indicat his uerbis in libro 3. cap. 8. Placidi, & misericordes, & liberales, omniq; suauitate temperati mores Phocionis, quos optimè profectò consensus omnium bonitatis cognomine decorandos censuit. Phocion, ut Probus scribit, cum prope ad octogesimum annum prospera peruenisset fortuna, extremis temporibus magnum in odium uenit suorum ciuium. Itaq; damnatus, quòd Piræcum prodidisset, traditusq; vndecemuiris, ut moris erat Athenis, epoto veneno interiit: eiusque Eleusinem translatum corpus igne crematum est, & sepulcro conditi cineres. Populum deinde Atheniensem, viri desiderio, statuam ei ex ære in illustri vrbis loco posuisse refert Plutarchus.

VALESIVS, Volesi filius, eiectis Regibus, cum Bruto cōsul Tarquinio Collatino suffectus anno ccliv, atque in eo honore ob populares latas leges Poplicola appellatus, triumphavit primo de Veientibus, Tarquinienſibusq; ſecundò de Sabinis. Huic honoris cauſa tributum eſt, ut fores aedium non, introrſum trahendo, ſed in viam publicam pellendo, aperirentur. Dionyſius lib.v, & Plutarchus in eius vita. Et in vrbe ipſe, poſteriꝑ; eius ſepelirentur, conceſſum eſt. Itaque, ut idem ſcribit Dionyſius, prope Forum in Velia publico elatus funere, ſepulcro, in quod gens poſtea Valeria inferri conſuevit, conditus fuit, anno ccl, Poſtumio Tuberto, & Agrippa Menenio coſſ. Liuius lib.ii. Val. Max. lib.vi. & Cicero Academ. lib. i v. In capitolinis magiſtratum monumentis Voluſus, & in argenteis numis ſcriptum eſt. In hoc tamen lapidꝰ, & in alio, qui apud me eſt, Voleſus. Valeſius autem pro Valerius antiqua ſcriptura, ut Fuſius, & Papifius, pro Furius, & Papirius. ita enim ante Appij Coeci aetatem, qui primus R literam protuliſſe dicitur, ſcribebant. Liuius lib. iii. Cicero Epistol. ix. ad Papirium Paetum, & Varro de lingua Lat. lib. vi.

M. P O R C I V S C A T O .

PORCIVS, M. F. Cato, ex oppido Tusculo, ut Plutarchus scribit, oriundus, Augur, Quaestor, anno DCLI, Aedilis anno DCLV, Praetor anno DCLIX. Cicero in Catonæ; Consul cum L. Valerio anno DLVIII. quem in Censura quoq; collegam habuit anno DLXIX. in quo honore Censorius est appellatus:

Hispaniam citeriorem prouinciam sortitus, quae rebellauerat, pacauit, atq; ex ea triumphauit; Polybius, & Appianus in Hispaniensibus: Nearchus Pythagoreo philosopho adolescens operam dedit, & ab Ennio poeta senex Graecis literis eruditus fuit; à quibus tamen Catonem filium dehortari solitus erat, cum nec de Graeca ipsa natione bene admodum sentiret. Catonem Cicero in lib. de Senectute disputantem induxit, & sapientis quasi cognomen ob multarum rerum usum habuisse narrat. Plinius Perfectum illum, & Imperatorem, & Senatorem, & oratorem nominat. Librum reliquit de agricultura, qui extat. De originibus desideratur. Plutarchus autem scribit Catonem propria manu historias maiusculis literis exarasse. Moritur initio tertij Punici belli, annos natus quinque & octuaginta, ut Cicero in libro de claris oratoribus scribit. Plutarchus autem anno aetatis nonagesimo Catonem accusasse Ser. Sulpicium Galbam affirmat, statuatq; ei populi iussu in Hygiae templo positam fuisse. Quod autem in altera argentei nummi parte uictoriae simulacrum cum literis, Victrix, adiectum est, pertinere arbitror ad id, quod Liuius lib. 35 scribit. aediculam Victoriae Virginis prope aedem Victoriae Catonem biennio postquam uouit dedicasse. quo loco uidendum, an pro Virginis sit Victricis scribendum, licet apud Sex. quoque Rufum, & P. Victorem in VIII regione eodem modo scriptum reperiatur.

OMERVS quibus parentibus ortus, quibusue temporibus floruerit, incertum est: uariant enim inter se Graeci scriptores, qui haec curiosius conquisierunt; nec in tanta opinionum uarietate, quid potissimum sequamur, habemus. De patria quoque inter nobilissimas Graeciae ciuitates contentio fuit. Chios igitur, qui Homerum ciuem esse suum dicerent, eius imaginem suis nomismatibus impressisse tradit Aristoteles lib. I. I. Rhetor. & Iulius Pollux lib. x. Smyrnaeos autem, quod prope Meletem Smyrnae fluuium natum esse confirmarent, non modo nomismata Homeri imagine signasse, sed delubrum etiam eius, Homeraeum dictum, in opido dedicauisse scribit Cicero in oratione pro Archia poeta, & Strabo li. xii. itaque Amastrianorum in Ponto ciuitas, Smyrnaeorum, ut opinor, colonia, non aliam ob causam in altera nomismatis parte Meletem ipsum fluuium impressit. Pausanias in Phocis scribit, pro foribus templi Apollinis Delphici fuisse Homeri statuam aream, superimpositam columnae, in qua incisum esset Apollinis responsum, quod ipsi Poetae, de patria sua sciscitanti, editum narraretur. atque hic idem scriptor in rerum Eliacarum lib. i. Homeri statuae, in Iouis Olympici templo positae, meminit. Ipsam autem Homeri imaginem fictam fuisse ab antiquis scribit Plin. lib. xxxv. c. i. i. Asinius quoque Pollio, cum in Bibliotheca illa nobili, quam de manubiis Romae primus aperuit, scriptorum imagines collocasset, Homeri, quae ueram non haberet, fictam posuisse dicitur. Itaque Aelianum in villae suae Bibliotheca, quam uia Ostiensi Romae struxerat, huiusmodi quandam Homeri imaginem collocasse credendum est. quem nos Aelianum eum esse existimamus, cuius de animalibus, & uaria historia Graece scripti extant libri. Eius autem Graeca de Homero epigrammata ita in latinum conuertit Laurentius Gambara Brixianus.

*Hoc multa simulacrum hospes quod conspicias arte
Caelatum, est uatis Maeonij effigies.*

*Hic lumen Musarum ingens, tubaque orbis Homerus
Heroum cecinit, caelicolumque genus.
Claraque Graiugenum celebrauit facta, suoque
Carminē lux illis ille secunda fuit.*

*Quod natale solum fuerit mihi, quique parentes,
Aeliane, haud cecini, nunc tibi uera canam.
Ipse mihi patria est orbis; sed dicor Homerus:
Quodque cano, dictat Calliopeia mihi.*

*Quo pacto te immortalem fecere Camoenae,
Foemina si in lucem te dedit aetheream?
Si immortalis eras, cur nam diuine Poeta
Inter mortales te posuere homines?
Verum ego nunc noui: partim te maximus orbis
Esse hominem, partim te putat esse Deum.*

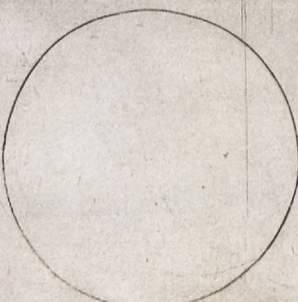

ΟΜΗΡΟΣ

ΗΡΩΔΟΤΟΥ ΚΑΡΥΚΑΡΕΤΑΣ ΜΑΚΕΔΩΝΤΕΣ ΠΡΟΦΗΤΑΝ
 ΕΛΛΑΔΩΝ ΔΕ ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΔΕΔΙΟΝ
 ΜΟΥΣΕΩΝ ΦΕΙΓΓΟΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΤΗΡΑΤΟΝ ΣΤΟΜΑΧΟΣ ΜΟΥ
 ΠΑΝΤΟΣ ΘΡΑΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΔΑΙΔΑΛΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΝ.

ΟΥΧ ΕΘΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΜΟΙ ΦΡΑΓΙΝΤΕΝΟΣ ΘΑΔΟΝΟΜΑΥΤΟ
 ΝΥΝ ΔΕ ΝΕΚΑΙ ΔΙΑΝΟΥ ΠΑΝΤΑΣ Α ΦΩΣ ΕΡΕΩΙ
 ΠΑΤΡΙΣ ΜΟΥ ΘΩΝ ΠΑΣΑ ΤΟ ΔΟΥΝ ΟΜΑΦΑΣΙΝ ΟΜΗΡΟΝ
 ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΥ ΣΑΩΝΟΥ ΚΕ ΜΟΝΟΥ ΔΕ ΝΕΠΟΣ

ΕΙΜΕΝ ΘΝΗΤΟΣ ΕΦΥΞΑΝ ΣΑΘΑΝΑΤΟΝ ΣΕ ΕΠΟΗΣ ΑΝ
 ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΜΟΥΡΩΝ Η ΜΑΑΝΕΚΑ ΛΥΣΑΝΑΝ ΑΣ
 ΕΙΔΗΣ ΘΑΘΑΝΑΤΟΣ ΠΩΣ ΕΝ ΘΝΗΤΟΙΣ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣΙΝ
 ΟΥ ΜΑΣ ΕΤΑΥΤΕΡΗΝ ΣΕ ΜΝΕΠΟΙΤΑ ΦΡΟΝΕΙΝ
 ΑΛΛΕΙΝ ΟΝΤΙ Ο ΑΛΘΕΣ ΣΕ ΠΕΙΤΟ ΣΑΦΕΣ ΑΛΑ ΦΕΥΓΕΙ
 ΑΝ ΘΡΩΠΟΝ ΦΑΣΙΝ ΘΕΙΕΣ ΟΜΗΡΕ ΠΕΛΕΙΝ.

HESIODVS.

ESIODVM Dio patre, & Pycimede matre natum Olympiadæ prima, LX ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus, cum Graecis, tum Latinis, colligimus. Patria illi Cumæ, Acoliarum urbium vna, ut Herodotus, & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem Diu migrasse ferunt, Ascræq; Boeotiae uicum petisse, à quo Ascræum deinde Hesiodum dictum. Eius mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis conuiuio. prouerbiū inde factum, Hesiodia senectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolitano gymnasio, quod Zeussippi dicebatur, ex ære positam fuisse intelligimus ex his Christodori uersibus in lib. VI. Epigrammatum Graecorum, ita in latinum translatis à Laurentio Gambara.

*Hesiodusq; choros Ascræus stabat agrestes
Inter Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad aethera carmen.*

Pausanias quoque in Boeoticis Hesiodo statuam æream à Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit. qui & aliam Hesiodo statuam in templo Iouis Olympici collocatam narrat in rerum Eliacarum lib. I. De Hesiodo Velleius lib. I. Huius temporis aequalis Hesiodus fuit circa centum uiginti annos distinctus ab Homeri aetate, vir perelegantis ingenij, & mollissima dulcedine carminum memorabilis; otij, quietisq; cupidissimus, ut temporis tanto uiro, ita operis auctoritate proximus, qui uitauit, ne in id, quod Homerus, incideret; patriamq; & parentes testatus est, sed patriam, quia malefactus ab ea erat, contumeliosissimè.

ΗΣΙΟΔΟΣ
ΔΙΟΥ
ΑΣΚΡΑΙΟΣ

S O P H O C L E S .

OPHOCLES, Sophili filius, in Colono Atticae natus, floruit qua Pericles aetate, cuius etiam collega in Praetura fuit, Socrate decem, & septem annis senior. Tragicorum poëtarum princeps, fabulas docuit cxxiii, ut scribit Suidas. Cum ad summam senectutem tragoedias fecisset, grano vuae strangulatus interiit quinto, & nonagesimo aetatis suæ anno. Eius imaginem habemus palliatam, quemadmodum Menandri, de qua infra dicemus. Sophocli statuam ab Atheniensibus in theatro dedicatam fuisse, scribit Pausanias in Atticis.

EURIPIDES.

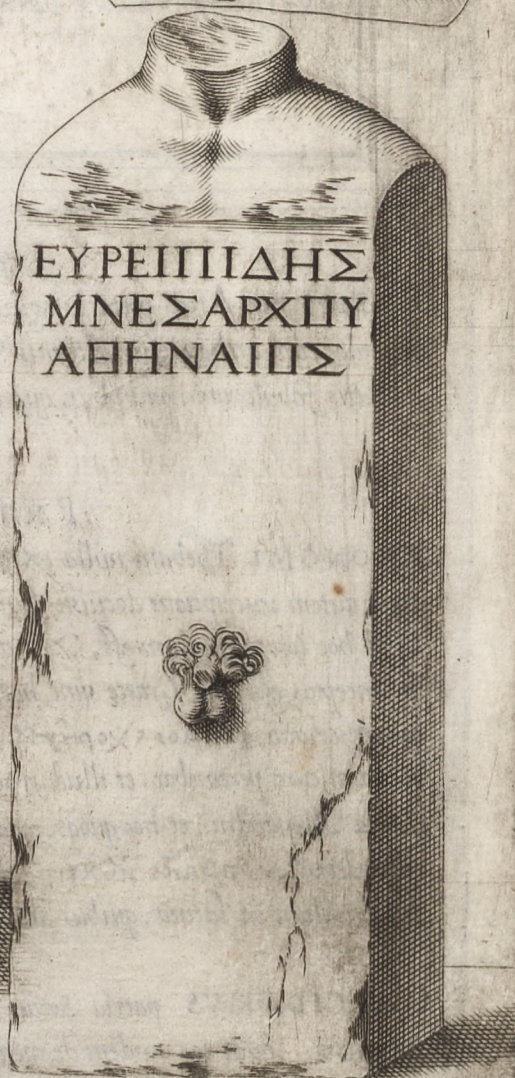
EVRIPIDES, Mnesarchi filius, Atheniensis ex Tribu Cecropidæ, natus Olympiadis LXXV anno primo, Calliade archonte, uel, ut alij, LXX, quo die Xerxes rex ab Atheniensibus est fugatus fabulas docuit quinque & septuaginta, in quibus quinquies tantum uicisse Iudicum iniuria tradit M. Varro. Earum exemplar, ipsius Euripidis manu scriptum, & Ptolemaeo regi ab Atheniensibus donatum, in Alexandrina bibliotheca seruabatur, ut Galenus annotauit. Moritur Euripides, cum LXXV aetatis annum ageret, laceratus ab Archelai regis canibus, apud quem uiuebat. Eius ossa, petentibus Atheniensibus negata, in Pellam fuere translata, & sepulcro ex marmore condita: quâquam Strabo in Argiuorum foro magnifice sepultum Euripidem scribit. Athenienses autem & inanem honoris causa tumulum, & statuam in theatro Euripidi posuerunt, ut refert in Atticis Pausanias. Sed in Constantinopolitano quoque gymnasio (ut est in libro Epigramm. Graecorum quinto) Euripidis statua fuit, cuius imaginis basi ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ nomen cum Ei in secunda syllaba, non ut vulgo, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ incisum, producendi syllabam Ioni poetæ, & aliis doctis causam dedisse opinor.

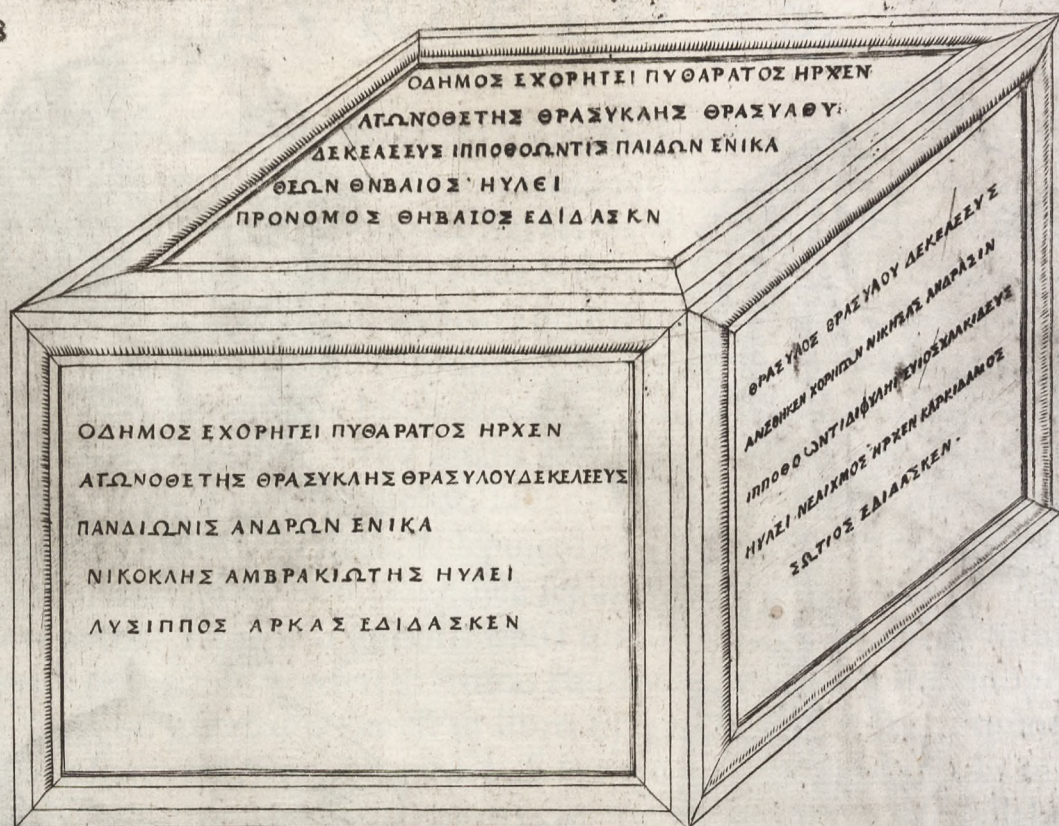
LYSIADES *Atheniensis fabulam docuit, archonte Euaeneto, Olympiadis CXI. anno secundo. Poetae nomen, quod sciam, alibi non exstat.*

CHARILAI *quoque Locri nulla est apud Graecos scriptores mentio. Ex antiquo tamen lapide intelligimus Athenis fabulam docuisse, cum archon esset Euthycritus, anno primo Olympiadis CXIII.*

LYSIPPVS

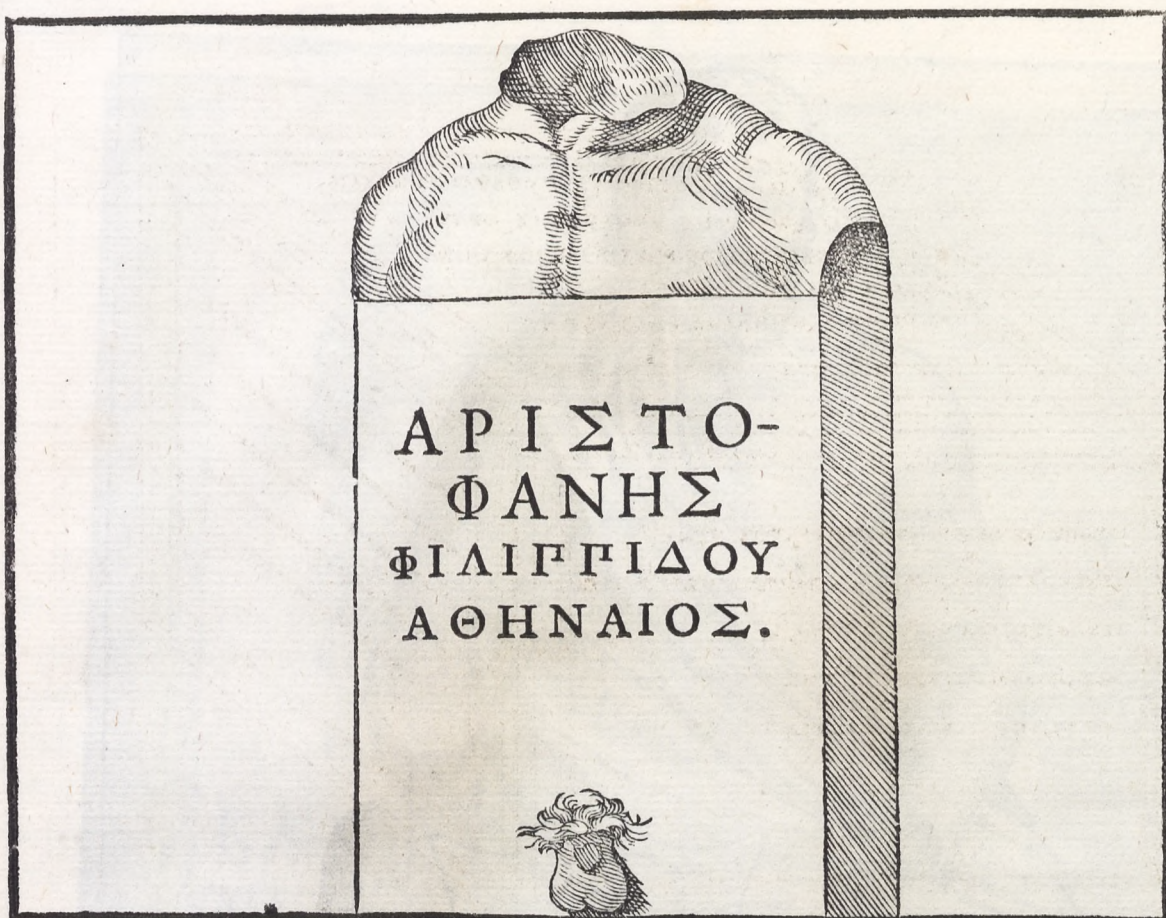
LYSIPPVS Arcas poeta Tragicus, clariuit olympiadis centesimae uigesimae octauae anno secundo, cum archon esset Athenis Pytharatus. Cuius meminit Athenaeus. Lib. ij. & viij. adductis fabularum nominibus, quae quidem ipse legit. Suidas etiam in uoce Lysippus.

PRONOMVS

PRONOMI Thebani nulla extat mentio apud scriptores, quos ipse quidem legerim. Ex antiqua autem inscriptione docuisse illum fabulas Pytharato archonte colligere possumus: atq; illud hoc loco notandum est, Terentij fabularum inscriptiones, simili quadam uerborum formula conceptas esse, quae Graecae sunt hae, quas ex antiquo lapide descripsimus: Ut enim habet antiqua inscriptio, ὁ δῆμος ἐχορήγει, ita Terentianus Liber. Aedilium Curulium nomina, ad quos ludorum cura pertinebat. et illud. πρόνομος ἐδίδακεν, nihil aliud est, quàm Terentianum hoc Graeca Menandru: et hoc quoq; modulauit Flaccus Claudi tibys duabus, Graecis illis planè respondet, ὁ δῶν θεβαῖος ἡύλει, atq; ut in Graeca inscriptione Archontis nomen adiectum est, Ita consulum in latina, quibus annus, quo acta esset fabula indicaretur.

CARCIDAMVS patria Sotius, si modo è marmore fideliter descripta est uox illa ΣΩΤΙΟΣ, nam ego quidem de mendo suspicor, fabulam docuit archonte Athenis Hecaechno: nos tamen nec poetae nomen, nec archontis alibi reperire potuimus.

ΑΡΙΣΤΟ-
ΦΑΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ARISTOPHANES, Phidippidae filius, (quamvis à vulgatis omnibus scriptoribus Philippus Aristophanis pater nominetur) Atheniensis ex tribu Pandionidæ, claruit qua Socrates aetate, in quem & Nephelas comoediam scripsit. Fabulas docuit quatuor & quinquaginta, uel, ut alij uolunt, quadraginta: variant enim Graeci scriptores de numero fabularum. Appellatus est vulgo Athenis Comoediae poëta, cum ceteris omnibus in eo poëmate antecelleret. Itaque rogatus Plato à Dionysio, Siciliae tyranno, ut sibi speciem quandam, & quasi imaginem Atheniensis reipub. ostenderet, Aristophanis Nephelas ei misisse dicitur, quibus iudicaret diuinus ille vir totam Atheniensis reipub. rationem, & instituta optime expressa esse, ob eamq; rem fuisse Aristophanem ab Atheniensibus sacrae oliuae ramo coronatum. Moritur Athenis, cum ad summam senectutem peruenisset, ibique sepulcro conditur, quod cum aliorum, tum Platonis pernobile epigramma superimposito lapidi incisum habuit. Fuisse dicitur Aristophanes corporis habitu, & forma quadrata, caluitij sui deformitatem ipso in pace comoedia notant: quod Plutarchus quoque animaduertit.

ΜΟΣΧΙΩΝ

MOSCHION *Comicus, quo tempore vixerit, quoque loco natus fuerit, nondum reperire apud antiquos scriptores licuit. Eius autem versus ex Comoedijs quas scripsit, multi adducuntur a Clemente Alexandrino, Stromatum lib. vi, et Joanne Stobaeo, qui fabularum quoque nomina The- mistoclem scilicet, & Pheraeos, adiungunt.*

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΛΥΣΙΜ

CALLISTHENES

CALLISTHENES Lysimachi filius Atheniensis, poeta Comicus, natus patre Schoenoploco, id est, restiane, Schoemon ipse, hoc est funiculus appellatus est. quod Comoediarum scriptor fuerit, in altera tabellae marmoreae parte, personam adiectam opinor. Cuius Comoedias aliquot citant Athenaeus & Suidas, quumvis corruptè apud utrumq; Callias pro Callisthenes nominetur.

M E N A N D E R.

ENANDER, Diopithis filius, nouae comoediae poëtarum princeps, natus est Athenis, Olympiadis cix anno tertio, archonte Sofigene, ut ex Graeca antiqua inscriptione colligimus. Fabulas composuit centum & quinque, ut ex Apollodori uersibus notat Gellius.

Κηφισίδης ὢν ἐν Διοπαίδεος πατρὸς
 Πρὸς τοῖς ἑκατὸν ᾠέντε γράψας δράματ'
 Εἰλίπε πέντηκοντα καὶ δύο ἐτῶν.

Donatus in uita Terentij refert ex Q. Consentij auctoritatē, redeuntem è Graecia Terentium in mari periisse cum centum & octo fabulis conuersis è Menandro. itaque non immerito dimidiatus Menander à C. Cesarē appellatus est. Cum quinquagesimum secundum aetatis annum ageret, moritur Menander submersus, dum in Piraeo portu nataret, archonte Athenis Philippo, Olympiadis cxxii anno secundo. Eius sepulcrum celebri loco uenientibus ex Piraeo in Attica conspicitur, ut notat Pausanias; qui statuam quoque in theatro ab Atheniensibus Menandro positam fuisse refert in Atticis. alia quoq; Menandri statua in Constantinopolitano gymnasio fuit, Christodori Epigrammate celebrata. Fuit Menander aspectu strabo, sed ingenij acumine insignis. Aeliani autem Graeca de eo Epigrammata, quae incisa in marmore iuxta Homeri statuam legebantur, ita uertit Laurentius Gambara.

*Tuq; Menander eras iuxta statuendus Amorem,
 (cuius erant fidei credita sacra tuae.
 Est tecum nam semper Amor, & dignus amari
 Es, quicumque tuam uiderit effigiem.*

*Tu laetus comes es, sociusq; Menander Amoris,
 Qui cincta è sertis tempora semper habes.
 Mortales placidam docuisti uiuere uitam,
 Innumeris hilarans ampla theatra iocis.*

*Non male te posui contra mihi, care Menander,
 Maeonium uatem, qui loca prima tenet.
 Namque dedit quondam partes tibi habere secundas
 Insignis claro nomine Aristophanes.*

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗΝ ΕΠΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ ΕΤΩΝ . Ν̄ .
ΚΑΙ . Β̄ . ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ . Β̄ .
ΚΑΙ Ἀ̄ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΑΙ
ΟΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ΕΧΡΗΝ ΜΕΝ ΣΤΗ ΣΑΙ ΣΥΝΕΡΩΤΙ ΦΙΛΩΣ ΜΕΝΑΝΔΡΕ
Ω ΣΥΝ ΖΩΝΕ ΤΕΛΕΙΣ ΣΟΡΓΙΑ ΤΕΡΗΝ ΑΘΕΟΥ
ΔΗΛΟΣ ΔΕΙΦΟΡΕΩΝ ΑΙΘΕΟΝ ΟΠΠΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ
ΣΗΝ ΜΟΡΦΗΝ ΚΑΤΙΔΩΝ ΑΥΤΙΚΑ ΠΑΣ ΣΕ ΦΙΛΕΙ

ΦΑΙΔΡΟΝ ΕΤΑΙΡΟΝ ΕΡΩΤΟ ΧΟΡΑΣ ΣΕΙΡΗΝΑ ΘΕΑΤΕΡΩΝ
ΤΟΝ ΔΕ ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ ΔΕΙΚΡΑΤΑ ΜΥΚΑΖΟΜΕΝΟΝ
ΟΥΝΕΚΑΒΑΙΝΟΡΟΛΠΟΥΣΙΑ ΑΡΩΝ ΕΙΟΝΕ Ή ΕΛΙΔΑΣ Α
ΗΔΥΝ Σ ΞΗΝΗΝ ΔΡΑΜΑ ΣΙ ΠΑ ΣΙΓΑΜΩΝ

ΟΥ ΦΑΥΛΩΣ ΣΤΗΣΑΚΑΤΟ ΦΘΑΔΜΟΥΣ Ξ ΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΤΗ ΣΔΕ ΓΟΜΗΡΕΙΗΣ ΦΙΛΑΤΕΜΟΙ ΚΕ ΦΑΛΗΣ
ΑΛΛΑΣ Ε ΔΕΥ ΤΕΡΑΤΑ ΕΞΟΦΟ ΣΚΡΕΙΝΕΙΝ ΜΕΤΕΚΕΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΚΛΕΙΝΟΣ ΕΠΡΟΣΘΕΝΑΡΙ ΣΤΟ ΦΑΝΗΣ

PHILEMON.

PHILEMON, Damonis filius, Pompeiopoli Ciliciæ natus (ut scribit Strabo lib. xiiii) claruit Olympiade cxi, nouae comediae, uel, ut Apuleius mauult, mediae poëta. fabulas docuit nonaginta, ut testatur Suidas: in quibus cum Menandrum saepius iudicum iniuria uicisset, dixisse illi Menandrum ferunt, Bona uenia dic mihi, Philemon, cum me uincis, num erubescis? Vixit annos centum & vnum, uel, ut quidam uolunt, nonaginta & nouem, seu septem. De Philemonis morte ita scribit Valer. Max. lib. ix. Philemonem autem uis risus immoderati abstulit, paratas ei ficus, atq; in conspectu positas asello consumente, puerum, ut illum abigeret, inclamauit: qui, cum, iam comestis omnibus, superuenisset, Quoniam, inquit, tam tardus fuisti, da nunc merum asello. ac protinus, urbanitatem dicti crebro anhelitu cachinnorum profecutus, senilæ guttur salebris spiritus praegravauit. Idem scribunt Lucianus & Suidas. Philemonis autem, & Arati imaginem suis nomismatibus Pompeiopolitani impresserunt, aliorum populorum imitatione, qui clarorum uirorum effigies, nobilitandi soli causa, in quo nati essent, suis nomismatibus signare consueuerunt. Ita Parios Archilochum, Mytilenaeos Sappho poëtriam, & Chios Homerum honorasse, narrat Aristoteles in Rhetoricis. Extabat Romae superioribus annis alia Philemonis imago è marmore, adscripto nomine ΦΙΛΗΜΩΝ, quam se uidisse in Bibliotheca Nicolai Cardinalis Rodulphi retulit mihi Pyrrhus Ligorius Neapolitanus, à quo multa accepimus, quae ad huius libri institutum pertinent. hanc fortasse indicauit Pierius lib. xxxv ita scribens: Auaritiam & ille gestus in manu significat, cum exporrecta capedunculam assimilat; quo gestu Philemonis Romae signum uidi, cum in altera volumen complicatum haberet, idq; tenaciter restrictum, ut qui pretium sibi deposceret, non, nisi eo numerato, librum exhibiturus. ferunt enim eum comediarum scriptorem ære graui solitum lucubrationes suas venundare. inscriptio sanè erat ΦΙΛΗΜΩΝ.

• A R A T V S •

A R A T V S, A thenodori filius, et ipse patria Pompeiopolitanus, discipulus, & auditor Timonis, ac Menedemi philosophorum, in mathematicis uerò Aristotheri. Claruit temporibus Ptolemaei Philadelphi regis, quando Theocritus quoq; Syracusanus Bucolicorum poeta floruit. Scribit Latinus Arati Interpres, ignarum Aratum rerum mathematicarum, Eudoxi, atq; Hipparchi scripta secutum, ad phaenomena scribenda se contulisse. quod confirmat Cicero in libro de oratore ita scribens. Constat inter doctos ignarum Astrologiae ornatissimis atq; optimis uersibus Aratum de Coelo, & stellis scripsisse. Ipsa uero Arati phaenomena, transtulit latinis uersibus Cicero, & post eum, Germanicus Caesar, aliq; multi qui uulgo circumferuntur, sed alia pleraq; composuit Aratus, quae non extant. Commemorantur autem à Suida. Cuius sepulcrum fuisse iuxta Pompeiopolim Ciciliae, quae prius Soli, à Solone dicebatur, scribit Pomponius Mela, cuius verba sunt haec. Juxta Solos in paruo tumulo Arati poetae monumentum, ideo referendum, quia ignotum, quam ob causam iacta ad id saxci dissiliunt.

PINDARVS.

INDARVS, Daiphanti filius, Thebis in vico Cynocephalorum natus, ut ait Stephanus, claruit Olympiade LXXVI, quo tempore in scena florebat Aeschylus poëta Tragicus, & Syracusis imperabat Gelonis frater Hieron, apud quem Pindarus iucundissime uixit. Quadagesimum autem aetatis annum agebat Pindarus, cum Xerxes rex Persarum ad subigendam Graeciam cum ingentibus illis copiis descendit. Lyricorum poëtarum princeps habitus est, & ob carminis suauitatem Dircaeus cypnus à Dirce Thebarum fonte appellatus: in cuius ore, cum infans esset, apem, tanquam in aluëare, mella, atque fauos deposuisse aiunt. Scripsit cum alia multa, tum in primis hymnos, qui extant, in quatuor Graeciae certaminum uictores, uario carminum genere compositos, quos ad lyram cecinisse dicitur. itaque in ueteri quoque è marmoræ simulacro lyrae reliquiae quaedam apparent, ad quam canere quodammodo epinicia, ut solebat, stans Pindarus uidetur. Eius autem nomen adeo per omnem Graeciam celebre fuit, ut, cum captas Thebas militibus diripiendas dedisset Alexander, ut à Pindari sola domo abstinerent, iusserit. id quod Lacedaemonios etiam antea fecisse legimus. De Pindari autem morte uariant inter se Plutarchus, & Valer. Max. è quibus, qui uolet, historiam petat. Annos uixit LV. Statuam illi in Martis templo Athenienses posuisse narrat in Atticis Pausanias.

SAPPHO

SAPPHO poetria, Scamandronymo patre Mytilenis nata; inter nouem Syrici carminis poetas numeratur. claruit olympiade xliij quo tempore Alcaeus quoq; Syricus floruit. Scripsit Aeolica lingua nouem carminum libros. Epigrammata. elegias. iambos. monodias. Epithalamia. & alia multa quae desiderantur. quae uero supersunt. ex eis fragmenta. collegimus in eo libro. qui editus est. nouem illustrium feminarum. plectrum Sapphonis inuentum Graeci. Scriptores memorant. & sapphicum quoq; metrum ab ipsa dictum fuisse. Aristoxenus praeterea. quae in musica secutus est Plutarchus. harmoniam mixolydij à sapphone repertam scribit. perijt submersa. cum se e leucade in mare praecipitasset. ut Graeci et Latini scriptores memoriae prodiderunt. Eius imaginem numis suis signasse Mytilenaeos scribit Pollux lib. x. et Aristoteles lib. y. Rhet: Mytilenaeorum autem esse argenteum nomisma. indicant literae in eo impressae. silanionem quoq; sapphoni statuam ex aere fecisse. refert Tatianus in libro aduersus gentes. cuius in oratione contra Verrem meminit. cicero. fuisseq; in Prytaneo positum id signum scribit. & à Verre sublatum: Pausanias tamen Athenis in arce prope Anacreontis imaginem sapphonis statuam collocat. eam fortasse. quam scribit Plinius à leonte factam fuisse.

EVCHARIS LICINIAE

DOCTA ERODITA OMNES ARTES VIRGO VIXIT AN. XIII.
 HEVS OCULE ERRANTE QVEI ASPICIS LETI DOMVS
 MORARE GRESSVM ET TITVLVM NOSTRVM PERIRE
 AMOR PARENTEIS QVEM DEDIT NATAE SVAE
 VBEI SE RELIQUIAE CONLOCARENT CORPORIS
 HEIC VIRIDIS AETAS CVM FLORERET ARTIVS
 CRESCENTE ET AEVO GLORIAM CONSCENDERE
 PROPERAVIT HORA TRISTIS FATALIS MEA
 ET DENEGAVIT VLTRE VEITAE SPIRITVM
 DOCTA ERODITA PAENE MVSA RVM MANV
 QVAE MODO NOBILIVM LVDO DECORAVIT CHORO
 ET GRAECA IN SCAENA PRIMA POPVLO APPARVI
 EN HOC IN TVMVLO CINEREM NOSTRI CORPORIS
 INFISTAE PARCAE DEPOSIERVNT CARMINE
 STVDIVM PATRONAE CVRA AMOR LAVDES DECVS
 SILENT AMBVSTO CORPORE ET LETO TACENT
 RELIQVI FLETVM NATA GENITORI MEO
 ET ANTECESSI GENITA POST LETI DIEM
 BISHIC SEPTENI MECVM NATALES DIES
 TENEBRIS TENENTVR DITIS AETERNA DOMV
 ROGO VT DISCEDENS TERRAM MIHI DICAS LEVEM

EVCHARIS

EVCHARIS Liciniae liberta, nobilis sui temporis, siue saltatrix illa siue mima fuerit, nisi antiqua haec cum imagine inscriptio extaret, ignota nobis penitus foret, cum eius nomen apud antiquos scriptores nusquam quod sciam, reperiatur. Ex incisio autem in lapide literis colligere possumus in Comico illam choro cecinisse, & in orchestra antequam agi Comoedia inciperet, saltare solitam fuisse. De choris autem Comicis quod ex viginti quatuor, seu uiris, seu mulieribus, ut fabulae ipsius ratio poscebat, constaret, et Graeci scriptores tradunt, & ex Aristophanis Auiibus notat antiquus Interpretes. Sed saltatrices quoque, quae ad tibiarum sonum decoris corporis motibus populum in theatro spectantem oblectaret, adhibitas fuisse à Comoediarum actoribus legimus. hinc Cicero in Pisonem. Tu ex tenebricosa popina consul extractus cum illa saltatrice tonsa Senatum Reip. casum, atque interitum lugere uetuisisti; & Gellius lib. i. cap. v. cum de causa Sullae quaereretur, non iam histrionem eum esse diceret, sed gesticulariam, Dionysiamque eum notissimae saltatriculae nomine appellaret.

THEOCRITVS.

THEOCRITVS, Praxagorae, & Philinnae filius, patria Syracusanus, ut ipse quodam de se epigrammate testatur, Philete Coi auditor, & Asclepiadis Epigrammatum scriptoris, claruit Ptolemaeorum Lagi, & Philadelphi temporibus, quibus carus admodum fuit. Scripsit Dorica lingua Bucolica Edyllia, quae Virgilius in eclogis imitatus est. Cum uero apud Graecos Moschus etiam, & Bion pastoritij huius carminis scriptores fuerint, longe tamē illos doctorum iudicio superauit Theocritus. Eius autem esse hāc, quam impressimus, imaginem, multis causis adducor, ut credam: nam & Fauni caput pinea fronde coronatum, pedum, & syrinx pastoritia, quae omnia ad Bucolicos poëtas pertinent, adiecta sunt; & in altera tabellae parte persona scalpata est, qua pastoritij carminis poëtae uti consueuerunt. siquidem eorum poëseos genus inter ea numeratur, quae mixta sunt à Grammaticis appellata, quaeq; personatis adhibitis histrionibus peragebantur. Theocriti autem mortis genus indicauit Ouidius in Ibide his versibus:

*Utq; Syracosio praestricta fauce poëtae,
Sic animae laqueo sit via clausa tuae.*

P: TERENTIUS Apher: Terentij Lucani Senatoris servus, deinde libertus, natus paulo ante finem secundi Punici belli, cum Scipione Apherico, & cum Laelio familiariter uixit; quibus etiam adiuvantibus, quae hodie leguntur Comoediae, ex Menandro & Apollodoro in latinum convertit. Post eas editas, quintum, & trigesimum agens aetatis annum in Graeciam navigavit; & qua postea redeuntem in mari perijisse scribit Q. Cosentius cum centum et octo fabulis à Menandro conuersis Alij in stymphalo Arcadiae, dolore ac tedio amissarum fabularum morbo implicitum interijisse prodiderunt. Cn. Cornelio Dolabella, & M. Fulvio Nobiliore cos. fuisse autem statura Terentius dicitur mediocri, gracili corpore, & colore fusco, Cuius uero quam habemus imaginem, deprompsimus ex antiquissimo bibliothecae Vaticanae libro, in quo Terentianae quoque fabulae uetustissimis notis exaratae sunt: nec sare dubitandum est, quin de alio antiquiore libro, et ab eo librario qui Terentij temporibus uicinior esset exaripto, depicta imago illa sit.

· A S I N I V S P O L L I O ·

C. Asinius CN. F. Pollio, inter nobiles sui temporis non modo poetas, sed oratores etiam, & historicos numeratus, floruit olympiade cxcv, ut Eusebius annotauit. Scripsit in primis tragoedias, quarum meminit Horatius hoc uersu ad ipsū Pollionē scribens, Paulum seueræ Musa tragoediae desit theatris.

Itaq; Virgilius non aliam ob causam in Bucolicis dixit:

Pollio et ipse facit noua carmina &c. Primus Romae bibliothecam aperuit, dictusq; omnium horarum uir: quod peruulgatum, prouerbij locum obtinuit. Consul fuit. C. Asinius cum cn. Domitio Caluino, anno ab vrbe condita. D. ccxij: et Procos. de Delmateis triumphauit; cuius triumphī Horatius eadem ad Asiniū ode meminit. Cum lxxx. aetatis annum ageret, moritur Asinius, ut tradit Eusebius, in Villa sua Tusculana.

· A S I N I V S · G A L L V S ·

C·A·sinius C·F·CN·N· Gallus, inter Poetas, & oratores numeratur, a Seneca in Declamationibus. Suetonius in libro de claris Grammaticis uersus quosdā ? Asinij in M. Pomponium Marcellum pugilem et Grammaticum recitat. Plinius ? etiam in Epistolis Asinij carmina laudauit. Consul fuit cum L. Marcio Censorino, anno Dccxlv, quibus Consulibus Sextilem mensem. Augustum appellatum fuisse tradit Censorinus de die Natali. librum Asinius edidit, in quo patrem Pollionem Ciceroni comparauit, et praetulit, ut Plinius in ij Epist. ad Pontium refert. Et Suetonius eum librum indicans, ita in Claudio scribit. Item Ciceronis defensionem aduersus Asinij Galli libros satis eruditam. De Asinij morte apud Eusebium Olympiade cxcix. haec leguntur. C. Asinius Gallus orator, Asinij Pollionis filius, cuius et Virgilius meminit, diris à Tiberio supplicij necatur, ano ante Titi sui mortem. 3.

HORATIUS

Q Horatius Flaccus, latinorum princeps lyricorum, Venusij, quod est Apu-
 liae opidum, libertino patre, ut ipse de se narrat, Torquato & Cotta consulibus
 natus est anno D. cxxcix. puer à patre Romam ductus, Orbilio Grammatico
 operam dedit: Athenas deinde profectus, Epicureos primum, mox Academicos
 secutus est. floruit per ea tempora, quibus Virgilius, ac Varius claruere: Maecena-
 ti in primis ob ingenij suauitatem carus, qui eum Augusto, post uictos bello ciuili
 Brutum & Cassium, quorum partes secutus erat, conciliauit. fuit Horatius statu-
 ra pusillus, oculis lippis, canus ante diem, cibi parcissimus, uini tamen appetentior
 quidam praepingui eum, et obeso corpore fuisse tradunt, & ad bilem paulo incita-
 tior, placabilem tamen. moritur aetatis annum agens lvij. ut Eusebius tradit,
 alij, lxx. et amplius uixisse scribunt. nomisma autem aereum, è quo Horatij de-
 prompsimus effigiem. Horatij ipsius temporibus signatum esse credendum non est,
 sed multis post annis à Venusina Colonia cusum, aliarum Ciuitatum more, de
 quibus paulo ante diximus: in altera uero nomismatis parte expressa fortè est
 insignis Venusini alicuius in Circensibus de curuli certamine uictoris.

P E R S I U S

A Persius, Flaccus, Volaterris Etruriae opido, Flacco patre, & Fulvia matre natus est, olympiade, ut tradit Eusebius, cccij Tiberij Imperatoris anno xxxij Rhemnij Palaemonis in Grammatica primum & Rhetorica, Cornuti deinde stoici, in philosophia auditor, inter Satyricos poetas, Nerone Imperante, numeratus est. In eoq; carminis genere ita claruit, ut meritam ex hedera coronam inde habuerit. sex tantum quae extant, reliquit Satyras, plures, si superfuisset, scripturus. Itaq; de ijs Martialis,

Saepe in libro memoratur Persius uno

Moritur unde trigesimo aetatis anno, cum Stomachi vitio laboraret, ut scribit Eusebius. Si vero Cornutum antiquum Grammaticum sequamur, trigesimo. Cuius haec quoq; de Persio leguntur uerba. fuit uero Persius moribus lenissimus ac uirginali serè quadam ueracitudo, formaq; modesta ac pulchra &c. quae eo libentius adieci, quod imaginem e marmore cum Persij nomen non sit adscriptum, ex ijs potissimum, Persij illam esse conicere possumus.

L·VALERIO·L·F·PVDENTI

HIC·CVM·ESSET·ANNOR· XIII
 ROMAE·CERTAMINE·SACRO·IOVIS
 CAPITOLINI·LVSTRO·VI·CLA
 RITATE·INGENII·CORONATVS·EST
 INTER·POETAS·LATINOS·OMNIB
 SENTENTIIS·IUDICVM·HVIC·PLEBS
 VNIVERSA·MVNICIPVM·HISTONI
 ENSIVM·STATVAM·AERE·COL
 LATO·DECREVIT

A·LVCRETII·HISTORICI·AC·POETAE

CONDITORIS·VERISSIMI
 CVI·OB·EXCELLENTIAM·INGENII
 STATVA·CONDONATA
 AC·CIVITATI·CAE·SE·NAE
 ROMAN·COLONIAE·DEDVCTAE
 IN·HOC·SACRO·MONTE·DEDICATA

A· Lucretij huius Caesenatis nullam apud Sa-
 tinos scriptores reperimus mentionem. inter histo-
 ricos autem, & poetas, numeratum fuisse, eiqz à 3
 communi Caesenatium statuam, publice decretā
 esse, ex antiquo hoc ē marmore elogio, quod Caese-
 nae extat, intelligere possumus.

L· Valerius Pudens, hoc tantum vetusti lapidis elogio, nullius autem, quod sciam, vete-
 ris Scriptoris testimonio clarus, in Histonio Italiae Opido, ut opinor, natus, à municipibus
 Histoniensibus statua donatus est, quod in Iudis Capitolino Ioui Romae editis, de poeti-
 co quodam certamine uictoriam reportasset, et lauream coronam, poetarum more, adeptus esset.
 Hunc autem poetas coronandi morem, vetustissimum esse, et ab Homero, Hesiodoqz poetis
 fluxisse, tradit Plutarchus in Symposiacorum lib. v. Itaqz à Graecis acceptum illum Imp:
 Nero Latinus tradidit, primusqz referente Dione lib. Xi. in certaminibus uictores poetas coronari
 instituit, et in Citharedorum quodam agone ipse coronari uoluit; quam quidem uictoriam in
 numis quoqz qui supersunt, signauit. De Iouis uero Capitolini ludis in Graeca quadam an-
 tiqua inscriptione mentio est, et Herodianus lib. i. eos describit his verbis à Politiano in la-
 tinum conuersis. Ludos Romani Ioui Capitolino faciunt, tanta hominum confluente multi-
 tudine, quantam par est confluere ad tantae Urbis celebritatem. Spectare autem ac praeside-
 re in theatro una cum sacerdotibus, quos ordo singulis armis postulat, etia Imperator solitus. &

CLAVDIANI.V.C.
 CLAVDIOCLAVDIANO.V.C.
 TRIBVNO ET NOIARIO INTER CETERAS
 VIGENTES ARTES PRAEGLORIOSISSIMO
 POETARVM LICET AD MEMORIAM S.FM
 PITERNAM CARMINA AB EODEM
 SCRIPTA SV EFFICIENT AD TAMEN
 TESTIMONII GRATIA OB IV DICII SVI
 FIDEM D.D.N.N. ARCADIVS ET HONORIVS
 FELICISSIMI AC DOCTISSIMI
 IMPERATORES SENATV PETENTE
 STATVAM IN FORO DIVI TRAIANI
 ERIGI COLLOCARIQVE IVS SERVNT
 EIN ENI BICTIKOIO NOON
 KAIMOYCAN OMHPY
 KΛΑΥΔΙΑΝΟΝ ΡΩΜΗ ΚΑΙ
 ΒΑCΙΑΗC ΕΘΕCΑΝ

CLAVDIVS Claudianus patria Alexan-
 drinus, ut ipse de se scribit Arcadio & Honorio Romae
 imperantibus floruit. Scripsit Graece & latine carmina,
 quae extant in quibus ita sui temporis poetis antecellit,
 ut statua illi decreto Senatus ex aere statuta sit, ponenti-
 bus iisdem Arcadio & Honorio Imperatoribus, quam
 ipse in quadam praefatione his versibus indicavit.

Sed prior effigiem tribuit successus athenam.

Orator patricius nostra dicavit honorem.

Annuit his princeps titulum poscente Senatu et d.
 Cuius autem statuac basim cum inscriptione, patrum nos-
 trorum temporibus, in ruinis fori Traiani repertam, Tom-
 ponius Sactus, ut erat omnis antiquitatis conservator di-
 ligens, in Quirinali monte, ubi habitabat, aedum suum
 in impluvio collocavit. habet autem ea basim Graecum
 quoque de Claudiano Epigramma incisum in hanc sen-
 tentiam, quod ita vertit Laurentius Gambara.

Carminis Claudianum Reges, et Roma putarunt
 Meonio uari, Virgilioque parem.

MENOPHILVS in quamvis Asiae Urbe natus
 sit incertum reliquit is qui Graecum de eo Epigramma
 composuit, neque uero quoniam Italia loco mortuus sit
 satis constat, cum ne hoc quidem in eo Epigrammate
 expressum sit. Id autem qualecunque sit, ita vertit
 Laurentius Gambara.

Letitia pascens animum, ludique, iocisque

Et genio indulgens non sine carminibus,

Non quicquam factis laedens, dictisue Deo sed

Ogygio et Musis carus, et Ammon,

Ex Asia rediens Itala regor hac ego terra

Extinctos inter Menophilus Lucries.

ΕΥΦΡΑΝΘΕΙΣ ΣΥΝΕΧΩΣ ΓΕΛΑΣΑΣ ΠΑΙΖΑΣ ΤΕ ΤΡΥΦΗΣΑΣ
 ΚΑΙ ΨΥΧΗΝ ΙΛΑΡΩΣ ΠΑΝΤΩΝ ΤΕΡΨΑΣ ΕΝ ΑΟΙΔΑΙΣ
 ΟΥΔΕΝΑ ΛΥΠΗΣΑΣ ΟΥΛΟΙΔΟΡΑ ΡΗΜΑΤΑ ΠΕΜΨΑΣ
 ΑΛΛΑ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΒΡΟΜΙΟΥ ΠΑΦΙΗΣ ΤΕ ΒΙΩΣΑΣ
 ΕΞ ΑΣΙΗΣ ΕΛΘΩΝ ΙΤΑΛΗ ΧΘΟΝΙ ΕΝΘΛΔΕ ΚΕΙΜΑΙ
 ΕΝ ΦΟΙΜΕΝΟΙΣ ΝΕΟΣ ΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΑ ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ

SOLON

SOLON Execestidae filius Salaminus unus e septem Graeciae sapientibus floruit qua Pisistratus aetate. Servio Tullio Romae regnante olympiade xvi. cuius anno tertio Athenis archon etiam fuit, ut Laertius in eius uita testatur. Primus Athenis Areopagitas constituit, ac leges Atheniensibus scripsit, e quibus multa postea in XV tabulas à Decem uiris sunt translata. Cum igitur seuerissimis latis legibus, interrogatus esset, cur nullum supplicium constituisset in eum qui parentem necasset: respondit, se id neminem facturum putasse. De solone illud quoque narrant, furere eum simulasse, quò et tutior uita eius esset, et plus aliquando Atheniensium reip: prodesset. sed Pisistrato iam rerum potito, in Aegyptum nauigauit, atque multis peragratibus Asiae regionibus postremo Ciliciam profectus. Urbem condidit quam suo nomine Solos appellauit. Octogesimum autem agens aetatis annum, moritur Cypri, atque eius cineres, translatis, ut iusserat, salaminam ossibus, per solum sparsi dissipatique sunt, ne Athenas scilicet inferrentur, unde cum discederet, ciues iureiurando adegerat, non antiquatueros leges suas priusque redisset. Solonis sepulcro Epigramma incisum in hanc sententiam fuisse scribit Cicero Tuscul. li. i.

Mors mea non careat fletu, linquamus amicis.

Moerorem, ut celebrent funera cum lachrimis.

Eius meminit etiam in senectute, his uerbis. Solonis quidem sapientis elogium est, quo se negat uelle sua morte dolore amicorum, lamentisque uacare: uult se carum, credo, suis esse.

SOCRATES Sophronisei filius Atheniensis ex tribu Antiochide. natus anno quarto olympiadis. Lxxvij. viij. Id. Aprilis. Apsephione archonte. Archelaum Anaxagore discipulum audiuit, primusq; ut inquit Cicero, philosophiam deuocauit à Cælo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit, et coegit de uita & moribus rebusq; bonis et malis querere. Itaq; oeconomice, illum, atq; moralis philosophiæ auctorem. Homérico quodam uersu adnotatum, extitisse dicit Diogenes Laertius. fuit ab Apolline omnium sapientissimus dictus, ob id, quod nihil se scire affirmaret. Cuius autem disputationes, uariosq; sermones nullam enim ipse reliquit literam, immortalitati mandauit Plato. Accusatus ab Anyto & Melito quod de Dijs male sentiret, & in carcere causam dicere iussus, neglexit, et Lysiae orationem elegantissimam respuit, de qua scribit Cicero lib. i. de oratore. Cum autem multa in carcere supremo uitæ die de animorum immortalitate disseruisset, quæ memoriæ tradidit Plato, mortifero Epoto ueneno interijt, anno primo olympiadis xcvi ætatis suæ lxx. ut Demetrio Phalereo placet, ut alij tradunt lx. fuisse dicitur Socrates facie Sileris simili, pressis naribus, quod cum alij, tum in Symposio notauit Xenophon. nudum autem dextrum humerum habere consueuisse, narrat Idem Xenophon in eodem libro, qua forma in tabella quoq; è marmore sculptus Socrates uidetur; uolumentis manibus teneris; quod cum Xenophonteo etiam quodam loco in supra adducto libro conuenit, in quo cum Critobulo peruoluens librum quendam Socrates inducitur.

PLATO

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

P L A T O .

PLATO, Aristonis filius, natus est Athenis in vico Colytteo, Olympiadis LXXX anno secundo, archonte Aminia. Cum in cunis paruulo dormienti apes in labellis confedissent, responsum est, singulari illum suauitate orationis fore. itaque in Bruto scribit Cicero, Platonis more loqui Iouem, si Graece loquatur. Poëtices studio deditus, audito Socrate, carmina à se composita combussit: Socratemq; primum, uigesimum agens aetatis annum, cum in Academia philosopharetur, sectatus est; Cratylum deinde Heracliti, & Hermogenem Parmenidis discipulos audiuit, atque, ut mathematicis operam daret, ad Euclidem se Megara, & ad Theodorum Cyrenem contulit. postremo, ut Pythagoreos cognosceret, in Italiam uenit; & in ea cum aliis multos, tum Archytam, Timaeumq; cognouit, Pythagoreaq; omnia didicit, emptis à Philolao centum minis Pythagoricis tribus libris. Platonem refert Cicero Cretae cum Clinia, & cum Lacedaemonio Megillo aestiuo die in cupressetis Cnosiorum, & spatiis siluestribus de institutis rerum publicarum, ac de optimis legibus disputasse. Heracliteorum autem, Pythagoreorumq;, & Socraticorum rationes miscuisse tradit Diogenes: apud quem narrat Aristoxenus, ter militasse Platonem, primò in Tanagram, secundò in Corinthum, tertio in Delum; ubi & uictoria potitus sit: ter etiam in Siciliam nauigasse: quo cum primo, ut insulam, crateresq; uideret, uenisset; iniquitate Dionysij Tyranni in maximis periculis uersatus est. Multa mirabiliter scripta reliquit Plato, vnde philosophorum deus à Cicerone dictus est: atque vno & octogesimo anno scribens mortuus est, Olympiadis CVIII anno primo, in nuptiis discumbens, ut ait Laërtius. Cum autem multi eius discipuli numerentur, atque in his Aristoteles, Xenocrates, Hestiaeus, & Dion Syracusanus, quem, ut inquit Cicero, omnibus doctrinis expoliuit, Speusippum tamen, sororis filium, philosophiae quasi heredem reliquit. Sepultus est Athenis, multis nobilibus Epigrammatis sepulcro incisis. Fuisse Plato dicitur fronte lata, ideoque, cum antea Aristocles uocaretur, Platonem nominatum tradunt. Statuam habuit in Academia, Silanionis opus, à Mithradate Persa dedicatam, in cuius basi scriptum fuit, Mithradates Rhodobati filius Persa Musis imaginem Platonis dicauit. Silanionis opus. Cicero in Bruto: tum in pratuulo propter Platonis statuam confedimus.

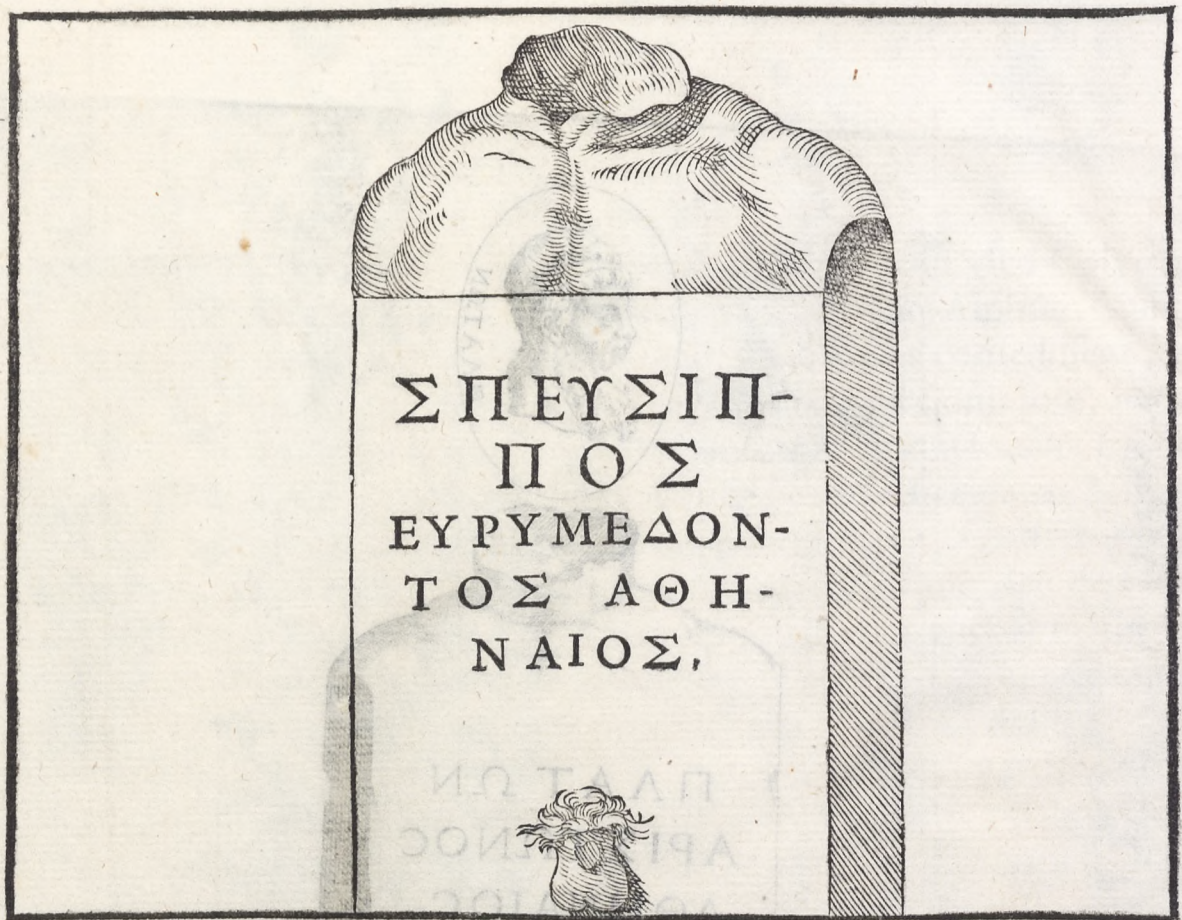
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΠΡΟΤΕΡΟΣ
ΕΥΡΥΔΟΝ-
ΤΗΣ
ΝΑΙΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Pass
ocau
pero
ichid
cero
tradit Dicoenes L
emplositit. Mon
spone consilium

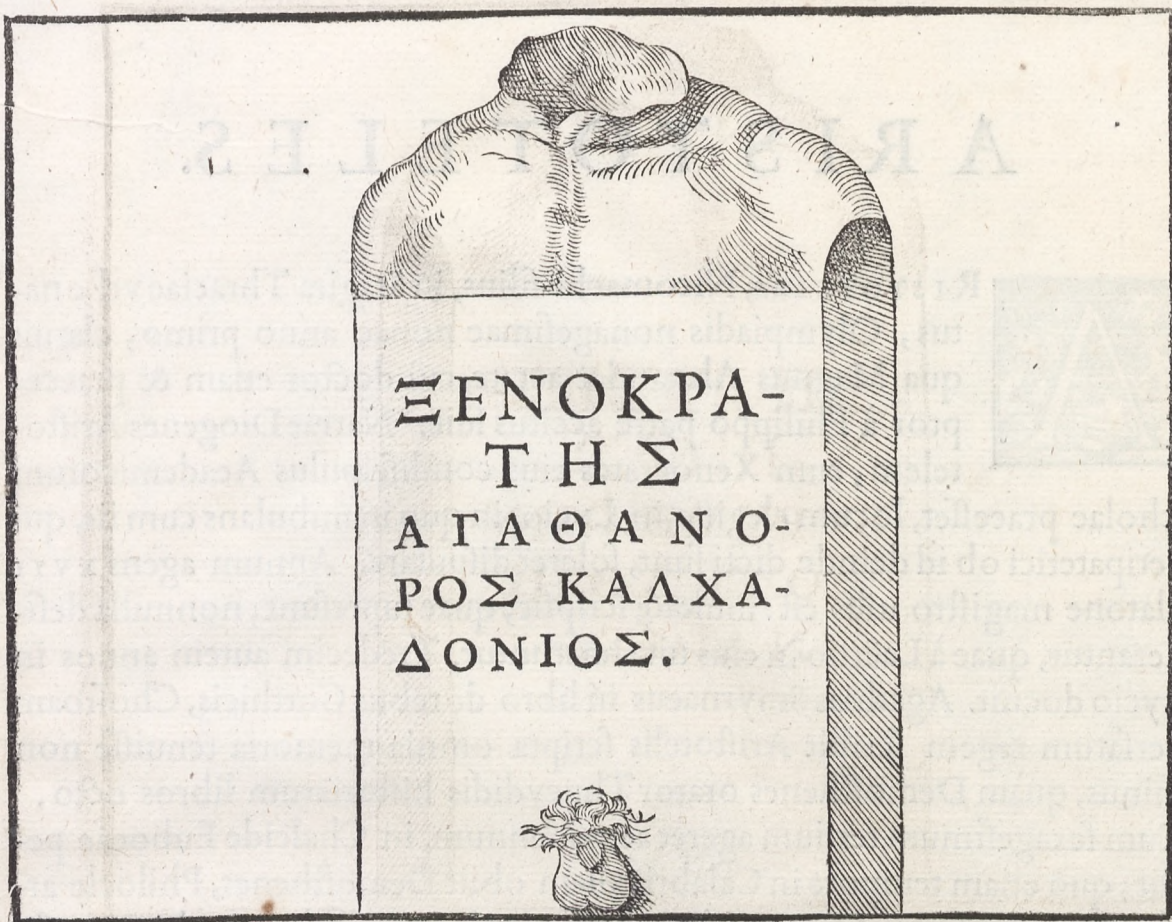

PEVSIPPVS, Eurymedontis filius, Atheniensis, centesima & octaua Olympiade Platoni auunculo in schola successit, cui per octo annos praefuit. Hunc philosophiae quasi heredem reliquit Plato, ut in Academicis quaestionibus scribit Cicero. Commentaria eum complura, & dialogos scripsisse tradit Diogenes Laërtius; atque eius libros tribus talentis ab Aristotelē emptos fuisse. Moritur Speusippus senio confectus, cum mortem sibi ipse sponte consciuisset, ut refert idem Laërtius.

XENOCRATES

ENOCRATES, Agathonis filius, Chalcedonius, Platonis in philosophia auditor, & Aristotelis condiscipulus, anno secundo cētēsimae & decimae Olympiadis, archōte Lysimachide, Speusippo in schola successit, cui per annos uigintiquinque praefuit.

Fuisse dicitur aspectu tetro, & inuenusto, ita ut sacrificare Gratiis à Platone saepius admoneretur: ingenio autem hebeti, & tardo adeo, ut se calcaribus in eo egere; contra autem in Aristotele frenis uti solere diceret Plato. Multa Xenocrates à se scripta reliquit, quae à Laërtio referuntur. ex iis autem libros de natura Deorum, & de ratione loquendi adducit Cicero in Academicis. in Tusculanis uerò ita de Xenocrate scribit. Xenocrates, cum legati „ ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulissent, quae erat pecunia tempo- „ ribus illis Athenis praesertim maxima, adduxit legatos ad coenam in Aca- „ demiam: iis apposuit tantum, quod satis esset, nullo apparatu. cum postri- „ die rogarent eum, cui numerari iuberet; quid? uos hesternae, inquit, cae- „ nula non intellexistis, me pecunia non egere? quos cum tristiores uidisset, „ triginta minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem uideretur. Moritur „ Xenocrates annum agens octogesimum secundum, ad uas quoddam ahe- num, in quod noctu offenderat, alliso capite, ut scribit Laërtius.

ARISTOTELES

ARISTOTELES.

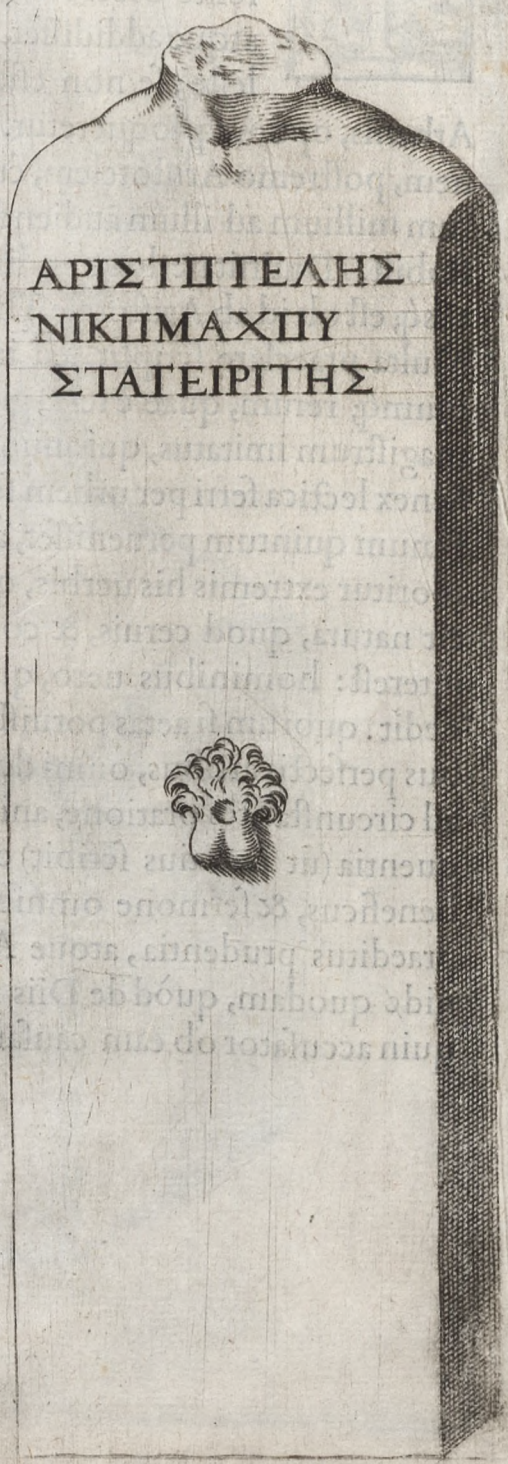
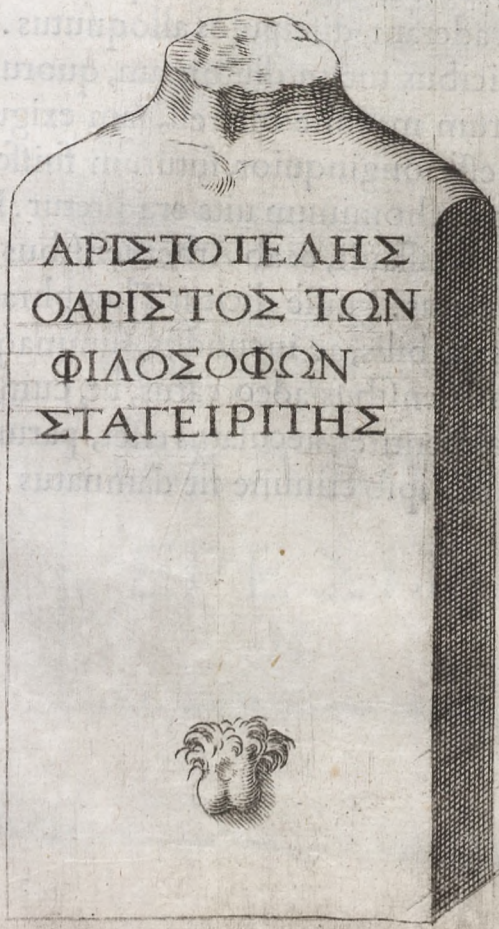

ARISTOTELES, Nicomachi filius, in Stagira Thraciae vrbe natus, Olympiadis nonagesimae nonae anno primo, claruit qua Magnus Alexander aetate, cui doctor etiam & praceptor à Philippo patre accitus fuit. Narrat Diogenes Aristotelem, cum Xenocrates eius condiscipulus Academicorum scholae praecesset, locum elegisse in Lycio, in quo inambulans cum iis, qui Peripatetici ob id deinde dicti sunt, soleret disputare. Annum agens xvii Platone magistro usus est: multaq; scripsit, quae supersunt; nonnulla desiderantur, quae à Laërtio in eius uita referuntur. Tredecim autem annos in Lycio docuit. Agathias Smyrnaeus in libro de rebus Gotthicis, Chosroam Persarum regem scribit Aristotelis scripta omnia memoria tenuisse non minus, quàm Demosthenes orator Thucydidis historiarum libros octo. Cum sexagesimum tertium ageret aetatis annum, in Chalcide Euboeae periit; quo etiam tempore in Calabris diem obiit Demosthenes, Philocle archonte, anno tertio Olympiadis centesimae decimae quartae. alij uero septuagesimo aetatis anno, ab Eurymedonte Atheniense accusatum, quòd de Diis male sentiret, in Chalcidem clam profectum, mortifero epoto ueneno, periisse dicunt. Fuit Aristoteles paruis oculis, & cruribus exilibus, paruaq; uoce. veste insigni, annulisq; usum scribunt. Eius imaginem habebat „ Atticus in Bibliotheca, cuius meminit Cicero ad ipsum scribens. maloq; in „ illa tua sedecula, quam habes sub imagine Aristotelis, sedere, quàm in isto- „ rum sella curuli. Pausanias etiam in rerum Eliacarum primo Aristotelis „ statuæ cuiusdam facit mentionem. Ea uerò, quam nos edendam curauimus Aristotelis imaginem, expressa diligenter est è tabella quadam è marmore, è Neapoli superioribus annis Romam allata, & in Galliam deinde à Ioanne Cardinale Bellaio translata. de cuius quidem antiquitate cum alij plerique, rerum antiquarum periti, fidem faciunt; tum imprimis Hieronymus Ganimbertus, cuius apud me auctoritas plurimum, ut debet, ualet.

ΑΡΙΣΤΗΤΕΛΗΣ
ΝΙΚΗΜΑΧΟΥ
ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ

THEOPHRASTVS.

THEOPHRASTVS, patre Melanta natus est Eresi, sed Athenis uixit. itaque, cum percontaretur ex anicula quadam, referente Cicerone, quanti aliquid uenderet, & respondisset illa, atque addidisset, Hospes, non pote minoris; tulisse eum moleste, se non effugere hospitis speciem, cum aetatem ageret Athenis, optimeq; loqueretur. Audiuit primo Leucippum, deinde Platonem, postremo Aristotelem, cui Olympiade cxiiv successit in schola, duorum millium ad illum audiendum accurrentium discipulorum frequentia nobili. Diuinitate loquendi nomen inuenit, ut inquit Cicero; appellatusq; est ob id ab Aristotele Theophrastus, cum antea Tyrtamus uocaretur. Multa praeclare scripsit, sed imprimis quae extant, stirpium naturas, omniumq; rerum, quae è terra gignuntur, causas, atque rationes; Aristotelem magistrum imitatus, qui animantium ortus, uictus, & figuras persecutus est. Senex lectica ferri per urbem solitus fuit; &, cum ad aetatis annum octogesimum quintum peruenisset, ac labore aliquantulum supersedere coepisset, moritur extremis his uerbis, qui aderant, discipulos alloquutus. Iniuste fecit natura, quod ceruis, & cornicibus uitam diuturnam, quorum id nihil interest: hominibus uero, quorum maxime interest, tam exiguam uitam dedit. quorum si aetas potuisset esse longinquior, futurum fuisset, ut omnibus perfectis artibus, omni doctrina hominum uita erudiretur. Hac habita ad circumstantes oratione, animam efflauit, & ab Atheniensibus magna frequentia (ut Laërtius scribit) est elatus. Fuisse dicitur Theophrastus natura beneficus, & sermone omnibus affabilis, ac iucundus, summaq; imprimis praeditus prudentia, atque Atheniensibus adeo carus, ut, cum ab Agnoidæ quodam, quòd de Diis male sentiret, accusatus esset, parum abfuerit, quin accusator ob eam causam illo ipso crimine sit damnatus.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ
ΜΕΛΑΝΤΑ
ΕΡΕΣΙΩΣ

PRODICVS.

PRODICVS, patria Chius, uel, ut Suidas mauult, Ceus ex Iulide ciuitatē, floruit qua Socrates, Gorgias, & Abderites Democritus aetate, Protagorae auditor. Physicus, & sophista temporibus illis maximus habitus est. Sed, cum accusatus esset Athenis, quod adolescentium mores corrumpere, epoto veneno moritur. Eius meminit Plato in Protagora, Xenophon in libro de factis, & dictis Socratis, & Cicero in Bruto. Theon quoque Aristophanis interpres, & Suidas Prodicti librum citant, qui *ἑρμῆς* inscriptus fuit, cuius argumentum quale fuerit, & ipsi docent, & ex Xenophonteis uerbis, quae sunt in supra adducto libro, intelligi potest: ea uerò, quia ad Epigrammatis, basi Herculis incisi, intelligentiam summopere pertinent, satis mihi erit indicasse, unde
 » peti possint. Cicero quoque in lib. i. de officiis ita de hac ipsa re scribit.
 » Nanque Herculem Prodictus dicit, ut est apud Xenophontem, cum pri-
 » mum pubesceret (quod tempus à natura ad deligendum, quam quisq; uiam
 » uiuendi sit ingressurus, datum est, exisse in solitudinem, atque ibi sedentem
 » diu secum, multumq; dubitasse, cum duas cerneret uias, vnā uoluptatis,
 » alteram uirtutis, utram ingredi melius esset. & in epistola ad Luceium lib. v. Gratiamq; illam, de qua suauissime quodam in prooemio scripsisti, à qua te affici non magis potuisse demonstras, quàm Herculem Xenophontium illum à uoluptate. Graecum autem Epigramma ita uertit Laurentius Gambara.

*Hanc posuit patrio effigiem de marmore Felix,
 Quae pueri vultus Herculis ore refert.
 Cetera quis noscet, quae tempore gessimus illo;
 Ni Prodicti Herculeam perlegat historiam?*

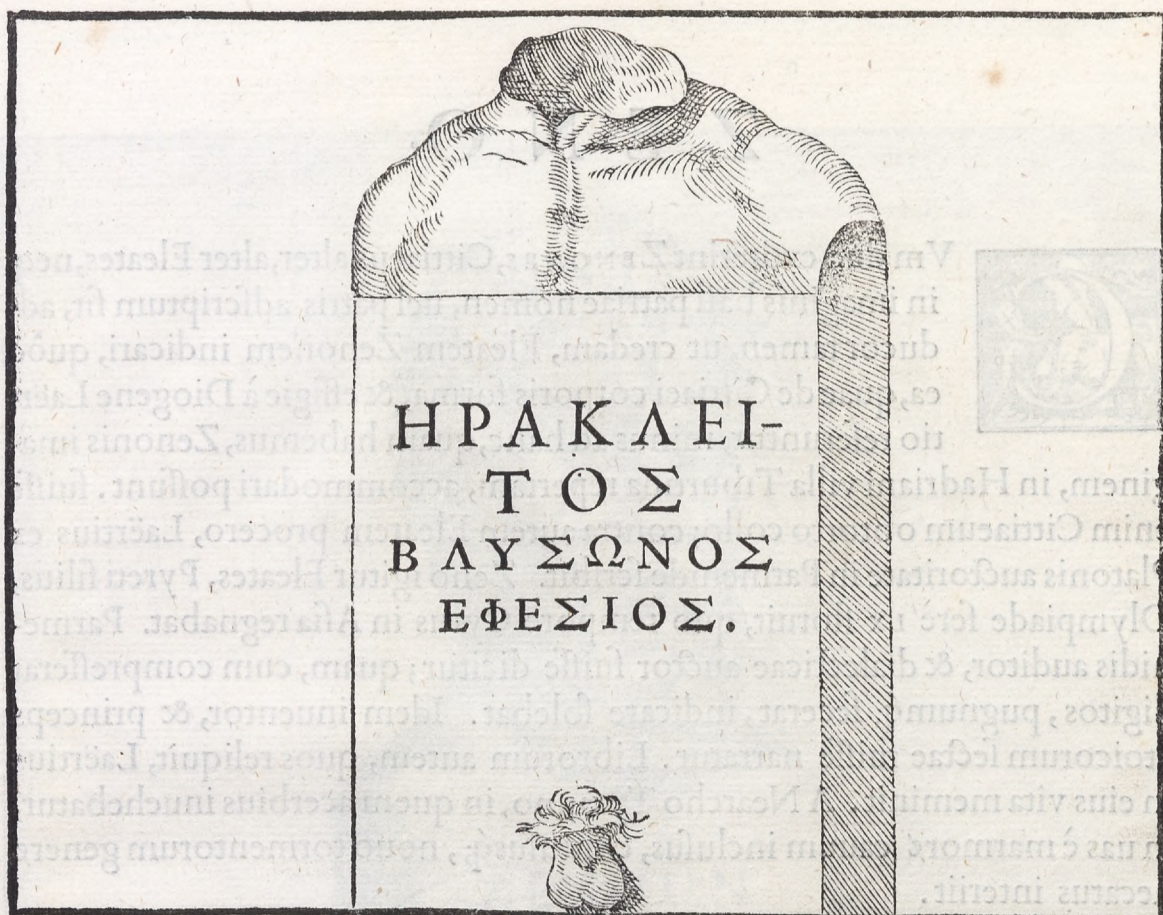

P Y T H A G O R A S

PYTHAGORAS Mesarchi filius, Samius, Pherecydis auditor, floruit olympiade sexagesima quo fere tempore à S. Junio Bruto Romae Reges eiecti sunt. Cum Samum patriam ex Aegypto reuersus, Polycratis Tyranni dominatu premi offensus, in Italiam uenit, atq; eam partem tenuit, quae est magna Graecia appellata, ibiq; scholam habuit, quae ad decimam nonam aetatem durauit. Tria autem uolumina à se edita reliquisse Pythagoram multorum adductis testimonijs affirmat Laertius, & octogesimo aetatis anno, siue nonagesimo in Metaponto mortuum esse. Eius autem uiri imaginem Samij, ut Sami natum Pythagoram indicarent, in aereo nomismate signarunt, radio signu aliquod in sphaera tangentem, et fortasse uagum stellae Veneris motum, quem primus deprehendit designantem, de quo Plinius lib. ij. cap. viij. Infra solem ambit ingens Sidus appellatum Veneris, altero meatu uagum, ipsiq; cognominibus aemulum solis & lunae. Praeueniens quippe, & ante matutinum exoriens Luciferi nomen accipit, ut sol alter diem, maturans; contra uno ab occasu resurgens, nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, uicemq; lunae reddens; quam naturam eius Pythagoras Samius primus deprehendit, olympiade circiter xlij. qui fuit Urbis Romae annus cxlij. Animaduertit hoc primus Nicolaus Florentius Batauius amicus meus, & Romanarum antiquitatum bene peritus, qui mihi nomismatis copiam fecit.

ΗΡΑΚΛΕΙ-
ΤΟΣ
ΒΛΥΣΩΝΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ.

ERACLITVS Physicus, Blysonis filius, Ephesius, Xenophanis, & Hippasi Pythagorei auditor, claruit Olympiade LIX. quo quidem tempore Darius, Hystaspis filius, rex Persarum, Heraclitum cupiens audire, de rebus naturalibus disputantem, ad eum epistolam scripsit, quam adducit Laërtius, rogans, ut ad se ueniret. Fuit autem Heraclitus obscurus cognomento dictus; librum enim de natura inscriptum reliquit, in quo quid diceret, intelligi noluit: itaque in Dianae illum Ephesiae templo deposuisse aiunt, ut à solis eruditis legeretur; à Cratete deinde in Graeciam allatum, & Graecis philosophis communicatum fuisse; ab eoq; Heracliteos philosophos appellatos. Cum ab hominum coetu, frequentiaq; Heraclitus in solitudinem se uastam abdidisset, assiduo herbarum usu, quibus uescebatur, in intercutis aquae morbum incidit. cui cum mederi cuperet, in urbem se rursus recepit, & à medicis per aenigmata sciscitabatur, an fieri posset, ut ex imbre siccitas gigneretur. quibus non intelligentibus, boum stabulo inclusus, atque pingui fimo obrutus, eo calore putans noxium humorem exhaustiri posse, LX aetatis anno interiit, ut quidam addunt, à canibus laceratus.

ZENON.

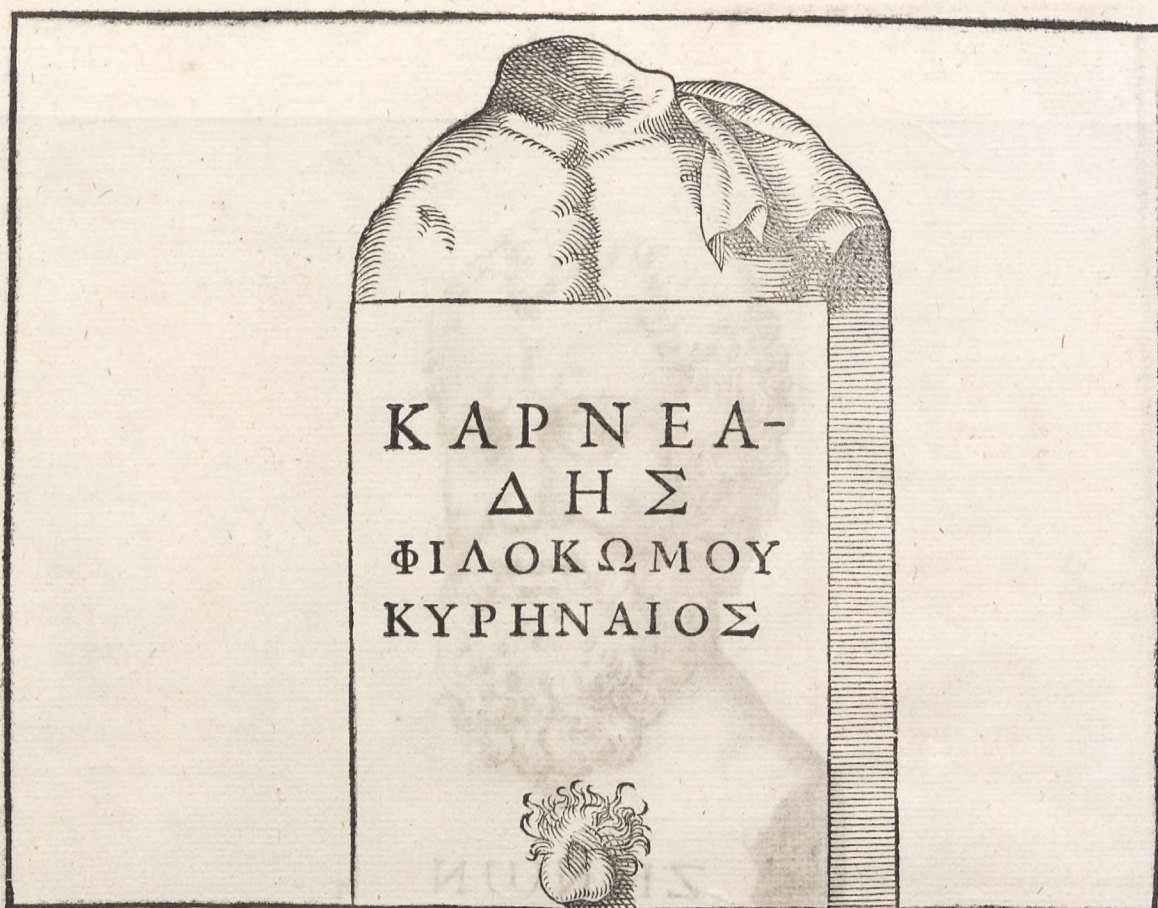
Vm duo extiterint ZENONES, Cittiacus alter, alter Eleates, neq;
 in imaginis basi patriae nomen, uel patris adscriptum sit, ad-
 ducor tamen, ut credam, Eleatem Zenonem indicari, quòd
 ea, quae de Cittiaci corporis forma, & effigie à Diogene Laër-
 tio referuntur, minus ad hanc, quam habemus, Zenonis ima-
 ginem, in Hadriani villa Tiburtina repertam, accommodari possunt. fuisse
 enim Cittiacum obtorto collo; contra autem Eleatem procero, Laërtius ex
 Platonis auctoritate in Parmenide scribit. Zeno igitur Eleates, Pyreti filius,
 Olympiade ferè LX floruit, quo tempore Cyrus in Asia regnabat. Parme-
 nidis auditor, & dialecticae auctor fuisse dicitur; quam, cum compresserat
 digitos, pugnumq; fecerat, indicare solebat. Idem inuentor, & princeps
 Stoicorum sectae fuisse narratur. Librorum autem, quos reliquit, Laërtius
 in eius vita meminit. A Nearchō Tyranno, in quem acerbius inuehebatur,
 in uas è marmoræ cauum inclusus, contususq; , nouo tormentorum generæ
 necatus interiit.

FRACILIVS Physicus, Blytonis filius, Ephesus, Xenophanus;
 & Hippasus Pythagorae auditor, claruit Olympiade LXX. duo
 quidem tempore Darius Hyaspis filius, rex Persarum, He-
 racleum cupiens audire, de rebus naturalibus disputantem,
 ad eum epistolam scripsit, quam adducit Laërtius, rogans, ut
 ad se ueniret. Fuit autem Heracleus obsecutus cognomente dictus; librum
 enim de naturae inscriptum reliquit in quo quid diceret, intelligi noluit;
 itaque in Dianae illum Ephesus templo deponisse aiunt, ut à solis eruditus
 legeretur; à Carate deinde in Graeciam allatum, & Graecis philosophis
 communicatum fuisse; ab eod; Heracleus philosophos appellatos. Cum
 ab hominum coetu, seducendus; Heracleus in solitudinem se ualsam ab-
 didisset, assidue herbarum uis, quibus uesceretur, in interitus aquae mor-
 bum incidit. cui cum incedere uideret, in uisum se uisus recepit, & a me-
 dicis per aenigmata sciscitabatur, an fieri posset, ut ex imbre siccas ge-
 neretur. quibus non intelligens, bonus sabulo inclusus, atque pin-
 gui fimo obtutus, eo calore putris humoris exaruit posse;
 LX annis anno interit, ut quidam addunt à canibus lacertus.

ARNEADES, Philocomi, non, ut quidam scripserunt, Epicomi, filius, Cyrenaeus, nouae Academiae princeps, audiuit Egesinum philosophum, & à Diogene Stoico dialecticam didicit, quartus ab Arcesila, qui cum Zenone Polemonis auditor fuit; Chrysippi maxime studiosus: itaque composito illum capillo, comaq; usum, & expoliēdis nimium vnguibus deditum fuisse scribit Laërtius. In ea praecipue uersatus est philosophiae parte, quae pertinet ad mores, relicta rerum naturalium inquisitione. Epistolas autem tantum quasdam, ad Ariarathem Persarum regem scriptas, reliquisse tradit Diogenes; reliqua ab eius discipulis conscripta esse. Cum Critolao, & Diogene nobilissimis eo tempore philosophis legatus Romam ab Atheniensibus maximis de rebus missus, à principibus Romanae ciuitatis frequenter est auditus. sed suspecta eius legatio Romanis fuit, dicente M. Catone, ab hoc uiro cauendum esse, qui ob eloquentiam, & dicendi copiam facile quaecunque uelit impetrare posset. In eius autem legationis itinere, cum Praeneste uenisset, templumq; illud augustum Praenestinae Fortunae admiratus esset, dixisse fertur nusquam se Fortunatiorem quam Praenestē uidisse Fortunam. Moritur mortifero sponte epoto veneno, Olympiadis c l x i i anno quarto, cum x x c v, ut ait Laërtius, siue c x, ut mauult Cicero, annos uixisset. Fuisse dicitur Carneades magna memoria, & diuina quadam ingenij celeritatē, dicendiq; copia praeditus.

CRATIPPVS

RATIPPVS, Sciondae filius, Mytilenaeus, suae aetatis Peripateticorum princeps, scholam habuit Athenis, multorum discipulorum frequentia nobilem, & imprimis Ciceronis filij, cum quo non ut magister tantum, sed ut pater coniunctissime uixit. Cicero in libro de Diuinatione, appellat Cratippum uirum optimum, & familiarem suum, parem summis Peripateticis: & in lib. de Vniuersitatē, Peripateticorum omnium, quos audierit, facile principem. Plutarchus in Pompeio scribit, post Pharsalicam pugnam fugienti Pompeio Cratippum cum Mytilenaeorum turba, quae salutatum magnum illum virum exierat, obuiam factum, multa de prouidentia disseruisse, affirmasseq; res Romanas labi necesse fuisse, eoq; modo Pompeium consolatum esse, & à desperatione ad spem reuocasse.

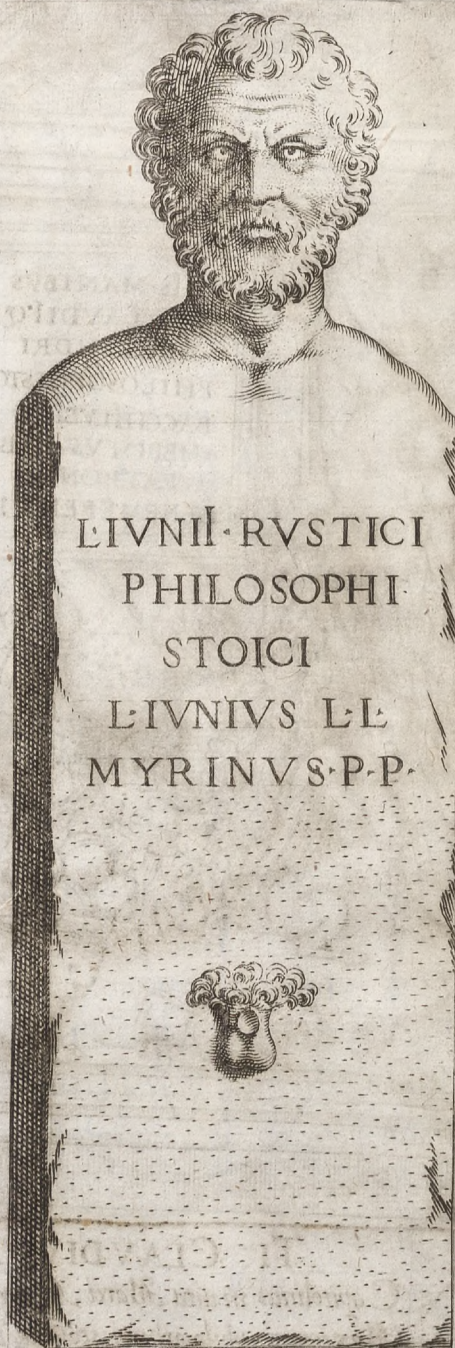

APOLLONIVS TYANEVS

APOLLONIVM Tyaneum patre Apollonio in Tyana Cappadociae vrbe natum, Pythagoreum philosophum, imperantibus Romae Caligula et Claudio floruisse, scribit Suidas. De uita autem Apollonij, & moribus, octo libros conscripsit Philostratus, e quibus tota de uiri huius gestis historia petenda est Hieronymus quoq; in Epistola ad Paulinum ita de eo scribit Apollonius ille siue magus, ut vulgus loquitur, siue philosophus, ut Pythagorici tradunt, intrauit Persas, pertransiuit Caucasum, Albanos, Scythas, Massagetas, opulentissima Indiae regna penetrauit, & ad extremum latissimo Phison amne transmissio peruenit ad Brachmanas ut Iarcham in throno sedentem aureo, & de Tantalii fonte potantem inter paucos discipulos de natura, de motibus, ac de cursu dierum, & siderum audiret docentem, inde per Eiamitas, Babylonios Chaldeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phoenices, Arabas, Palaestinos, reuersus ad Alexandriam, perrexit ad Aethiopiam, ut Gymnosophistas, et famosissimam solis mensam uideret in sabulo Inuenit ille vir ubiq; quod disceret, & semper proficiens, semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo uoluminibus Philostratus & Quod autem in nomismate aereo, cuius mihi Nicolaus Florentius Batauius copiam fecit, Teaneus, pro Tyaneus scriptum sit, errore eius qui nummi custe, factum esse opinor. Nam Tyana, non Teana, habent omnes libri in quibus hoc nomen reperitur. Scribit, autem Lampridius Alexandrum Imperatorem in larario suo, Apollonium inter diuos consecratum coluisse, et Aurelianum tradit Vopiscus admonitum in somnis ab Apollonio, ne Tyanam Urbem expugnaret, expergefactum imaginem & statuam ei dedicauisse. Xiphylinus quoq; Caracallam, quod praestigiatoribus delectaretur, monumentum Apollonio, qui Domitiano imperante floruerat, faciendum curasse. Quibus quidem temporibus, aereum nomisma cusum fuisse, uerisimile est.

· I V N I V S R V S T I C V S ·

L. Iunij Rustici, philosophi Stoici meminit his uerbis Capitolinus in vita Marci Antonini. Peripatetica uero studiosos audiuit Claudium Seuerum, & precipue Iunium Rusticum, quem et reueritus est, & sectatus, qui domi, militiq; polebat, stoica disciplinae peritissimum, cum quo omnia comunicauit publica priuataq; consilia. cui etiam ante Praefectos Praetorio semper osculum dedit: quem in consulem iterum designauit: cui post obitum a Senatu statuas postulauit: Tantum autem honoris magistris suis detulit, ut imagines eorum aureas in larario haberet, ac sepulcra eorum aditu, hostijs, floribus semper honoraret.

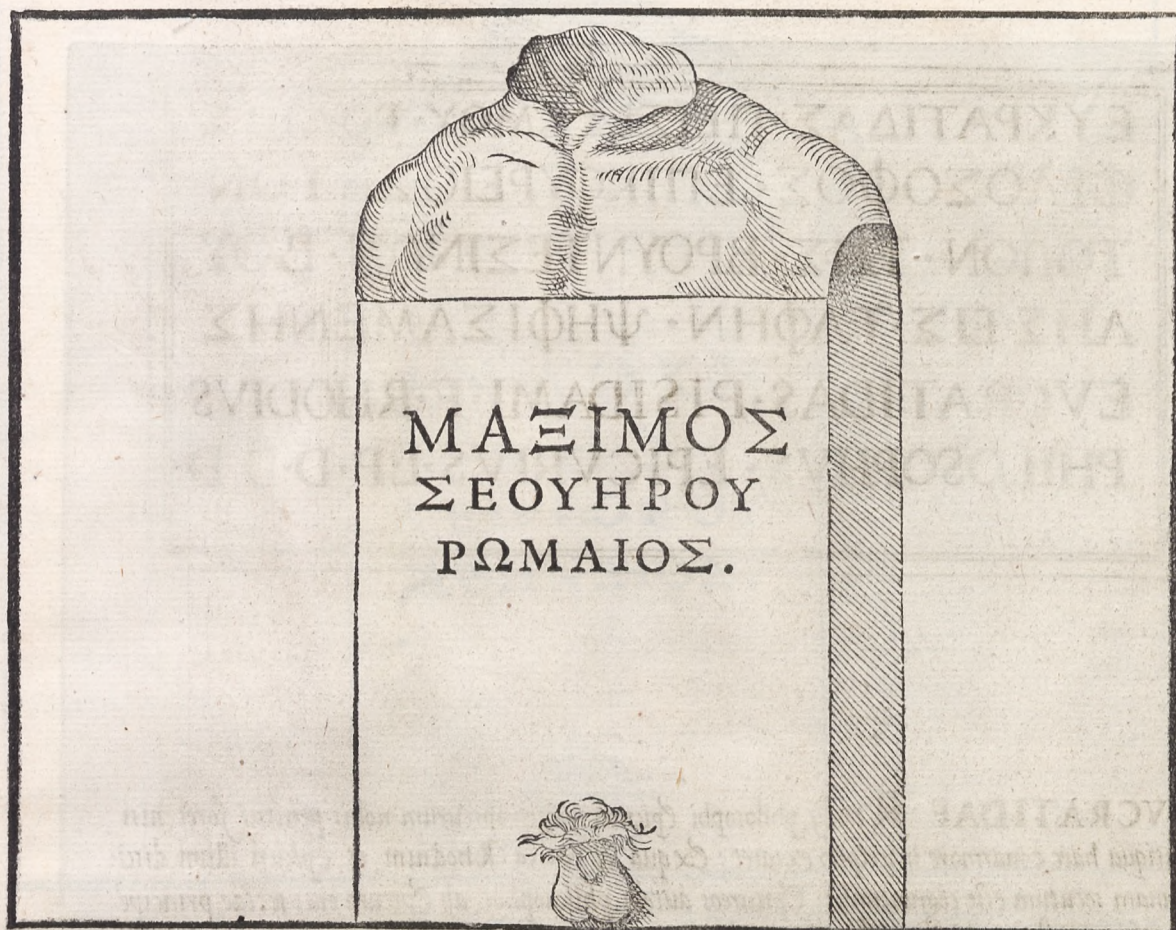

SEX·HERI·SEX·F·COL·
MVSOLI·PHILOSOPHI
STOICI
VIXIT·ANN·XXII
DIES·XIII
SEX·HERIVS·SEX
LIB·AVCTIVS
MAGISTER
AVGVSTALIS
CINIRARIVM
COND·

TI·CLAVDIVS ALEXANDER·

Capitolinus in uita Marci Antonini. Claudium quendam Maximum philosophum stoicum nominat, Marci Imperatoris praeceptorem, qui an is sit de quo elogium in marmore extat, dubitari potest, cum huic Alexandro illi Maximo sit cognomen. Neq̃ uerò de Sex Herio Musulo, qui et ipse philosophus fuit Stoicus, mentio apud Scriptores quos legerim reperitur. Stoicorum autem sectae princeps, & inuentor dicitur fuisse Zeno Cittaeus, qui cum porticum antea Pisinaeam, postea uariam à Polygnoti pictura appellatam, frequentare soleret, atq̃ eò ad illum audiendum discipuli undiq̃ confluerent, uolens locum illum honestare, ibi scholam habere coepit, à quo eius auditores, qui antea Zenonij dicebantur, aut postea Stoici nominati.

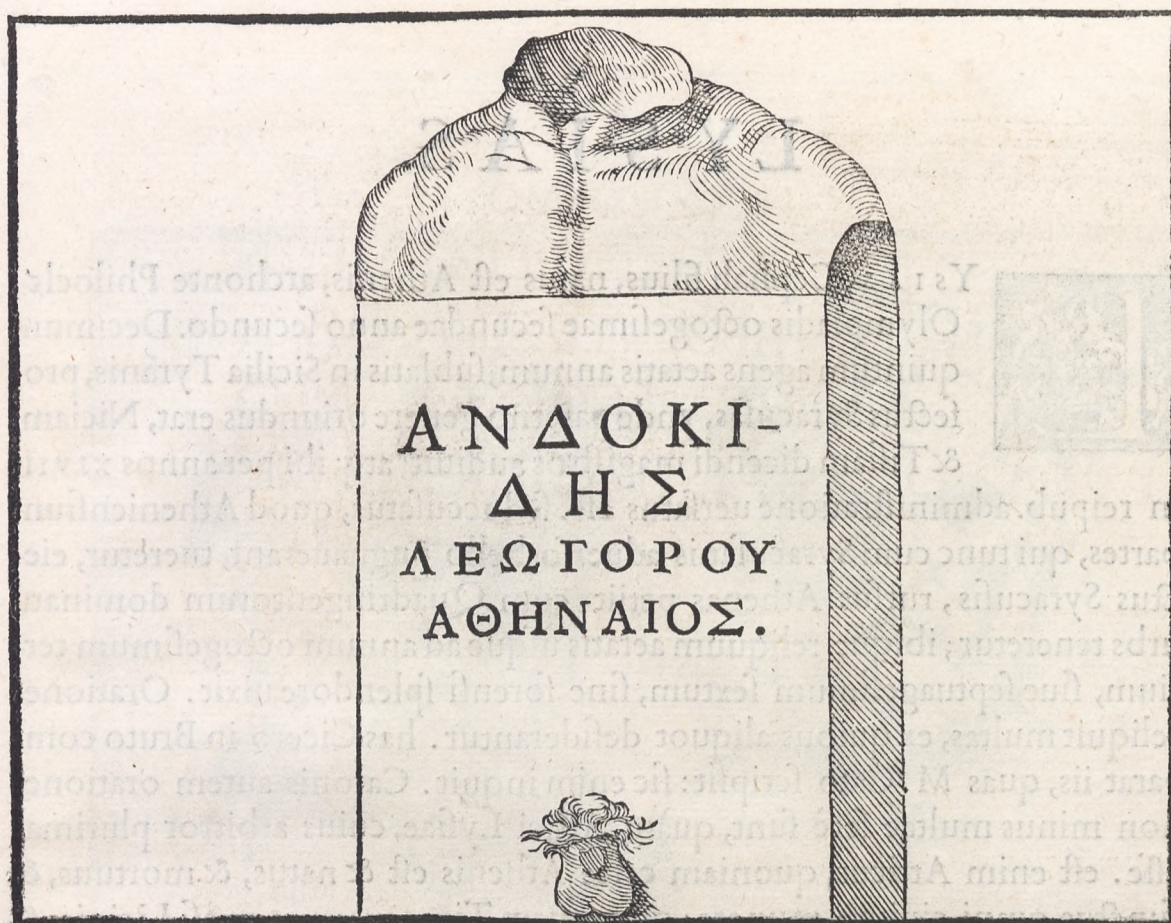
MAXIMVS philosophus, Seueri filius, Romanus, floruit tempo-
 ribus Iuliani Imperatoris, cuius etiam praeceptor fuisse dici-
 tur, ut Eunapius in eius vita tradit; si modo is est hic Maxi-
 mus, de cuius uita, & moribus scribens Eunapius ait, se, cum
 adolescens esset, senem illum saepius uidissē, & loquentem
 audisse, eiusq; uocem fuisse, qualis Homericæ Palladis, aut Apollinis per-
 hibetur. Ammianus quoque Marcellinus libro xxv de Iuliani Impera-
 toris morte scribens Maximi philosophi meminit his uerbis. quibus ideo
 iam silentibus, ipse cum Maximo, & Prisco philosophis super animorum su-
 blimitate perplexius disputans, hiantē latius suffossi lateris vulnere, & spi-
 ritum tumore cohibente uenarum, epota gelida aqua, quam petiit medio
 noctis horrore, uita facilius est absolutus, anno aetatis altero & trigesimo &c.
 Maximus autem, ut scribit Eunapius, claris, atque opulentis ortus parenti-
 bus, fratres habuit germanos utrosque philosophiae deditos, Claudianum,
 & Nymphidianum; quorum alterum, Claudianum scilicet, Alexandriae,
 Nymphidianum uero Sinyrnae docuissē: sed Maximus, Aedesij philosophi
 doctrina eruditus, Iuliano ipse Imperatori, ceteris omnibus à Constantio
 interfectis, magister accitus fuit. Ingenij autem acumine, cuius indices ocu-
 los habebat, sermonisq; lepore, ac dicendi copia sui temporis omnibus
 praestitisse narrat Eunapius. oculis eum fuisse lubricis, & mobilibus: barba
 autem, quod eam tondere non esset solitus, maiorē. Sed eius gesta, & mor-
 tem ex Eunapio, qui uolet, petat.

ΕΥΚΡΑΤΙΔΑΣ· ΠΕΙΣΙΔΑΜΟΥ· ΡΟΔΙΟΣ
 ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ· ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΣ· ΤΟΝ
 ΤΟΠΟΝ· ΤΗΣ· ΒΡΟΥΝΤΕΣΙΝΩΝ· ΒΟΥ
 ΛΗΣ· ΕΙΣ· ΤΑΦΗΝ· ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
 ΕΥΚΡΑΤΙΔΑΣ· ΠΙΣΙΔΑΜΙ· F· RHODIVS
 PHILOSOPHVS· EPICVRIVS· L· P· D· D· D

ΕΥΚΡΑΤΙΔΑΕ Rhodij, philosophi Epicurei nomen obscurum nobis penitus foret, nisi antiqua haec è marmore inscriptio extaret: Ex qua, et patria Rhodium, et Epicuri illum disciplinam secutum esse cognoscimus. Epicureos autem philosophos, ab Epicuro eius sectae principe nominatos esse, et Diogenes Laertius scribit, et scriptores alij omnes confirmant. ~ ~ ~ }

ANDOCIDES, Leogorae filius, Atheniensis, summo loco natus est Olympiade septuagesima octava, archonte Theogenidæ, centum fere annis Lyfia antiquior. Hellanicus autem apud Plutarchum scribit, paternum genus Andocidae ortum à Mercurio. Inter nobilissimos autem decem Graeciae oratores numeratus, in reip. quoque administratione claruit. Orationes scripsit multas, quae in manibus habentur. nonnullae desiderantur, quarum nomina apud Plutarchum, & Harpocratonem leguntur. Erat Athenis Hermes, qui, quod prope Andocidis domum ab Aegeidæ tribu positus esset, Andocides cognominabatur, ut refert Plutarchus. sed uidendum, an is sit, quem praeteritum ab Alcibiadæ legimus, cum Hermas omnes, qui Athenis essent, vna nocte circumcidisset, quod non tantum nomen praeferret, sed imaginem etiam Andocidis, ut quidam scribunt: imagines enim clarorum uirorum Hermis apponere solitos fuisse antiquos iam diximus.

LYSIAS.

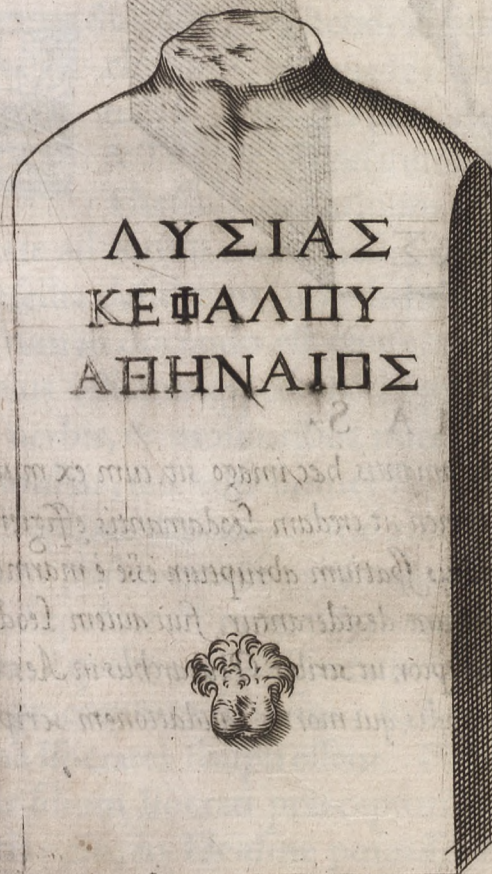

LYSIAS, Cephali filius, natus est Athenis, archonte Philoclæ,
 Olympiadis octogesimæ secundæ anno secundo. Decimum
 quintum agens ætatis annum, sublatis in Sicilia Tyrānis, pro-
 fectus Syracusas, vnde paterno genere oriundus erat, Niciam,
 & Tisiam dicendi magistros audiuit; atq; ibi per annos XLVIII
 in reipub. administratione uersatus est. sed accusatus, quod Atheniensium
 partes, qui tunc cum Syracusanis aduerso bello pugnauerant, tueretur, eie-
 ctus Syracusis, rursus Athenas petiit, cum Quadringentorum dominatu
 urbs teneretur; ibique reliquum ætatis usque ad annum octogesimum ter-
 tium, siue septuagesimum sextum, sine forense splendore uixit. Orationes
 reliquit multas, ex quibus aliquot desiderantur. has Cicero in Bruto com-
 » parat iis, quas M. Cato scripsit: sic enim inquit. Catonis autem orationes
 » non minus multæ ferè sunt, quàm Attici Lysiae, cuius arbitror plurimas
 » esse. est enim Atticus, quoniam certe Athenis est & natus, & mortuus, &
 » functus omni ciuium munere; quanquam Timæus eum quasi Licinia, &
 » Mutia lege repetit Syracusas: & quodammodo est nonnulla in his etiam in-
 » ter ipsos similitudo: acuti sunt, elegantes, faceti, breues, &c. Et in eodem
 » libro, paulo supra. Tum fuit Lysias ipse quidem in causis forensibus non
 » uersatus, sed egregie subtilis scriptor, atque elegans; quem iam prope audeas
 » oratorem perfectum dicere: nam plane quidem perfectum, & cui nihil ad-
 » modum desit, Demosthenem facile dixeris &c. Scribit autem Plutarchus,
 Lysiam senem iam Demosthenem adolescentulum uidisse.

ΛΥΣΙΑΣ

LEODAMAS.

LEODAMANTIS ne, an Alcidamantis hæc imago sit, cum ex mutila nominis scriptura affirmare non liceat, labor tamen ut credam Leodamantis effigiem indicari; quod trium tantum literarum uel minus spatium abruptum esse è marmore appareat, non quatuor, que in Alcidamantis nomine desiderantur, fuit autem Leodamas dicendi magister, & Aeschini oratoris præceptor, ut scribit Plutarchus in Aeschini uita Alcidas uero rethor antiquus, & nobilis, qui mortis laudationem scripsit, ut Cicero ait in Tuscul: libro primo.

SOCRATES, Theodori filius, natus est Athenis, Lysimacho archontæ, Olympiade LXXXVI, sex annis, ut Diogeni placet, natu maior, quàm Plato. Audiuit adolescens Prodicum Chium, & Tisiam Syracusanum, nobiles tunc dicendi magistros; & in Thessalia Leontinum Gorgiam iam senem. confirmata autem ætate ad forum non accessit, quòd grandem, plenamq; uocem, qualem subsellia desiderant, non haberet: tantum autem laudis cum in scribendo, tum in docendo est consecutus, ut ipse eloquentiæ pater, domus autem eius officina appellaretur. primus enim (ut inquit Cicero) instituit dilatare uerbis, & mollioribus numeris explere sententias. Orationes scripsit permultas, sed non omnes supersunt. librum qui Panathenæicus inscribitur, quarto & nonagesimo ætatis suæ anno scripsisse dicitur, & quinquennium postea uixisse. alij uero centum annorum numerum explese tradunt. Sepultus est prope Cynosarges patrio monumento, uariis tabellis exornato; è quibus vnā Isocratis sepulcro superimpositam fuisse, in qua poetæ, praeceptoresq; ipsius, & Leontinus Gorgias, sphaeram intuens, ipseq; vna Isocrates scalpti essent. Plutarchus quoque scribit, Timotheum Cononis filium Isocrati praeceptori suo, memoriae causa, statuam æream Leocharis opus, in Eleusine posuisse: Apharetum autem filium æream similem columnæ superimpositam in Rheae cognomento Olympiæ templo Athenis collocasse, cuius in Atticis Pausanias meminit. Erat autem Isocratis imago Athenis picta in Pompio, & in Arcæ, ut idem refert Plutarchus.

AESCHINES

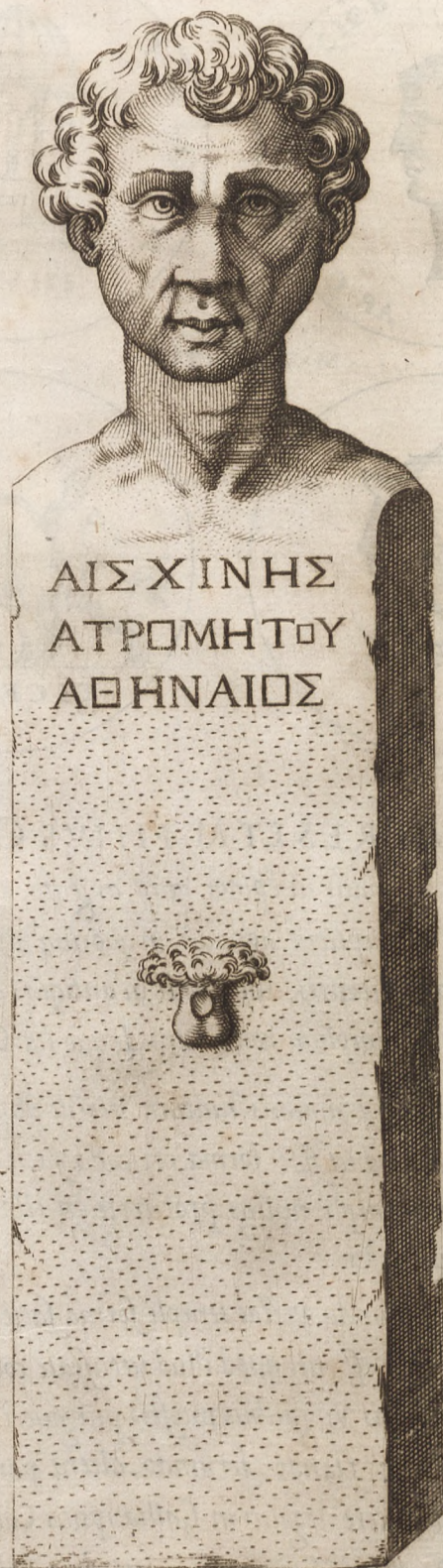

AE S C H I N E S.

ESCHINES, Atrometi filius, Atheniensis ex vico Cothocidæ, obscuro, & humili loco natus, Isocratem, & Platonem, ut quidam scribunt, audiuit; Caecilius uero antiquus rhetor Leodamantis illum ait discipulum fuisse. Ludimagister primò, & tertiarum partium actor in tragoediis fuit, ut Demosthenes illi obiecit: floruit enim qua Demosthenes aetate, cui etiam, Ciceronis iudicio, in oratoria laude proximus fuit. Cum autem contrarias in republica partes secuti essent, inimicitias quoque ex ea dissensione susceperunt. itaq; accusatus Aeschines à Demosthenæ, quòd legationem e mentitus esset, in iudicium adduxit Ctesiphontem, ut, ulciscendi inimici causâ, nomine Ctesiphontis iudicium fieret de factis, famaq; Demosthenis. hanc multam (inquit Cicero, qui contrarias has Demosthenis, & Aeschinis orationes conuertit) Aeschines à Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente; ad quod iudicium còcursus dicitur è tota Graecia factus esse: quid enim aut tam uisendum, aut audiendum fuit, quàm summorum oratorum in grauissima causâ accurata, & inimicitias incensa oratio? De his ipsis orationibus ita in III de Oratore scribit. Quo mihi melius etiam illud ab Aeschine dictum uideri solet, qui cum propter ignominiam iudicij cessisset Athenis, & se Rhodum contulisset, rogatus à Rhodiis, legisse fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quae erat contra à Demosthenæ pro Ctesiphontæ edita; quam cum suauissima, & maxima uoce legisset, admirantibus omnibus, Quanto magis (inquit) admiraremini, si audissetis ipsum? &c. Scripsit Aeschines orationes tres, epistolas nouem, quae extant. Cum autem Rhodi scholam haberet, quae postea Rhodia fuit appellata, Samum negotiandi causa profectus, ibi mortuus est, non multo postquam in exilium eiectus ab Atheniensibus fuerat.

TERENTIA · T · · · · · M · TERENTIO

TVLLIAE ·

M · TERENTIO ·

M · TERENTIO · M · F · C ·

M · TVLLIO · CICERO ·

TVLLIAE ·

TVLLIAE · O · L · P ·

TVLLIAE · M · L · P ·

M · ET · Q · FRATRES · ET · M · FILIVS · CICERONE S ·

M · Tullius · M · F · Cicero, triumvir ut opinor, auro, argento, aere, flando, feriundo, argenteos hos numos, cum Ciceronis patris inscriptione signavit, in quorum altero, impressum est. Romae si-3 mulacrum, & Castor ac Pollux equitantes, cuiusmodi in antiquis denarijs signari solent, in altero uero Vestae effigies, et Vestae ipsius templum rotundum, de quo ita Ovidius lib. vi. Fast. ~ ~ ~ 3

Et quantum à summis, tantum secessit ab imis

Terra quod ut fiat forma rotunda facit.

Par facies templi, nullus procurrit in illo

Angulus &.

Plinius etiam lib. 34. cap. 3. de rotunda Vestae templi forma facit mentionem. Templum autem Vestae in eo numo signatum fortasse est, uel quod illud uetustate collapsum Cicero aliqua ex parte refecerit, uel quod Pontifex damnatis Virginibus incestis purgauerit. Quod autem in numis Q. Ciceronis triumviri auro, argento, aere, flando, feriundo, altera parte, Caesaris imago signata sit, 3 mirum uideri non debet, cum Q. Cicero legatus in Gallia ipsius Caesaris fuerit. Inscriptiones 3 autem e marmore, in quibus Terentiae Ciceronis uxoris, & Tulliolae filiae, & Ciceronis, nomina leguntur, in ruinis monumenti Tulliani sexto ab Urbe lapide, Via Appia, centum ab hinc annis repertas fuisse, uiri docti, et antiquarū rerū periti, qui tunc uiuebant, annotarunt. ~ ~ ~ 3

VARRO

M. Terentius Varro, classibus Cn: Pompei in bello contra Piratas praefuit, et nauali est ab eo corona donatus, ut scribit Plinius. lib. iij. cap. xi. & lib. vij. cap. 30. & lib. xvi. cap. iv. ob eam causam in argenteo hoc Varronis numo, Pompei quoque cognomen signatum opinor. Hermae autem effigies in altera eius numi parte obscurum mihi est, quo pertineat, nisi forte ad M. Varronis imaginem 3 quae uni uiuenti, ut ait Plinius, in Pollionis Bibliotheca posita fuit referenda sit. Virorum autem Illustrium imagines Hermae figura inscriptione adiecta, solere indicari in huius libri praefatione docuimus.

M. AVFIDIO FRONTONI
 PRONEPOTI M. CORNELI
 FRONTONIS ORATORIS
 CONSVLIS MAGISTRI
 IMPERATORVM LVCI
 ET ANTONINI NEPOTIS
 AVFIDI VICTORINI
 PRAEFECTI VRBIS BIS CONSVLIS
 FRONTO CONSVI
 FILIO DVICISSIMO

M. VLPPIO PVPIENO SILVANO
 V. C. CIVI ORATORI
 ORDO ET POPVLVS SVRRENTINORVM
 PATRONO PRAESTANTISSIMO

M. Vlpium Silvanum, male enim ut opinor Syllanus apud Fl. Vopiseum in vita diui Aureliani scriptum est, oratorem fuisse colligimus ex his etiā Vopisei uerbis: Tunc surrexit prima sententia Vlpus Syllanus, atq; ita locutus est, sero nimis ~?

Q. CAECILIO
 FEROCI
 KALATORI SACERDOTI
 TITIALIVM FLAVIALIVM
 STUDIO
 ELOQVENTIAE
 VIXIT ANNIS XV.
 MENSE I. DIEBV XXXIII.
 FILIO OPTIMO AC
 REVERENTISSIMO
 M. GAVIVS CHARIVS.

CORNELIVS Fronto orator, inter Marci Antonini Imperatoris praeceptores numeratur a Julio Capitolino. His oratoribus usus est, Graecis Annio Marco; Caninio Celere, & Herode Attico; Latino Frontone Cornelio. Sed multum ex his Frontoni detulit, cui et statuam in Senatu petijt. Eius meminit et Xiphylinus in Epitome Dionis. Aufidij etiam Victorini meminit idem Capitolinus in M. Antonini vita. Cornelij autem Frontonis Liber de differentijs nondum editus, reperitur in Bibliotheca ALEXANDRI JARNERIJ Cardinalis. ~?

C. P. . . . INIVS . . .
 . . . NDVS . . .
 . . . AVG . . .
 R. CIVIAE . . .
 . . . CELLAE . . .
 . . . RI
 . . . ERI. PATRI . . .
 . . . MAE. MATRI . . .
 . . . MARCELLAE . . .
 . . . T. F. I . . .

V . F .
 . C. TERENTIVS
 FRVCTVS
 SIBI ET
 ATTICO SER .
 QVI VIXIT ANN .
 XX. LITTERATVS
 GRAECIS ET LATINIS
 LIBRARIVS
 PONTES DIXIT. CCC .
 IN. FR. P. XV.
 IN. AGR. P. XXV.

PLINIVS

Quantum ex ijs, quae supersunt huius inscriptionis fragmentis colligere possum, pertinere illam arbitror, ad C. Plinij secundi parentes, cuius de naturali historia extant libri qui circumferuntur.

TI. CLAVDIVS
 LEMNIVS
 DIVI CLAVDI
 AVGVSTI. LIB
 A. STVDIIS.

CLAVDIVS LEMNIVS^A

Suetonius in Claudio, Polybium quendam Claudij libertum à studijs nominat, quo scilicet optimarum artium erudito, in literarum studijs usus esset, Claudius. Cuius verba sunt haec : Ac super hos Polybium à studijs, qui saepe inter duos Consules ambulabat &c. Eiusdem meminit et Dion lib. lxx. Claudij autem Lemnij, qui et ipse Claudij Imp. à studijs libertus fuit, nulla extat apud scriptores mentio : Cum tamen doctum illum & eruditum fuisse verisimile sit, quo Imp. Claudius in literarum studijs uti solitus esset.

AEMILIO PAVLO · PAPINIANO
 PRAEFECTO · PRAETORIO IVRIS
 CONSVLTO · QUI · VIXIT ANNOS
 XXXVI · DIES X^o · MENS · III.
 PAPINIANVS · HOSTILIVS
 EVGENIA · GRACILII TVREATO
 ORDINE IN SENIO
 HEV PARENTES FECERVNT
 FILIO OPTIMO

L · COELIO · BASILIDI

IVRIS STVDIOSO

AGATHOPVS

LIBERTVS

PAPINIANVS. Iurisconsultus clarissimus. quem iuris acylum. & doctrinae legalis thesa-
 urum appellat Spartianus. floruit septinio saeculo. cui carissimus fuit imperante Ab Antonino
 Caracalla ut idem scribit Spartianus securi percussus. quod Caracalla. Geta fratre interfecto.
 ei mandauerat. ut ei in Senatu. et apud populum facinus dilueret; ille autem responderat. non tam
 facite parricidium excusari posse qd fieri; Eadem. in Dionis Epitome tradit Xiphilinus.

Non alienum ab huius libri instituto fore putauimus, si Hermathenam qualis ab antiquis fingeretur, ex antiqui numismatis auctoritate ostenderemus. nam et ignota eius forma doctissimis etiam uiris peritit fuit, et ex epistola Ciceronis ad Atticum quid fuerit Hermathena colligitur, cuiusmodi autem, intelligi non potest. sic enim in ea scriptum est. quod ad me de Hermathena scribis permihī gratum est: et ornamentum Academiae proprium meae, quod et Hermes commune omnium et Minerva singulari est eius gymnasy ere.

HERODOTVS.

HERODOTVS, Lyxi filius, Halicarnasseus, nobili genere natus, ante bellum Peloponnesiacum annos tres & quinquaginta, ut ex Pamphilae auctoritate scribit Gellius; ex quo colligimus, tredecim annis natu maiorem Herodotum fuisse, quàm Thucydidem, qui quadraginta annis ante idem bellum coeptum natus traditur. Graeci quoque Grammatici, Thucydidem, cum adulescens esset, audisse Herodotum scribunt; & Herodoti de Thucydide ad Olorum eius patrem iudicium referunt. Scripsit Herodotus historiarum nouem libros, Musarum nominibus inscriptos: in quibus tantum laudis est consecutus, ut historiae pater inde fuerit appellatus; licet innumerabiles, ut Cicero inquit, apud eum sint fabulae. in libro autem de Oratore ita de eo scribit. Quo magis sunt Herodotus, Thucydidesq; mirabiles, quorum aetas cum in eorum tempora, quos modo nominaui, incidisset, longissime tamen ipsi à talibus delitiis, uel potius ineptiis absuerunt: alter enim sine ullis fabulis, quasi sedatus amnis, fluit; alter incitator fertur, & de rebus bellicis canit quodammodo bellicum: primisq; ab his, ut ait Theophrastus, historia commota est, ut auderet uberius, quàm superiores, & ornatius dicere. Moritur Herodotus Thuriis in Italia, quo se Lygdamidis Halicarnassi tyranni odio contulerat: ibique historiarum libros, qui extant, scripsisse, nobiles aliquot scriptores tradunt; itaque in primi libri principio Herodoti Thuriij, non Halicarnassei, scriptum fuisse. In Herodoti autem sepulcro Graecum epigramma incisum fuit, quod à Stephano Byzantio in libro de Urbibus non satis emendatum adducitur: nos autem integrum illud de vetere libro Ioannis Zezae descripsimus, qui Xylum Herodoti patrem, non Lyxum nominandum docet, adductis multorum testimoniis, & in primis Zenonis auctoritate, à quo id epigramma accepisse se Zezes scribit.

Handwritten notes in Greek script, likely a library or ownership stamp, including the name 'Zezae' and other illegible characters.

THE CYDIDES

Handwritten notes in the top right corner, including "87" and "Do" followed by illegible cursive script.

Handwritten notes in the middle right, including "Dac", "1000", "H 10", and "1000" with some circular markings.

Handwritten notes at the bottom, including "Hepolit.", "Hepolit.", "Niek Tan", "Niek in manij", and "Niek Tan" in large cursive script.

THUCYDIDES.

THUCYDIDES, Olori filius, natus est Athenis summo loco: quippe maternum ei genus à Miltiadæ, paternum uero ab Oloro Thraciae rege ortum fuit. Audiuit Anaxagoram in philosophia: in rethorica autem Antiphontem Rhamnufium, quem in VIII lib. ut nobilem rhetorem laudauit. Floruit octogesima septima ferè Olympiadæ, domi, militiaeque clarus: nam in rep. uersatus causas dictitauit; & bello Peloponnesiaco exercitui praepositus fuit: quo quidem tempore historiarum libros, qui extant, proposita militibus mercede, tam hostibus, quàm suis, ut uera renuntiarent, inchoasse dicitur. Postea accusatus, quòd Eionem in Thracia Lacedaemoniis prodidisset, in exilium pulsus est; & in Scapte Thraciae silua exulàs inchoatos historiarum libros perfecit, & expoliuit. eos autem octies exscripsisse Demosthenem, & edidicisse narrat Dionysius Halicarnasseus. A Cicerone autem in Oratore laudatur Thucydides, ut rerum explicator prudens, seuerus, & grauis. in libro etiam II de Oratore ita de Thucydide scribit. Post Herodotum Thucydides omnes dicendi artificio mea sententia facile uicit: qui ita creber est rerum frequentia, ut uerborum prope numerum sententiarum numero cõsequatur; ita porro uerbis aptus & pressus, ut nescias, utrum res oratione, an uerba sententiis illustrentur. atqui ne hunc quidem, quanquam est in rep. uersatus, ex numero accepimus eorum, qui causas dictitarunt: & hos libros tum scripsisse dicitur, quum à Repub. remotus, atque, id quod optimo cuique Athenis accidere solitum est, in exilium pulsus esset. Moritur autem Thucydides Athenis, ut quidam uolunt, & in Cimonio monumento ad portas Meliridas conditur in loco, qui Coelæ, seu Diacoelæ nominatur. in eo autem sepulcro columna erecta fuit cum hac inscriptione: Thucydides Olori Halimufius hic iacet. Thucydidis imaginem in Musæo Constantinopolitano celebrauit uersibus Christodorus lib. v.

M·POBLICIVS·M·L·MODES
TVS·EROTI·C·SALLVSTI·CRISPI
SERVO·METELLIANQ·FRATRI·SVO

M·AVRELIVS·PACORVS
M·COCCEIVS·STRATOCLES
A·EDITVI·VENERIS·HORTORVM
SALLVSTIANORVM·BASEM·CVM
PALMENTO MARMORATO
DEANAE

·D·

·D·

C· Sallustius Crispus, ex nobili Sallustiorum familia, Amiterni, in agro Sabino natus esse dicitur: ibiquoq; annum agens lxxij aliquot post occisum Cæsarem annis, obÿsse traditur. itaq; facile adducor ut credam, Amiterninos cuius sui, & historici clarissimi imaginem, nobilitande urbis causa nomismate signasse! quod certe à multis alijs Ciuitatibus factum esse animaduertimus. illud tamen ex ipsa litera, & nomismatis forma satis constat, aliquot post Sallustium seculis numum hunc ex ære signatum fuisse. qui Sallustij ne historici, an eius qui consul multis post annis fuit imaginem referat, cum pro certo affirmare non possim; sequor tamen eorum opinionem, qui ad historicum pertinere existimant. de Sallustianis autem hortis, quorum in antiqua inscriptione fit mentio, ita Cornelius Tacitus scribit, uentitabat Nero ad pontem Miluium quo solutius urbem extra lasciuiet; igitur regredienti per uiam Flaminiam, compositas insidias, fatuq; euitatas, quoniam diuerso itinere Sallustianos in hortos remeauerit & horum autem hortorum meminit etiam Plinius li. vii. cap. ib hodieq; uestigia apparent in colle; non longe à porta Collina, ubi inscriptio e marmore patrum nostrorum temporibus fuit eruta, & in hortis tunc Angeli Coloty uiri optimi, et de omni antiquitate bene meriti collocata.

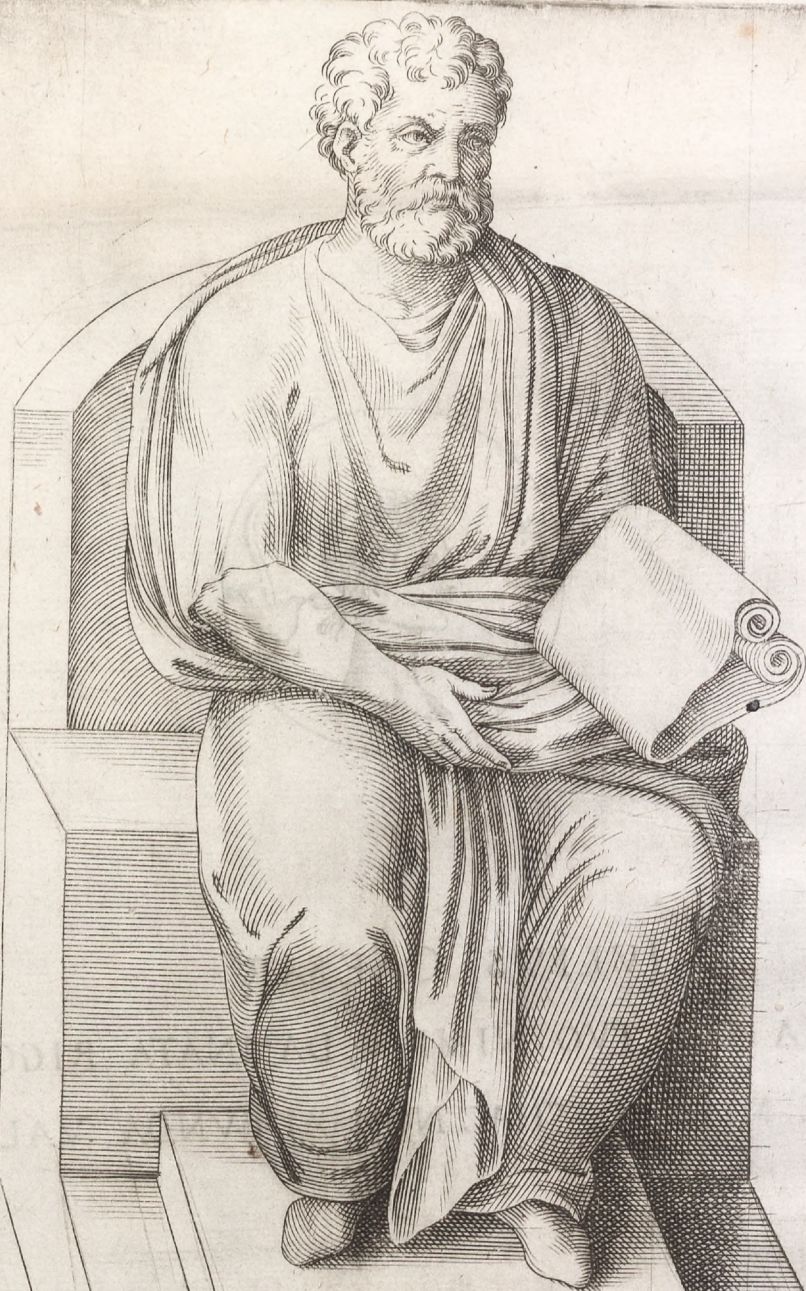
C. IULIVS CAESAR

FELTRIA. PERPETVO. NIMIVM. DAMNATA. RIGORE
FORTE. MIHI POSTHAC. NON. ADEVNDA. VALE.

CAESAR

C. Iulius Caesar, non inter clarissimos modò historicos, sed inter nobilissimos quoque poetas numeratus est, eius autem carmina quae supersunt, edidimus in eo libro, in quem Caesaris librorum omnium, qui desiderantur, fragmenta coniecimus, quos uerò hic imprimendos uersus curauimus, ex Bernardini Maffei Cardinalis ad Antonium Thebaldei manuscripta Epistola deprompsimus, in qua è marmore ipso in ruinis antiquae urbis Feltri reperto excripsis illos affirmat ~ ~ ~ ~ ~ }

M. METTIVS
EPAPHRODITVS
GRAMMATICVS GRAECVS
M. METTIVS GERMANVS. FEC

METTIVS Epaphroditus, Chaeroneus, M. Metty libertus, & Archiae Grammatici alumnus floruit Nerone, et Nerua Romae imperantibus. quibus temporibus, Ptolemaeus quoque Hephaestion, aliique multi claruerunt. Suidas autem Modesto Aegypti praefecto, servisse Epaphroditum scribit, nisi ut plerumque fit, erratum sit a Graeco librario, in eo nomine. Studiosum librorum fuisse Mettium, ex eodem colligimus Suida, & ad triginta millia voluminum emisisse. multis autem relictis scriptis morbo aquae intercutis perijisse Epaphroditus in libro de elementis citatur à manuscripto, qui apud me est, Theocriti interprete. Sed qui à Suida & Theocriti Scholiastae adducitur Epaphroditus, sitne is, cuius statuum è marmore imprimendam curauimus, pro certo non affirmarim.

M·IVNIO·M·F·PAL·RVFO
 SOTERICHVS·PAEDAGOG·FECIT
 HAE·SVNT·PRIMAE·TVAE·MEAEQ·SEDES
 HAEC CERTA EST·DOMVS·HAEC·COLEND·NOBIS
 HAEC EST·QVAM·MIHI·SVSCITAVI·VIVVS

D· M·
 T·FLAVIO·AVG·LIB·GANYMEDI
 PAEDAGOGO·PVERORVM
 CAES·N·FEC·VLPIA·HELPIS
 CONIVGI·OPTIM·B·M·ET
 LIB·LIBERTABVSQVE·SVIS

IVNIVS RVFVS.

„ **M**. IVNIVS RVFVS, nisi antiqua haec in lapide inscriptio super-
 „ esset, cum nulla de eo mentio apud scriptores, quod sciam,
 „ extet, ignotus penitus nobis fuisset. Paedagogos autem non
 „ modo comites, sed magistros etiam puerorum aliquando
 „ fuisse, indicat Liuius lib.v; in quo ita scribit. Mos erat Faliscis
 „ eodem magistro liberorum, & comite uti; simulq; plures pueri unius cu-
 „ rae demandabantur. principum liberos, sicut ferè fit, qui scientia uidebatur
 „ praecellerè, erudiebat. is cum in pace instituisset pueros ante urbem, lusus,
 „ exercendiq; causa, producerè &c. Ex ipso etiam lapide colligere hoc possu-
 „ mus, in quo paedagogus, puerum erudiens, eadem, qua Grammaticus Epa-
 „ phroditus, forma depictus est. Aelius uerò Lycus nullius & ipse scriptoris
 „ testimonio, sed hac tantum inscriptione, notus est. Loci autem, qui caput
 „ Africae appellabatur, meminit P. Victor in regione secunda Caelimòtium;
 „ pauloq; ultra Titi amphitheatrum fuisse indicio nobis est, quòd ecclesia ibi,
 „ diuo Andreae dicata, nunc autem diruta, aorum nostrorum temporibus
 „ in capite Africae dicebatur, ut in vetustis multorum Pontificum, & in pri-
 „ mis Honorij I I I de Lateranensi parochia monumentis, ipsi obseruauimus.

DIIS. MANIB. S.
 TI. CLAUDIO. AVG. LIB. GRATIO
 PAEDAGOGO. PVERORVM. CAERETANORVM
 AVG. N. SER. FECIT. CHARITAE. DASVMIAE. CONIUGI
 E. M. ET. LIBERTIS. LIBERTABVSQVE. POSTERISQ. EOR.
 HOC. MONIMENTVM. SIQVIS. DONATIONIS. CAVSSA
 ALI. RADERE. VOLVERIT. PRIVS. INFERAT
 ARCAE. PONTIFICVM. ROM. SS. C. M. DEN
 LOC. DON. TERENTIA. CYPAR
 ET. CAECILIAE. IVSTAE. PARENT
 R. E

D. M.
 P. APLIVS. AVG. LIB
 LYCVS. PAEDAGOG
 PVERORVM. ACAPVT
 AFRICAE

DIIS. MANIBVS
 L. CIARTI
 HYPERETIS
 FECIT
 P. CIARTIVS. HELOPS
 PAEDAGOGO
 L. CIARTI. SCYRI
 COLLECTEI. SVI

M. POMPILI. M. L. FORTVNAT
 GRAM. VIX. AN. LXXIX. M. III
 M. POMPILIVS. M. L. AGHATHANGELVS
 OLL. DED. I.

SEX. POMPEIVS
 SEX. L. DAPHNIS
 GRAM
 CHLOE. POMPEIAE
 APPI. OPST.

ATIA. DYNAMIS
 OPST

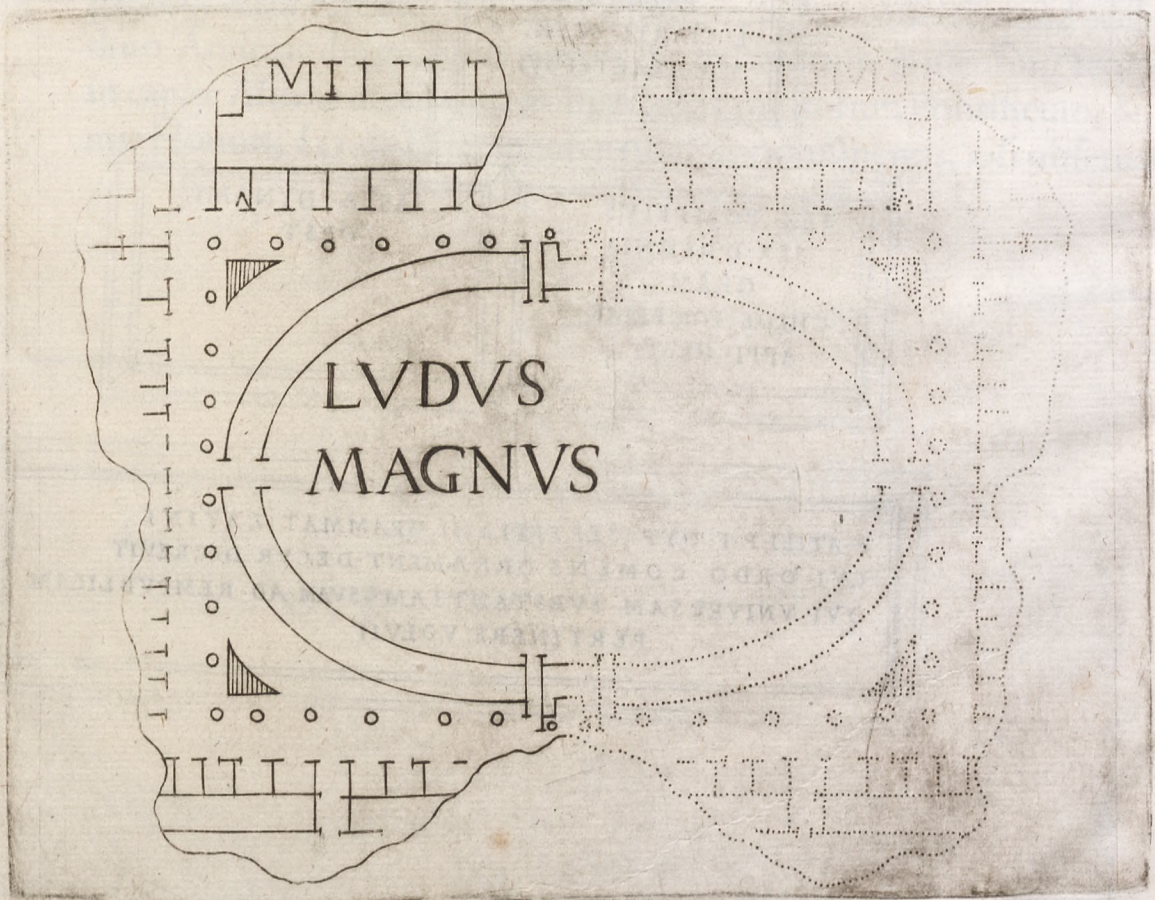
P. ATILI. P. F. OYF. SEPTITIANY. GRAMMAT. LATINI
 CVI. ORDO. COMENS. ORNAMENT. DECVR. DECREVIT
 QVI. VNIVERSAM. SVBSTANTIAM. SVAM. AD. REMPVBLICAM
 PERTINERE. VOLVIT

Tabor I Dyony
 2 p. strz. kon.

EDICORVM, qui in antiquis his inscriptionibus nominantur, vno excepto Menecratæ, nullius extat apud scriptores, quos ego legerim, mentio: quamuis fuerint suis temporibus nobiles, & medicinae artis scientia clari. Menecrates autem hic temporibus fuit Claudij, & Tiberij Imperatorum, & eorum fortasse medicus, & libertus, ut ex Galeni lib.v de comp.med.colligimus; qui eius quoque librum optimorum medicamentorum thesaurum inscriptum adducit. Ob centum autem & quinquaginta septem editos medicinae libros multarum ciuitatum decretis amplissimis ornato monumentum è marmore eius haereseos sectatores statuerunt. Ludi uerò Matutini & ludi Magni, quorum medici in lapidibus nominantur Eutychus Neronis Libertus, & Calpurnius Hilarus, mentionem faciunt P.Victor, & Sex. Rufus in reg. ij & iij. opinorq; gladiatorios fuisse ludos, in quibus se gladiatores solerent exercere; cuiusmodi is, qui Aemilius dicebatur, ab Horatio describitur in arte Poëtica. Suetonius in Caesaræ: Et formam, qua ludum gladiatorium erat aedificaturus, &c. Ludi autem Magni ichnographiam in uetustae Romae nuper repertis reliquiis ita notatam animaduertimus.

P. PVPIVS. P. L. MENTOL
MEDICVS. IIIII. VIR

ASCLEPIO · ET
 SALVTI
 COMMILITONVM
 SEX · TITIVS · ALEXANDER
 MEDICVS · CHO · V · PR ·
 DONVM DEDIT
 .....
 AVG · VIII ·
 T · FLAVIO SABINO COS

ΤΙΒΕΡΙΩ· ΚΛΑΥΔΙΩ·
 ΚΟΥΡΕΙΝΑΙ
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙ· ΙΑΤΡΩ·
 ΚΑΙΣΑΡΩΝ· ΚΑΙ· ΙΔΙΑΣ
 ΛΟΓΙΚΗΣ· ΕΝΑΡΓΟΥΣ
 ΙΑΤΡΙΚΗΣ· ΚΤΙΣΤΗ· ΕΝ
 ΒΙΒΑΙΟΙΣ· ΕΝΣ ΔΙΩΝ·
 ΕΤΕΙΜΗΘΗ· ΥΠΟ· ΤΩΝ· ΕΝ·
 ΛΟΓΙΜΩΝ· ΠΟΛΕΩΝ ΨΗΦΙΣ
 ΜΑΣΙΝ· ΕΝΤΕΛΕΣΙ· ΟΙ· ΓΝΩΡΙΜΟΙ
 ΤΩ· ΕΛΥΤΩΝ· ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗ· ΤΟΗΡΩΝ

Θ Κ
 ΕΝΤΕ ΦΙΛΟΚΙ ΦΙΛΟΙΟ ΚΑΙ ΙΗ
 ΤΗΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥ
 ΠΑΙΔΕΙΗΣΘΙΕΡΗΣ ΕΓΓΥΘΕΝ
 ΑΨΑΜΕΝΟΥ
 ΩΜΑΣΚΑΗΠΙΑΔΟΥΚΑΙΥΙΕΟΣ
 ΕΝΟΛΔΕ ΒΗΡΟΥ
 ΩΣ ΕΠΕΙΣΑ ΔΕ ΦΙΛΟΣ ΕΙΣ Ο
 ΔΕ ΤΥΜΒΟΣ ΕΧΕΙ
 Α· ΦΟΝΤΕΙΩ· ΦΟΡΤΙΑΣΚΑΗΠΙΑ
 ΔΗ· ΤΩ ΓΕΝΕΙ· ΕΦΕΣΙΩ
 ΒΙΩCΑΝΤΙ· ΕΤΕCΙΝ Μ
 ΜΗCΙΝ· Β· ΗΜΕΡ· ΚΕ· ΩΡ· Ζ
 ΕΓΝΑΤΙΑ· ΒΡΙCΗC· CΥΜΒΙΟC
 ΜΝΗΜΗC· ΧΑΡΙΝ

Γ· ΚΛΑΥΔΙΟΣ
 ΣΕΙΛΙΑΝΟΣ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΕΦΕCΙΟΣ

ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ· ΙΑΤΡΟΥ
 ΚΑΙ
 ΡΟΥΦΙΝΗΣ· CΥΓΑΤΡΟΣ

D · M ·
 A · ATIVS · C · L · ARCHIATIR
 SIBI ET IVLIAE PRIMAE
 CONTVGI INCOMPARABILI

M · LIVIO CELSO · TAPVLARIO
 SCHOLAE · MEDICORVM ·
 M · LIVIVS EVTYCHVS
 ARCHIATROS · OLL · D · II ·
 IN · FR · PED · IIII ·

DIS MANIBVS
CLAVDIAE · EUTYCHIAE
CONIUGI · SANCTISSIM
BENEMERENTI · ET · Q
DOMITIO · HELICIT · CLAVDIVS
AVG LIBHYMENEVS MEDICVS
ABIBLIOTHECIS · ET · DOMITIA PANNYCHIS
SIBI · ET · SVIS · POSTERIS Q · EORVM

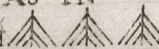
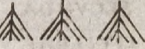

D · M ·
M · IVNIO · DIONYSIO
MEDICO DE LVCILIANIS
TITILENA IVSTA
CONIUGI · B · M · ET SIBI
SVIS LIB · LIBER
TABVS POSTERIS Q ·
EORVM

DIS · MANIBVS
M · CALPVNIO · M · F · MEN
VOSENNIO
VIX · ANN · XXX · M · IIX ·
M · CALPVNIVS · M · F · MEN
HILARVS MEDICVS
LVDI MACN
FRATRI PISSIMO · FEC ·

D · M ·
CN · ARRIVS · CN · LIB ·
HERMES MEDICVS
IVLIAE CHRESTAE · COLLA
CTIAE SVAE · CARISSIMAE
FECIT · ET · HARRIAE · HELPIDI
CONIUGI · KARISSIMAE
BENEMERENTI · ET · SIBI · ET · SVIS
POSTERISQVE · EORVM

D · M ·
SEX · PEDIO · SEX ·
LIB · SECVNDO
MEDICO
IVLIA · L · LIB
SECVNDINA
PATRI PISSIMO ·

EUTYCHVS · AVG · LIB · NEPONIANVS · MEDICVS · LVDI · MATVTINI · FECIT · SIBI · ET · IRENE · LIB ·
CONIUGI · CARISSIMAE · BENE MERITAE · ET · LIBERTIS · LIBERTABVSQ · POSTERISQVE · EORVM ·

P · DECIMIVS · P · L · HEROS
MERVLA MEDICVS ·
CLINICVS · CHIRVRGVS
OCVLARIVS · VI · VIR
HIC PRO LIBERTATE DEDIT IIS 100
HIC PRO SEVIRATV IN REM P
DEDIT · IIS · ∞∞
HIC IN STATVAS PONENDAS · IN
AEDEM HERCULIS · DEDIT II
HIC IN VIAS · STERNENDAS · IN
PVBLICVM · DEDIT I 100000 ·
HIC PRIDIE · QVAM · MORTVVS · EST
RELIQVIT PATRIMONI
IIS ∞

ATTIA P L P · ATTIVS ATIMETVS
HILARITAS AVG · MEDICVS AB OCVL
V · AN · XXIX · H · S · E ·

EROS
AVGVSTAE
MEDICVS
SPOSIANVS

IVLIA
CONSTANS
V · A · XXII

SILICIA · FFOL SILICIVS MEDI
ZOSIME CVS AB OCVLIS

CHRESTAE·CONSERVAE·ET·CONIVGI
CELADVS·ANTINOVS·DRVSI
MEDICVS·CHIRVRG·
BENEMERENTI·FECIT·
EA·VIXIT·AN·XVII·

Q·GOLIVS·Q·L·NICOMEDES
MEDICVS·OCVLARIVS·SIX·VIR
COL·IVL·FANESTRIS
GOLIA·Q·L·SALVIA·VXSOR
Q·GOLIVS·Q·F·POL·FANESTER·FILIVS
VELIA·Q·L·PRISCA·VXSOR
EX·TESTAMENTO·FANESTRIS·FILI

TI·IVLIVS·AVGVST·
ET·AVGVSTAE·L·
CYTISONVS·MEDICVS
OCVLARIVS·HIC·SITVS·EST

P·PEREGRINO·HELIODORO
CONSVMMATAE·PERITIAE·MEDICO
ET·MIRAE·PIETATIS·IVVENI
COMINIA·FAVSTINA·MATER·INFELICISS·
F·C·

D·M·
C·PLINI
VALERIANI
MEDICI
QVI·VIXIT
ANN·XXII·M·VLDV·
PARENTES

D·M·
T·IVLIO
ROSIANO
APOLLINARI
MEDICO
ARESCON·ET
CALLISTVS·LIB·
PATRONO·B·M·F·

DIS·MANIB·
C·CAECILI·C·F·SAB·
AQVILAE
CAECILIAE·C·L·MOSCHIDI
C·CAECILIVS·DIAETVS
MEDICVS
FILIO·ET·LIB·CONIVGI
SVAE·PIISSIMIS·

DIS·MANIB·
L·AVIANIOL·F·PVP·
VALERIANO
MEDICO·VIX·
ANN·XLVII·M·IX·D·XV·
L·AVIANIVS·LL·STEPHANIVS
PATR·PER·AG·CVR·

MENANDER
MEDICVS·V·A·XXI
TITIVLM·DONAVIT
PSYCHE·

ZOPYRVS
ALEXANDRI
F·ALEXANDER
MEDICVS·

L·TAVRANIVS·L·OLYMPVS
MEDICVS·OLL·XII·

P·CARM
SOSTHE
MEDIC·
IIII·VIR·AVG·
ANCHAR

THALLVS·MEDICVS
MAG·
H·V·

DEIS·MANIB·
IVLIAE·Q·L·
SABINAE
MEDICAE
Q·IVLIVS·ATIMETVS
CONIVGI
BENEMERENTI

MINVCIA
C·L·ASTE
MEDICA

SECVND·TI·CLAVDIVS
LIVILLAE·S·CAESARIS·I·
MEDICA·CELER·AEDITVVS
A·VESTA·

AGRIAE. TRYPHOSAE NE
STIFICAE. LIVIVS THEONA AB
EPISTVLIS. GRAEC. SCRIBA
A. LIBRIS PONTIFICALIBVS
CONTVGI SANCTIS SIMAE
B. D. S. M.

D. M.
M. VLPPIO. AVG. L.
EROTI
AB EPISTVLIS. GRAECIS
EPAPHRODITVS
ET. STACHYS
CAESARIS. N. SER
ERATRI KARISSIMO. ET
CLAUDIA FORMIANA
FECERVNT

D. M.
BASSO. AVG. LIB
PROX. AB. EPISIVLIS
GRAECIS. PROC. TRACTVS
CARTHAGINIENSIS
FABIA. Q. F. PRISCILLA
MARITO PILSSIMO
ITEM. CLAVDIVS. COMON
PATRI BENEMERENTI
FECERVNT

ANTISTIA. L. F.
PRISCILLA
AB ASCANTI
AVG. LIB.
AB EPISTVLIS
L. D.
D. D.

L. MVNATI L. VALERIVS
L. L. STACTVS
NICOMEDI ABERIST GRAEC.

SEX. POMPEIVS. SEX. EAIYX.
SEX. POMPEI. AB. EPISTVLIS
LATINIS.

SECVRITATI
COGNATIONIS SVAE
FORTVNATVS. AVG. L.
VERNA. PATERNVS
AB. EPISTVLIS
ACCENSVS PATRON
DIVO. AVG. VESPASIANO
LICTOR. CVRIAT
VIAT. HONOR. DEC. COS. ET. PR
ET. SIBI. ET.
EPAPHRODITO AVG. L.
AB. EPISTVLIS. ERATRI
SVO

..... CAESARI
..... ONIO. GORDIANO.
FELICI. INVICTO
AVGVSTO
PONTIF. MAX. TRIB. POT. II.
COS. PROCOS. PP.
NVMSIVS. QVINCTIANVS. V. P.
AB EPISTVLIS LATINIS
DEVOTVS. NVMINI
MAIESTATIQUE. EIVS

IVLIVS C. IVLIVS
DIVI. AVG. L. STYRAX
DIONYSIVS AB. EPIS. LAT.

D. M.
M. AVR. ALEXANDER
AVG. LIB. AB. EPISTVLIS
GRAECIS. SE. VIBVS. FECIT
SIBI. ET. SVIS. QVE
LIBERTIS. LIBERTABVS
POSTERISQVE. AEORVM

DIS. MANIB.
LIBANO. CAESARIS. VERNAF
AB. EPISTVLIS
VIX. ANNIS. XVI. M. III.

FLAVVS. AVG. L. PROTOGENES
AB. EPISTVLIS
SIBI. ET. TETTANNE. C. F.
SABINIAE. SVAE

SVETONIVS in claudio. *Sarcissi* cuiusdam *Claudij Imp.* liberti facit mentionem quo in conscribendis *Epistulis* usus fuerit *Claudius*. Cuius verba sunt haec. Ac super hos *Polybium* a studiis, qui saepe inter duos consules ambulabat: sed ante omnes *Sarcissum* ab *Epistulis*, & *Pallantem* a rationibus quos decreto quoque *Senatus*, non praemijs modo ingentibus, sed et *Quaestorijs*, *Practorijs*que ornamentis ornari libenter passus est: tantum praeterea acquirere & rapere, ut quaerente eo quondam defisci exiguitate non absurde sit dictum, abundantum, si a duobus libertis in consortium acciperetur. *Narcissi* meminit etiam *Dion* lib: lx. Qui vero in antiquis his inscriptionibus nominantur, fuerunt et ipsi a conscribendis cum graecis tum latinis *Epistulis* Imperatorum liberti, et eorum nomina nisi ex vetustis his monumentis nota essent, in ignoratione prorsus hominum uenerantur.

A Bibliothecis.

BIBLIOTHECAS Romae multas fuisse, cum Graecas, tum Latinas, ex veterum scriptorum (quos infra adducam) monumentis intelligere possumus. qui autem iis praepositi erant, dicebantur à bibliothecis, forma eadem, qua à studiis, ab epistulis, & alia eiusmodi antiquos dixisse obseruauimus. Prius autem bibliothecas ipsas, quarum mentio apud scriptores extat, colligamus: deinde nomina eorum, qui iis praefuerunt, subiungamus. Romam primus librorum copiam, inquit Isidorus lib. VI cap. III aduexit Aemilius Paulus, Perse Macedonum rege deuicto. Sylla quoque multos libros ex Athenis Italiã vexit: Lucianus in libro aduersus Indoctum. Lucullus deinde ex Pontica praeda, ut idem Isidorus scribit. Sed bibliothecae Luculli meminit his uerbis Plutarchus in eius uita: quae ut sunt à Leon. Iustiniano in latinum uersa, ita proferemus. Nihil minus tamen diligentiae ad ea sibi comparanda adhibuit, quae studioso, ac literatissimo homine digna essent. etenim plurimos pulcherrimosque coëgit libros, quorum profecto usus maiorem sibi quam ipsa possessio gloriam uendicabat. studioso enim cuique & bibliothecae, & quae circa erant scholae, atque deambulacra liberè, perpetuoque patebant, quo se Graeci, cum per otium licuisset, uelut in amoenissimum quoddam Musarum diuersorium conferre solebant: ibi loquendo, legendo, disputando diem iucunde terebant; & Lucullus ubi plerunque eruditissimos viros disputare uidisset, eo se potissimum ingerebat &c. Bibliothecae Iuliae meminit Suetonius in Caesare, scribens. Bibliothecas Graecas, & Latinas, quas maxime posset, publicare parabat, data M. Varroni cura comparandarum, ac dirigendarum. & Isidorus lib. VI Post hos Caesar dedit M. Varroni negotium maximae bibliothecae construendae. Asinij Pollionis bibliothecae facit mentionem Plin. lib. VII. c. III his uerbis. M. Varronis in bibliotheca, quae prima in orbe ab Asinio Pollione ex manubiis publicata Romae est, unius uiuentis posita imago est. & lib. XXXV c. II Asinij Pollionis hoc Romae inuentum, qui primus, bibliothecam dicando, ingenia hominum re publicam fecit. Isidorus li. VI c. III. Primus autem Romae bibliothecas publicauit Pollio, Graecas simul atque Latinas, additis auctorum imaginibus in atrio, quod de manubiis magnificentissimum instruxerat. Bibliothecae Palatinae, quae in antiquis inscriptionibus saepius nominatur, ita meminit Suetonius in Augusto. Templum Apollinis in ea parte Palatinae domus excitauit, quam fulmine ictam desiderari à Deo Aruspices pronuntiarunt, addita porticus cum bibliotheca Latina, Graecaque: quo loco iam senior saepe etiam senatum habuit, decur-
riasque

riasq; iudicium recognouit &c. Plinius lib. VII cap. LVIII. Veteres Graecas literas fuisse easdem penè, quae nunc sunt Latinae, indicio erit Delphica tabula antiqui eris, quae est hodie in Palatio, dono principum Mineruae dicata in bibliotheca &c. Et lib. XXXIII cap. VII. Videmus certe Apollinem in bibliotheca templi Augusti Tuscanicum quinquaginta pedum à pollice. Huius bibliothecae meminit Horatius lib. I epist. III hoc uersu.

Scripta Palatinus quaecunque recepit Apollo.

Ouid. lib. III de trist. Proper. lib. II, Dion lib. LIII, Suet. de illustr. Grammaticis in Hygino, Galen. lib. I de cōp. med. Seruius in VIII Aen. Acro, & Porphyrio in epist. III lib. I. Bibliothecae porticus Octaviae meminit Plutar. in Marcello, eamq; ab Octavia Augusti sorore in honorem Marcelli extructam fuisse scribit. Dion tamen lib. XLIX à sororis nomine Octavianam bibliothecam appellatam Augustum extruxisse ex Dalmatum manubiis refert. Eius autem meminit & Suet. in lib. de illustr. Grammaticis his uerbis, de Melisso scribens. Quare cito manumissus Augusto, & insinuat. est, quod eleganter curam ordinandarum bibliothecarū in Octaviae porticus suscepit. P. Victor bibliothecam porticus Octaviae nominat in lib. de regionib. Bibliothecae, quae erat in domo Tiberij Imp. facit mentionē Gell. lib. XIII cap. XIX. Cum in domus Tiberianae bibliothecae sederemus ego, & Apollinaris Sulpicius &c. Vopiscus in Probo. Ex bibliotheca Ulpia aetate mea in thermis Diocletianis. Itē ex domo Tiberiana &c. Tiberij autem domus in ea Palatini montis parte fuit, quae uiam Sacram, & Pacis templum respicit, ut ex plumbea lamina aquaeductus ibi nuper reperta in hortis Alex. Farnesii Card. cum inscriptione Tiberij Caes. Imp. conicere licet. Bibliothecae, quae erat in templo Traiani, meminit idem Gellius his uerbis lib. II cap. XXVII. Edicta ueterum Praetorum sedentibus forte nobis in bibliotheca templi Traiani &c. Haec deinde in thermas Diocletiani, ut opinor, translata est, & Ulpia à scriptoribus nominata. eius meminit P. Victor in reg. VI. Vopiscus in Aureliano. Et si his contentus non fueris, lectites Graecos, linteos etiam libros requiras, quos Ulpia tibi bibliotheca, cum uolueris, ministrabit. Et paulopost. Haec ego à grauib. uiris comperi, & in Ulpiae bibliothecae libris relegi &c. In Tacito. Habet bibliotheca Ulpia in armario sexto librum elephantinum, in quo hoc S. C. per scriptum est &c. In Probo. Usus autem sum, ne in aliquo fallam charissimam mihi familiaritatem tuam, praecipue libris ex bibliotheca Ulpia, aetate mea in thermis Diocletianis &c. In Numeriano. Ut illi statua non quasi Caesari, sed quasi rhetori decerneretur ponenda in bibliotheca Ulpia. Bibliothecae, quae erat in templo Pacis, meminit Galenus lib. I de cōp. med. & Gellius lib. XVI cap. VIII. his uerbis. Commentarium de proloquiis Laelij docti hominis, qui magister Varronis fuit, studiose quaesui, eūq; in Pacis bibliotheca reper-

tum

tum legimus. Bibliothecae Capitolinae facit mentionē Orosius lib. vii cap. xvi. Anno ab v. c. dccccxxx &c. nam fulmine Capitolium ictum, ex quo facta inflammatio, bibliothecam illam, maiorum cura, studioq; compositam, aedesq; alias iuxta sitas rapaci turbine concremauit. Tiburtinae bibliothecae meminit Gellius lib. ix cap. xiiii his uerbis. Meminimus etiam in Tiburti bibliotheca inuenire nos in eodem Claudij libro scriptum utrumque, facies, & facij. & lib. xix cap. v. Sed, cum bibendae niuis pausa fieret nulla, promittit bibliotheca Tiburti, quae tunc in Herculis templo satis commode instructa libris erat &c. Bibliothecae Iulij Martialis facit mentionē Martialis lib. vii.

Ruris bibliotheca delicati,

Vicinam videt unde lector urbem,

Inter carmina sanctiora si quis

Lascivae fuerit locus Thaliae,

Hos nido licet inferas vel imo,

Septem quos tibi misimus libellos,

Auctoris calamo sui notatos:

Haec illis pretium facit litura.

At tu munere dedicata paruo,

Quae cantaberis orbe nota toto,

Pignus pectoris hoc mei tuere,

Iuli bibliotheca Martialis.

P. Victor, Bibliothecae, inquit, Romae undetriginta publicae: ex iis praecipuae duae, Palatina, & Ulpia. Domitianum Bibliothecas vetustate consumptas reparasse scribit Suetonius in eius vita. His igitur praesuerunt, Juliae M. Varro: ut Suetonius scribit. Palatinae, C. Iulius Hyginus, Aug. lib. ut idem Sueton. in lib. de illustribus Grammaticis, & C. Iulius Falys, & C. Iulius Phronimus: ut est in antiquis lapidibus. Bibliothecae porticus Octaviae C. Melissus, Augusti lib. ut est apud Suetonium in eodem de illustribus Grammaticis libro. Bibliothecas autem priuatas, cuiusmodi illa Pomponij Attici à Cicerone describitur, quia parum frequens earum mentio est apud veteres scriptores, omisimus colligere.

DIIS. MANIBVS
C. IVLIVS · FALYX
A. BYBLIOTHECA
GRAECA. PALAT.

C. IVLIVS. C. L. PHRONIMVS
A. BYBLIOTHECA. GRAECA

OSSA

VIBIAE. SVCCESAE. LIVIAE. AVG. SER
AB. ARGENTO. POTORIO. ITEM. A. VESTE
L. VIBIVS. AVG. SER. PAMPHILVS. SCRIBA
LIB. ET. A. BYBLIOTHECA. LATINA
APOLLINIS. CONIVGI. FIDELISSIMAE
ET. PISSIMAE. B. D. S. M.

SVLPICIAE
THALLVSAE
ANTIOCHVS. TI. CLAVDI
CAESARIS. A. BYBLIOTHECA
LATINA. APOLLINIS
CONIVGI. SVAE
BENE. MERITAE

ALEXIO
CAESARIS
AVG. AB
BYBLIOTHECÆ

*Nomina, quae operarum vitio, ut in antiquis marmoribus leguntur, non sunt expressa,
ita ad vetustorum lapidum fidem corrigo.*

13

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

15

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΚΛΙΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

54

ΣΦΕΥΣΙΓΓΟΣ
ΣΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

55

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΑΘΑΝΟΡΟΣ
ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΣ

63

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ
ΒΛΥΣΩΝΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ

66

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ
ΦΙΛΟΚΩΜΥ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ

67

ΚΡΑΤΙΓΓΟΣ
ΑΣΚΙΟΝΔΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

73

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ
ΛΕΩΓΟΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

77

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ubi nota sunt quae in antiquis scriptis leguntur, non sunt expressa
in hac editione, sed sunt corrigenda.

11
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
12
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΚΛΙΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
13
ΣΤΡΥΣΙΦΩΣ
ΚΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

14
ΕΠΙΘΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΤΘΑΝΟΤΟΣ
ΚΑΛΑΧΑΔΟΝΙΟΣ
15
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ
ΒΑΥΣΩΝΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ
16
ΚΑΡΝΕΒΑΔΗΣ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ

17
ΚΡΑΤΙΣΤΗΣ
ΑΞΚΙΟΝΔΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ
18
ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ
ΛΕΩΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
19
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

VENETIIS M D LXX.
In aedibus Petri Dehuchino, Galli.

VENETIIS M D LXX.
In aedibus Petri Deuchino, Galli.

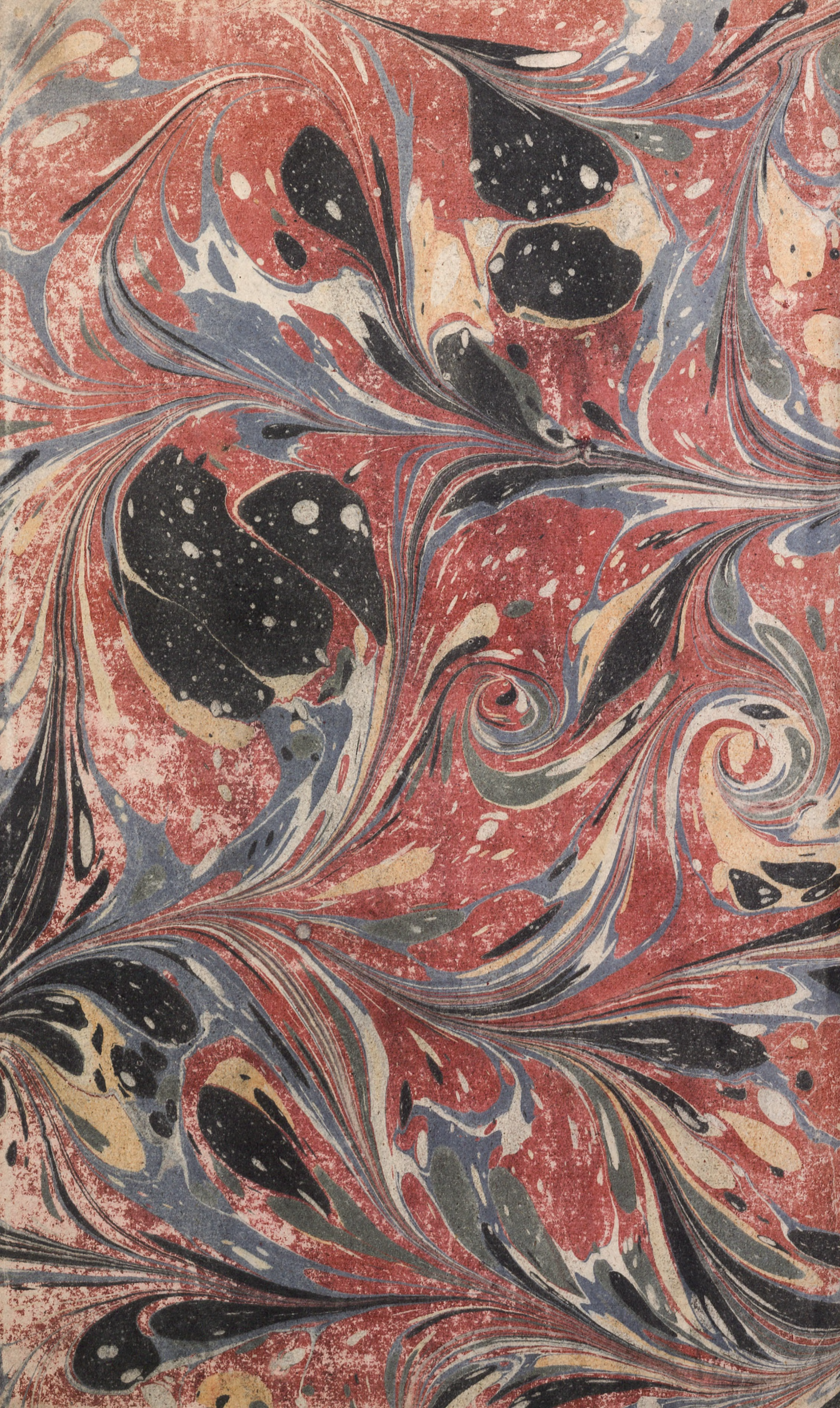

Xo see
50

Śląska Biblioteka Publiczna

235161

IV

Min. Ośw. 507d — PZWS C853 X. 49

Biblioteka Śląska

235161

III

Sieradzki